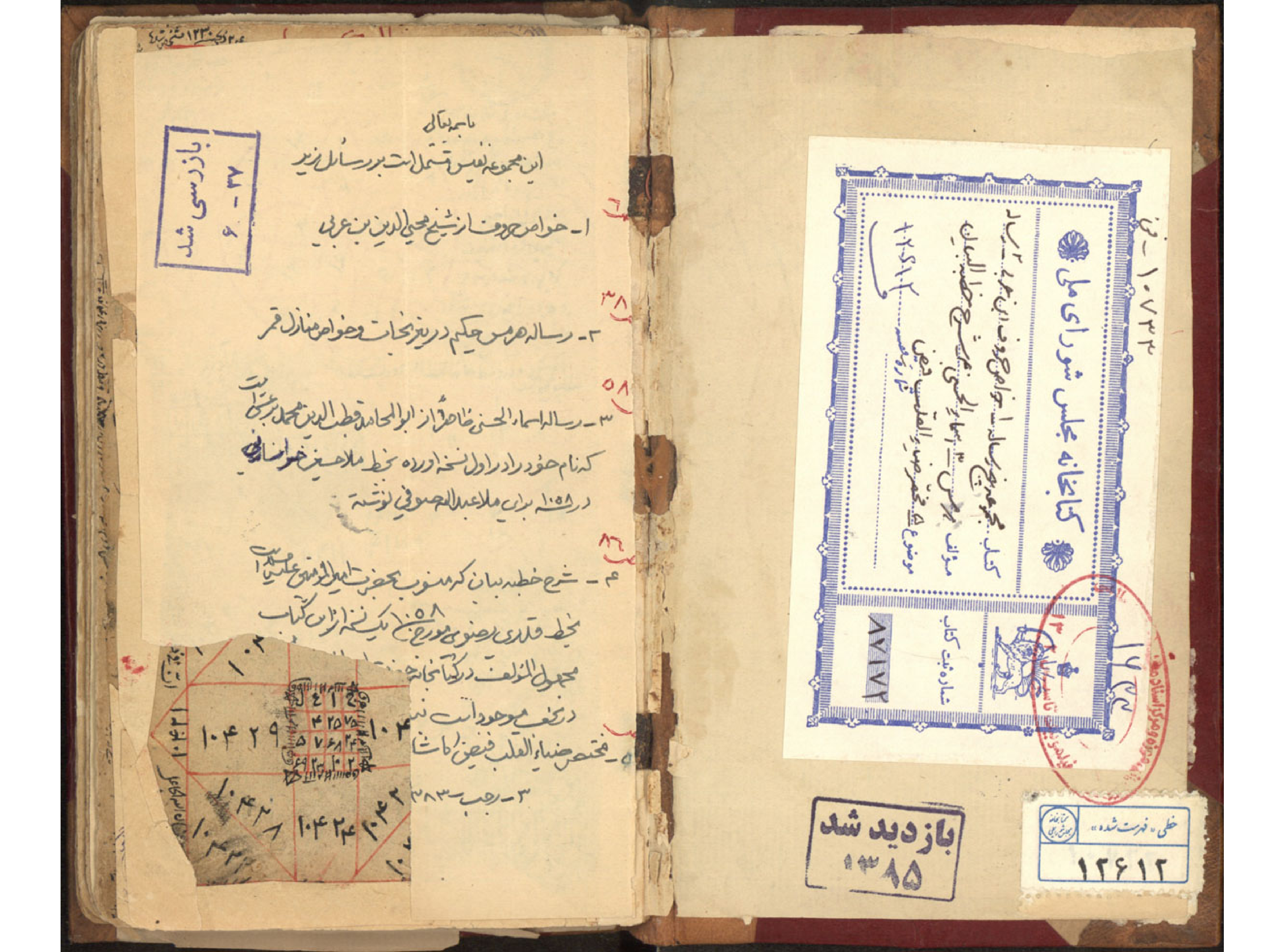

باسمه تعالی

این مجموعه نفیس مشتمل است بر رسائل زیر

۱- خواص حروف از شیخ محیی الدین بن عربی

۲- رساله هرمس حکیم در نیرنجات و خواص منازل قمر

۳- رسالة الاسماء الحسنی ظاهراً از ابوالمحامد قطب الدین محمد بن ... که نام خود را در اول نسخه آورده بخط ملا حسین خوانساری در ۱۰۵۱ برای ملا عبدالله صوفی نوشته

۴- شرح خطبه بیان که منسوب بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بخط قلندری رضوی مورخ ۱۰۵۸ یک نسخه از این کتاب مجهول المؤلف در کتابخانه ... در رقعه موجود است ...

۵- مختصر ضیاء القلب فیض کاشانی

۳- رجب ۱۳۸۳

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب
مؤلف
موضوع
شماره ثبت کتاب
۸۷۱۷۲
بازدید شد
۱۳۸۵
خطی «فهرست شده»
۱۲۶۱۲

مسئلة رجل اوصى للمتوكلين افتى ابن عباس بان ذلك يصرف الى الزراع فانهم يحرثون و يضعون البذر في الارض فهم متوكلون على الله

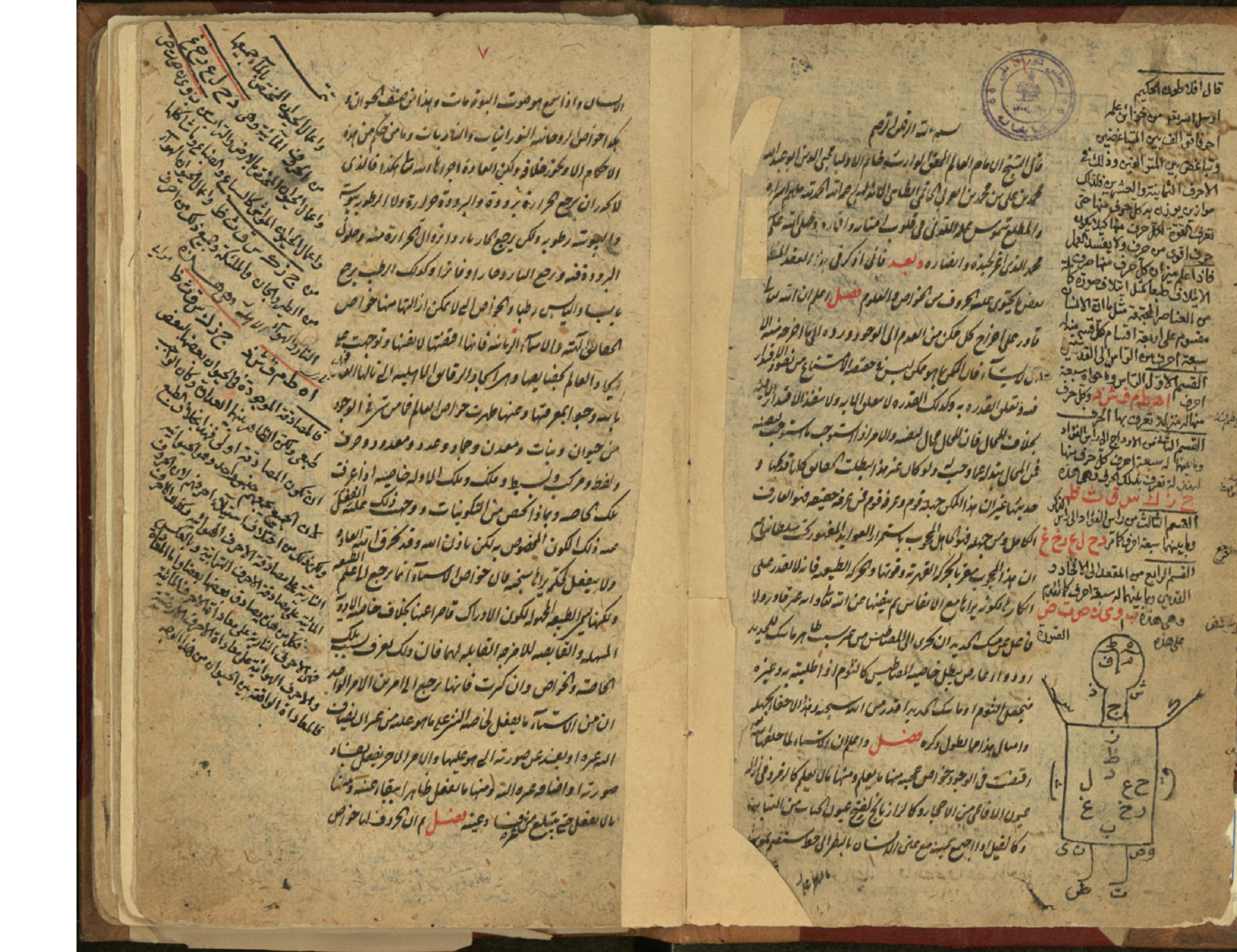
روى ان سعيد بن المسيب اجتمع برجل من مؤمني الجن ممن آمن بالنبي صلى الله عليه وسلم فقال هل اكتبك
حجابا ما علق على احد قط فطرقه طارق سوء ولا علق على دابة فاصابها معلل ولا دخل به احد على سلطان
فاصابه شر ولا قرنه سفينة فاصابها غرق ولا يسافر به احد في رفقة واصابهم سوء ابدا
فقال سعيد ومن لي بذلك يا خلق الله فقال هات الدواة والقرطاس واكتب هذه الاسماء

نقول بسم الله الرحمن الرحيم كل ذي ملك فمملوك لله وكل ذي قوة فضعيف عند الله
وكل جبار فصغير عند الله وكل ظالم لا محيص له من الله يا اعداء حامل كتابي هذا ويا حسدة
من الانس والجن والشياطين والعفاريت المتمردين خاتم سليمان بن داود على
افواهكم وعصا موسى على اكتافكم وخيركم بين اعينكم وشركم تحت ارجلكم ولا غالب
الا الله وحامل [illegible] هذا في حرز الله المانع الذي لا يذل من اعتز به ولا ينكشف
من استتر به [illegible] العز بكلماته سبحان من اطفى نار ابرهيم بحكمته سبحان
من تواضع [illegible] انك من الامنين لا تخاف دركا ولا تخشى
لا تخف انك انت الاعلى لا تخافا انني معكما اسمع وارى اللهم احفظ حامل كتابي
هذا واستره بسترك الوفي الحصين في ليله ونهاره وظعنه وقراره الذي تستر
به اولياءك المتقين من اعدائك الكافرين اللهم من عاداه فعاده ومن كاده فكده
ومن نصب له فخاخه واطفئ عنه نار من اراد به عداوة وشرا وفرج عنه كل كرب
وهم وضيق ولا تحمله ما لا يقوى ولا يطيق انك انت الحق المحقق وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم

من الفصل الثاني عشر من شمس المعارف البوني

الفصل ٩٢ في اسمه تعالى نافع هذا الاسم الجليل الجامع والسر العظيم النافع فيه شفاء كل سقم
ومعافاة كل مبتلى ومن اكثر من ذكره في حالة ضر عافاه الله منه فان كان صاحب
صداقة وواظب على ذكره الا ان توافقه بعض عوالمه ما صح بيده على ضر ودام
ضرره وكذلك من وضع مربعه في خاتم فضة والقمر في شرفه لا يختم به من به مرض
الا عافاه الله تعالى منه الا ترى انه يناسب اسمه تعالى معافي ويصلح ذكر المربع
عبد العزيز واسماء حروفه تشير الى اسمين جليلين وهما الله شافي وينبغي ان يكتب
على سطح المربع من اربع جهاته قوله تعالى وننزل من القران ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
ويصلح ذكر لمن كان اسمه قاسم عند اهل الاتفاق لان له مربع شريف يوضع في مثلث
وضع مثلث الاسم وهذا المربع ذو الاسرار المحيط به مربع حرفي اذا كان من

قال افلاطون الحكيم

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الشيخ الامام العالم المحقق الوارث مقام الاولياء محيي الدين ابو عبد الله
محمد بن علي بن محمد بن العربي الحاتمي الطائي الاندلسي

وبعد فاني اذكر في هذا العقد
بعض ما يحتوي عليه الحروف من الخواص والعلوم فصل اعلم ان الله تعالى
قادر على اخراج كل ممكن من العدم الى الوجود

اعلم وفقك الله طهنا بالسر المصون والكنز المخزون
ان الحروف تنقسم الى نارية وهوائية و
مائية وترابية ولها منافع ومضار بحسب
الطبع والخاصية ويتصرف بها في تركيب
الاجسام والاسقام كما يتصرف بالاعشاب
والعقاقير فهي طبا روحانيا ولقد
رايت رجلا من اخواننا ببلاد المغرب
كان اذا شكى اليه احد بمرض مولم
او علة مزمنة قد اعيت الاطباء نظر
في اي عضو هي واخذ من الحروف
ما يناسب ذلك العضو وبسطها
واستخرج منها اسماء كالاملاك وتكتب في
موضع الالم وقال للعليل الازم
الاسم فلا ياتي على العليل مثل الساعة
التي رقي فيها الا وقد برئ من علته
وها انا اضع لك جدولا تعرف به طبايع الحروف

[illegible]	زحل	ح	خ	مرة	ه	ء	ر			
[illegible]	ا	ه	ط	م	ف	ش	ذ	[illegible]	[illegible]	صفراء
[illegible]	ب	و	ى	ن	ص	ت	ض	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ج	ز	ك	س	ق	ث	ظ	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	د	ح	ل	ع	ر	خ	غ	[illegible]	[illegible]	[illegible]

وهذا على راي حكماء الهند كما هو من
اصطلاح الهند وغيرهم واما على راي اهل الطبايع

كوب برا لموجودات وخواصها على نوعين تفعل بالانفراد
وبالتركيب والتركيب فيها على نوعين تركيب الامثال كا ا ا ا ا و
كـ و و و و وتركيب المتفقات كا ب و و و وهكذا جميعها فاول
ما ينبغي ان تعرف ما الحروف وكم اصنافها واشتقاقها فاما الحروف
فهو لفظ مشترك يطلق على اللفظ وهو قطع يخارج من المتنفس المرتد
في بعض طرق ذلك الهوى من الصدر الى التنفس وهذه هي الحروف
الطبيعة الحقيقية الاصلية التي اعتقدها المتكلمون على اسرار الحروف
واشتغلوا بالطبايع العارضة فيها البعد منعها التي لا يرتبط غايتها
ووضعها طابعية عليه وهو ثمانية وعشرون وهذه صورها على حسب
تقضية اماكنها وطبايعها وهي د ع ح غ خ ق ك ض ج ش
ي ل ر ن ط د ت ص ز س ظ ذ ث ف ب م
و وليست الالف وحروف اللين من الحروف وقد زيد على هذه
حروف عدل بها عن مخارجها بالعادة السور كالحرف بين
الراء والغين وبين الجيم والشين وبين الباء والفاء وشبه
ذلك فان طبع مثل هذه الحروف تزج الطبع بالتي بينها فيكون
ممزوجه بخلاف الحروف الصحيحة الجارية على اصل الوضع الحسن
والشكل الاتم وهذا الصنف من الحروف اعني اللفظي موجود
في كل متلفظ لا يجوز التبدل فيه ولا التحكم وتسمى هذه الحروف حروف
الوسط لانها بين الحروف الفكرية والرقمية فاما الحروف الفكرية
فهي تصور النفس لتقطيع هذا الصوت في هذه المخارج وهذا الصنف
ايضا من الحروف لا يتبدل واسم هذه الحروف الفكرية الحروف
العلوية لانها روحانية للنفس وهي علوية واما الصنف

الاخر من الحروف وهي الحروف الرقمية وهي المكتوبة وتسميها السفلية
وهم والاله رابوليت الحروف ولكنها اصوات وهي على قسمين صوت
يدرك واصوات لا تدرك لكن تتعقل وهي الاشارات
وهي مثل الرقم موقوفة على الاصطلاح وقد يكون بالاعداد ومثال
ذلك اذا اردت ان تقول للانسان احبك فتقول له واحد
ثمانية اثنان عشرون هذا في الاعداد والاشارة بالصوت
على تعيينه المذكور في هذه الكلمة بعينها ان تضرب له باصبعك مرة
واحدة تحت راسك وسمعك وتقول له امسك ثم تضرب اثنين
وتقول له امسك او تشير اليه ان اردت انه لا يعرف احد من
الحاضرين هل تعلم شيئا ام لا ثم تضرب له عشرين نقرة فانه يفهم
عنك انك تقول له احبك ولهذا الغرض مدخل في نحو اصوم لهذا ذكرناه
ما فهم ذلك **فصل** فاما الحروف الرقمية الخطية فكثيرة الاختلاف
في الصور لا تحصر ولا تنضبط ولكن اريد ان احصر لك ثم ارتب
سهل ان شاء الله تعالى ولا ارسم في هذه الاوراق من
الحروف الرقمية سوى هذه الحروف العربية على اصلها فهي بين اهل الغرب
والشرق فاما المآخذ في طبايع الحروف المرقومة مهما وقعت لك او
اردت ان تعمل بها شيئا وانت لا تعرف طبايعها العرضية
التي هي عند ترك اكثر الناس فانظر في ذلك العلم الذي هو من الطوائف
وانظر في اي قلم او جهة منشئه وانظر على ذلك القلم بطبيعة ذلك
الموضع وحرفه على ذلك يجده وان كان من الاقلام التي تعرف واضعها
بالشخص فاحكم على ذلك العلم بمزاج واضعه وطالعه والى حيات التحقيق
والكمال وان اردت ان تعمل به فانظر في طبايع المفرد والقسم

الذي يكتب بخاصة فانه ينفعل بحسب طبعه ما يكتب به وبعد الذي ذكرناه
ينفعل لا الاعلام المجهولة فاعلم ما رسمته فتوفر ان تجد من منهم تجنى مثل هذا
الاستخراج **فصل** اعلم ان ترتيب حروف المعجم الرقمة المشرقية والمغربية
على قسمين ترتيب مفرد وترتيب مزدوج فالمفرد الشرقي ا ب ج
د ه و ز ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ق ر ش
ت ث خ ذ ض ظ غ واما ترتيب المفرد المغربي هكذا
ا ب ج د ه و ز ح ط ي ك ل م ن ص ع ف ض
ق ر س ت ث خ ذ ظ غ ش واما المزدوج
المشرقي فترتيبه هكذا ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س
ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن ه و لا ي اولها
المزدوج المغربي فترتيبه ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز ط
ظ ك ل م ن ص ض ع غ ف ق س ش ه و
لا ي فلنرتبهما على المذهبين والترتيبين **فصل** في طبع حروف
المفردة المشرقية الغربية حروف الحارة ا ه ط م ف ش ذ البارد
ب و ي ن ص ت ض اليابسة ج ز ك س ق ث
ظ الرطبة د ح ل ع ر خ غ **فصل** في طبع حروف المزدوج
المشرقية الغربية حروف الحارة ا ه ط م ف ش ذ البارد ب و
ي ن ض ت ظ اليابسة ج ز ك ص ق ش غ الرطبة د ح ل
ع ر خ س **فصل** في طبع حروف المزدوج المشرقية الغربية حروف
الحارة ا ج ز ش ظ ق ن البارد ب ح ر ص ع ك ه
اليابسة ت خ ز ض غ ل و الرطبة ث د س ط ف م ي
فصل في طبع حروف المزدوج الوسط الغربية حروف الحار ة

ا ج ز ش ظ ق ن البارد ب ح ر ص ع ك ه اليابسة
ت خ ز ض غ ل و الرطبة ث د س ط ف م ي **فصل**
في طبع حروف المزدوج الوسط الغربية حروف الحارة ا ج ذ ظ ن غ
ش البارد ب ح ر ص ف ه و اليابسة ث خ
ز ل ي و الرطبة ث د ط م ع س ي ولم نذكر لام الالف
لانه من الحروف المركبة فلنذكر هناك وانما جعل هنا من اجل الصورة
وانما صورتين وصورته لما ذكره فانه راس الجوزهر وذنبه لا
وراسه حار رطب وذنبه بارد يابس **فصل** ولما كانت الحروف ثمانية
وعشرين مثل المنازل صارت طبائعها طبائع المنازل المتوحدة بالمنازل
على هذه المراتب التي رسمناها وكذلك يعرف كل منزلة فيها حروف خالصة
وحروف ممتزجة فعليه فعلها بحسب طبعها فاقوى الافعال ان يرسم كل حرف
من الكلام المنظم المركب لامر في الوقت الذي يكون القمر في المنزلة التي تعادل
تلك الحروف فاعلم ذلك على ما سنذكره **فصل** وانما كان العمل
بالحروف المفردة دون الحروف المزدوجة عند العلماء المراعات
الحسن حال الكلام منه نثره منه مربوط منظوم القوافي بالاوزان
ان كان شعرا او بغير الاوزان ان كان بلاغة وخطابة ولما كان الحرف
هو المادة بالعالم والنطق دائرة صورية متولدة منه ومنفعلة
كان العمل بالاصل الذي هو فاعل غير منفعل بجنسه اقوى في التاثيرات
المتكلم [illegible] الذي هو منفعل عن جنسه فلا يقوى قوة الفاعل فكان
الازدواج بنظم النطق فلهذا عملوا بالحروف المفردة دون المزدوج
فافهم سر ما ذكرناه **فصل** ثم زبدة الغنم هنا مرتبة من مراتب
الحروف المذكورة على البروج والمنازل لسنين للطالب كيفيته

نقيضها ويعقل فيها بقى من المراتب عند ذلك لا مطلوب و ذلك باب الحروف
المعزوة

جوزا	ثور	حمل
سنبله	اسد	سرطان
قوس	عقرب	ميزان
حوت	دلو	جدى

فصل هذه الحروف وان بلغ عددها ما ذكرناه فاعلم انها على
طبع العدد وطبع العدد على طبع الفلك والعدد وان كثر فاسماؤه
اثنا عشر لفظا وهي واحد واثنان ثلثه اربعه خمسه سته سبعه ثمانيه
تسعه عشره مائه الف ا ب ج د ه و ز ح ط ى يا يب فالواحد
وهو الالف فحده فعل الشمس والاثنان وهو الباء فحده فعل القمر والثلثه
وهو الجيم فحده فعل المريخ والاربعه وهو الدال فحده فعل عطارد والخمسه
وهو الهاء فحده فعل المشترى والسته وهو الواو فحده فعل الزهره والسبعه
وهو الزاء فحده فعل زحل والثمانيه وهو الحاء فحده فعل القمر تارة وفعل
عطارد تارة على حسب ما تقتضيه المسئلة المطلوبة والمزاج وقصد الطالب
والتسعه وهو الطاء فحده فعل المريخ والعشره وهو الياء فحده فعل القمر تارة
وفعل المشترى تارة على حسب ما ذكرناه في الثمانيه والمائه وهو اللفظ
[illegible] وهو يا فيفعل فعل القمر والمشترى والالف وهو اللفظ الثاني
عشر وهو يب فيفعل فعل القمر والمشترى وعلى هذا الحد تأخذ الاعداد

بالغا ما بلغت **فصل** العدد منه صحيح ومنه مكسور فالمكسور يعقل
منه [illegible] فاذا جبر وصار واحدا يعقل فعل الشى ان كان واحدا
وان اضيف ما عزه واضيف فيها [illegible] منه من العدد ويعقل بحسب
خاصيته وذلك في كل عدد وركب فيك [illegible] الذي قام منها
[illegible] ولو حللته عن تركيب لما تركب فلا يتم [illegible] حتى يبلغ الى
[illegible] اهل المنطق في حل المقدمات [illegible]
الا المفردات [illegible] والاولية [illegible] ذلك
[illegible] الحروف [illegible]
[illegible] بعينها [illegible] وان اسقطها [illegible]
على [illegible] ما اخذتها [illegible] وترتيبها [illegible] مطلقة لعقلها في اى امر
[illegible] وركب منها ما [illegible] **فصل** ولما ذكرنا ان الحروف
[illegible] اذا رتبت في الخط على ترتيبها في اللفظ كانت افعلها
[illegible] لانها رتبت على طبايعها الحقيقيه فان طبيعتها هي طبيعه
[illegible] اراد ان يعرف طبايعها [illegible] حروف الصدر
ويحكم [illegible] بطبيعه الصدر وحروف الحلق يحكم عليها بطبيعه الحلق الاول
فالاول على ترتيبها في الحلق وكذلك حروف اللسان وكذلك
[illegible] والصغير [illegible] والنفس [illegible]
للحرف [illegible] فيكون [illegible] اقوى وكذلك حروف [illegible]
والشفتين والحروف [illegible] وهي الحروف [illegible]
بين الجيم والشين فان [illegible] حكمت عليها بحكمها وان [illegible]
[illegible] اذا [illegible] مخرج [illegible] خلقوه [illegible]
حكمت عليه بالجيم وان خلقوه [illegible] حكمت عليه بالشين **فصل**

ولما تكلمنا في ان قلنا انا اردنا ان نبين طبايع الاقاليم والجهات
المفردة والمشتركة فاذا وقع لك قلم تريد العمل به فانظر في
الاقليم الذي وضع فيه فاحكم عليه بروحانية فلك الاقليم
وطبع كوكبه وهي سبعة اقاليم الاول لزحل والثاني للمشتري
والثالث للمريخ والرابع للشمس والخامس للزهرة والسادس
لعطارد والسابع للقمر فاحكم على القلم بحسب طبايع هذه الدراري
وان نسبت ذلك القلم الى الجهات كالجنوب والشمال او الغرب
او الشرق او ما بين كل واحدة منها فانسب ما طبع تلك الجهة
واحكم عليه بها على ما بينت فامش به تلك القلم على طبع المراد الذي
رسمه به وقلد وانظر ما ينفذ لذلك الطبع من البروج والكواكب
السيارة واذ قد ذكرنا هذا فلا بد ان نذكر طبايع ما ذكرنا
من الدراري فان زحل بارد يابس وكذلك ذنب
الجوزهر وهو في موضعين من لام الف على حسب ما تعلمه تعليم
وهو على اصناف وانا ارسم لك منها راس لا ذنب وذنب
فانك بداته من اعلى السطر فرقتين ومنها ذنب لا راس لا راس
ذنب ومنها راس ذنب لا راس ذنب ومنها راس
راس لا ذنب ذنب واما المشتري فحار رطب وكذلك راس
الجوزهر في موضعين من لام الف وقد رسمناه واما المريخ فحار
يابس واما الشمس فحارة يابسة واما الزهرة فباردة رطبة
واما عطارد فممزوج واما القمر فبارد رطب واما البروج فثلثة منها
حارة يابسة نارية وهي الحمل والاسد والقوس وثلثة باردة يابسة
ترابية وهي الثور والسنبلة والجدي وثلثة منها حارة رطبة هوائية

وهي الجوزا والميزان والدلو وثلثة منها باردة رطبة مائية وهي السرطان
والعقرب والحوت واما الجهات فالجنوب حار يابس والشمال
بارد يابس والشرق حار رطب والغرب بارد رطب وما بينها
منها **فصل** ولما ذكرنا افعال الحروف مفردة الى الباء وبينا
ما يعطي طبع كل حرف فلنكمل الحروف في هذا الفصل واما الكاف
ففعلها فعل القمر تارة والمشتري تارة وعطارد تارة
واما اللام ففعلها فعل الزهرة تارة وفعل المشتري تارة
وفعل المريخ تارة وفعل القمر تارة واما الميم ففعلها فعل
المشتري تارة والقمر تارة وعطارد تارة واما النون
ففعلها فعل المشتري تارة والقمر تارة واما السين
ففعلها فعل الزهرة تارة والقمر تارة والمشتري تارة والمريخ تارة
واما العين ففعلها فعل زحل تارة والقمر تارة والمشتري تارة
واما الفاء ففعلها فعل القمر تارة وعطارد والمشتري تارة و
اما الصاد ففعلها فعل القمر تارة والمشتري تارة والمريخ تارة و
القمر والمشتري تارة وعطارد تارة واما القاف ففعلها
فعل القمر تارة والمشتري تارة والزهرة تارة واما الواو ففعلها
فعل عطارد تارة والمشتري والقمر تارة واما الشين ففعلها
فعل القمر تارة والمشتري تارة والمريخ تارة والزهرة تارة واما
التاء ففعلها فعل القمر تارة والمشتري تارة وعطارد تارة
واما الثاء ففعلها فعل القمر تارة والمشتري تارة واما الخاء
ففعلها فعل عطارد تارة والمشتري تارة والمريخ تارة
والزهرة تارة واما الذال ففعلها فعل المشتري تارة والقمر

تارة وزحل تارة واما الضاد المعجمة ففعلها فعل عطارد تارة
والمشتري تارة والقمر تارة واما الظاء المعجمة ففعلها فعل القمر وزحل
تارة والمشتري تارة والمريخ تارة واما الغين ففعلها فعل
المشتري والقمر تارة وقد انتهت الحروف على الطريقة المفردة
وهكذا الفعل في الوسيطة وسائر المراتب وان كانت احدث
منها طريقة اخرى تسمى المتوالية وهي انفع فان هذه الطريقة تسمى الحل
والعقد وهذه التي تسمى حلا دون عقد الا في موضعين
في العشرة والعشرين فنفعل بطريقة العقد وهي التي قدمناها
لتغير الاشياء وتعقيدها وكل ما يجب ان لا يستقصى فيه فاقطع
وتفعل بهذه الطريقة الاخرى لما يريد تيسيره فانه تيسير
وقد عرفت البسائط فيعينها ما بين العشرات وقد علمت
ما العقد فخذها على ذلك النظام ان شاء الله تعالى

فصل

الالفات ثلاث الف الاستواء وهو الموجود بعد الفتح مثل
طاها والف الميل الى الايمن وهو الواو المضموم ما قبلها مثل قول
والف الميل الى الايسر وهو الياء المكسورة ما قبلها مثل قيل
وحيل وهذه تسمى حروف المد واللين وحروف العلة فلها
القوة في الطبع ما ليس لغيرها فاذا ركبت منها اشكالا
بوفق سعد فانها تنفذ فيه نفاذا سريعا ويكون في الاسماء
الموضوعة للعمل كثيرة فيها اكثر منها في الحروف واعلم ان اعداد
[illegible] وفيها عشرة مفردات فهي على عدد البسائط مفرد واحد لا ول
العقود فقد كمل والاسم الوفق اذا كان في البسائط
كان انجح فانشا كلها وزاد عليها فهو اقوى في الفعل فان

فيه

هذه الالفات حارة رطبة فتعطي السرعة في قضاء الحوائج
والسهولة وهذه مفردات حروفها واح دع ش
س ت لان الالف واحد والياء عشرة والواو ستة وقد تكررت
الهاء للكت فاتفق من هذه الحروف وفقا في طالع سعيد فانه
ينفع وان كان من المطالب الهوائية فهو اولى

فصل

حروف الرطبة تعطي سهولة المطلوب وتضدها اليبوسة الحارة
تعطي سرعة النفوذ في المطلوب عن عسر بطوء وتضدها البرودة
فاذا اجتمعت عدد واعلم المطلوب فانظر اي الحروف هي اكثر فان
الحكم هي الغالب لها فاعلم ذلك

فصل

واذا اردت قضاء
حاجة من احد اي احد كان من جميع الموجودات فاكتب جمع عدد اسمك
واسم الامر واسم المطلوب فاذا اجتمع عدد مجموع فارسم في [illegible]
سعيدة وامسكه عندك وانهض به في طلب حاجتك تقضى ان شاء الله
واستعمل في استجلاب مواصلات الاسماء الحروف التي لها الاتصال
القبلي والبعدي وهي جميع الحروف ما عدا الالف والدال والذال
المعجمة والواو والراء والزاي ولام الف واستعمل في المفاصلات
هذه الاحرف السبعة المذكورة فان لها الاتصال القبلي فانها
انقطع في المفاصلات وليس لها اتصال بعضها ببعض

فصل

واذا قضيت اي حاجة ما بطول في خلقه كان كاسمه سهلا [illegible]
في الوسع الحروف الرطبة ما استطعت في الحارة فانها تكرم البخيل وتزيد
الكريم بكرمه ومبادرة الى قضاء الحوائج فاذا اردت قضاء حاجة
ببطوء لا تسرع وكان الامر مصلحتك عن اكتب السرعة والسرور بالوعد
فاستعمل الحروف الحارة واليابسة واذا اردت ان تعرف ما يجري

البطوء

اعلم ان من عرف الاوقات المناسبة للاعمال
من خير وشر نال مراده في كل ما يريد
لانها اساس العلم وبابه الذي يدخل منه
فاذا كان القمر في البروج النارية
يعمل له ما يوافقه من الاعمال النارية
وان كان القمر في الهوائية يعمل فيه
ما يوافقه من الاعمال الهوائية وكذلك
ان كان القمر في المائية والترابية
من شمس المعارف

من حاجتك فانظر الى الحروف التي قد جمعتها كما قد علمتك فان
كانت الحرارة غالبة فالامر سريع القضاء وان كانت البرودة
غالبة فبعيد ان تقضى فلتقصده او تيسر في السمر او اكان في البروج
الهوائية واذا كان في كالة او قريبا من كالة كما في البروج الهوائية
والنارية وهي اوفق واذا كانت الرطوبة غالبة في الحروف
والحرارة فانه تقضي بفرح ونشاط وطيب نفس واذا كانت اليبوسة
غالبة في الحروف والحرارة فانه تقضي بنكد وان كانت معها البرودة
اغلب من الحرارة فبعيد قضاء الحاجة فاترسها اذا كانت الحرارة
مع اليبوسة اذا كان القمر في البروج الهوائية والشمس في البروج
المائية واذا كانت البرودة واليبوسة غالبة فاترسها اذا كانت
الشمس في البروج المائية او القمر واذا كان القمر في النارية لا بأس

ثم بحث عن الاسس المعمول ما صورته اعلم ان الكلمات والكلام
جميع ما في اللفظ وما في اللفظ دال على ما في الفكر وما في الفكر دال على ما
تقتضيه الاشياء والكتابة واللفظ والالات والة طبيعية حاصرة وذلك
ان الحروف التي هي التي تختص بها النفس في العمل دون النطق والحال
فقال كل حرف من الحروف من اتمام المؤلف لها فاعلم ان لها تناسبا
وتقاربا وتباعدا بعض طبيعة الحروف والصوت ان ظل لها وذلك
مثل الحاء والعين والقاف والسين وما اشبه ذلك ولها نغمات
وبعد مثل سائر الكلم وذلك موجود من قبل مخارجها وجودها وكثرة
ما يستعمل في الكلام من حروف الفم وغير الفم وان الحروف الاول الاتصال
اربعة احرف وهي الهمزة والالف والياء والواو واكثر ما يستعمل

حاشية

الشمس منها في معارضتهم له وبطلان الهمزة لان الهمزة حركة بغير صورة
والالف صورة بغير حركة ويجب ان تعلم منها صورة الجامع من كتاب
الموازين في قسمتها وذلك بتقسيم اربعة اقسام وهي حرف الحرارة
والبرودة والرطوبة واليبوسة وهي التي تنقسم بسبعة سبعة لكل طبع
منها مراتب ومنازل والمرتبة الاولى للاربعة وحروفها الاربعة
هي ا ب ج د والمرتبة الثانية ه و ز ح والمرتبة الثالثة ط
ي ك ل والمرتبة الرابعة م ن س ع والمرتبة الخامسة
ف ص ق ر والمرتبة السادسة ش ت ث خ والمرتبة
السابعة ذ ض ظ غ واذا عرفت هذا فالنسبة الى الحرارة ا ه
ط م ف ش ذ والى البرودة ب و ي ن ص ت ض
والى اليبوسة ج ز ك س ق ث ظ والى الرطوبة د ح
ل ع ر خ غ وهذه الطريقة تسمى ميزان الحروف وفيه علم دقيق يتوصل
به الى الحقائق الموجودات باسهل السبل واليسر والطرق
من حيث الاعتقاد انظره في كتاب الموازين فهو اليك السادسة تم

النار
الحرارة واليبوسة
اهطمفشذ

الهواء
الحرارة والرطوبة
بونيصتض

الماء
البرودة والرطوبة
جزكسقثظ

التراب
البرودة واليبوسة
دحلعرخغ

بسم الله الرحمن الرحيم

بدانکه این علم وعملیات کثیر الفوائد ودر اعمال خیر وشر مفید بود طریقه اش چنانست که اسم طالب ومطلوب را عدد بکیرد واسمی از
اسماء الله که با آن مناسب عمل از قرآن نیز عدد بکیرد وباهم جمع کند وبعد از طرح وقسمت در مربع درج کند وبعد از آن
بیرون آورد مفتاح آن را وآن عدد خانهٔ اولست دویم مغلاق آنرا وآن عدد خانهٔ شانزدهم است در مربع
سیوم میزان وآن جمع مغلاق ومفتاح است چهارم وفق را وآن عدد اصل اصلاست یعنی عددیکه جمع
کردیم از طالب ومطلوب واسم باید قبل از طرح وتقسیم پنجم مساحت وآن عدد کل مربع است ششم ضابطه وآن
عدد جمع وفق ومساحت است هفتم غایت وآن ضعف ضابطه است هشتم بلغ وآن ضرب غایت
در مغلاق وآن اعمال چون باتمام رسید اول باید که از عدد بلغ ۵۱ که عدد لفظ ائیل وعلامت
اسم ملک است طرح کند انگاه عدد مفتاح را با آنچه از عدد بلغ بعد از طرح ۵۱ باقی مانده جمع کند
آنرا ماده کویند دیگر عدد مغلاق را با عدد ماده جمع کند وآنرا اضافه کویند دیگر عدد میزان را
با اضافه جمع کند وآن را ثالثه کویند دیگر عدد وفق را با ثالثه جمع کنند وآن را رابعه کویند
دیگر عدد مساحت را با رابعه جمع کنند وآن را خامسه کویند دیگر عدد ضابطه را با خامسه
جمع کنند وآن را سادسه کویند دیگر عدد غایت را با سادسه جمع کنند وآنرا تامه کویند
وچون این اعمال باتمام رسید از عدد بلغ باز ۳۱۹ عدد که عدد طیش است مقلوب شرط
که علامت اسم اعوانست طرح کرده انگاه عدد مفتاح را با عدد بلغ بعد از طرح ۳۱۹ جمع کند و
مثل سابق عمل کند وباتمام رساند وچون باتمام رسانده اعداد را استنطاق کرده هفت اسم
از اعداد اول استخراج کند وائیل اضافه کند که آن اسماء ملائکه این لوح وعمل خواهد بود
چنانچه در مثال بیاید وهمچنین از اعداد ثانی هفت اسم دیکر استخراج کند وطیش بآخر
کند وآن علامت اسم اعوان وعمله وفعله این لوح وعمل است پس آنرا عزیمت ساخته
واسماء طالب ومطلوب با اسم باید مزج کرده وتکسیر نموده در اطراف مربع مع عزیمت نوشته
وبخورلایق در وقت عمل بکار برد مثال ذکر کنیم در مربع طبیعی تا واضح باشد

٨	١١	١٤	١
١٣	٢	٧	١٢
٣	١٦	٩	٦
١٠	٥	٤	١٥

مفتاح مغلاق میزان وفق مساحت ضابطه غایت
١ ١٦ ١٧ ٣٤ ١٣٦ ١٧٠ ٣٤٠
بلغ ۵۴۴۰ پس از عدد بلغ ۵۱ عدد که علامت ائیل است طرح کرده
باقی ۵۳۸۹ واین عدد را با عدد مفتاح جمع کردیم ۵۳۹۰ شد وآنرا
ماده نامیدیم اضافه ثالثه رابعه خامسه سادسه تامه
۵۴۰۶ ۵۴۲۳ ۵۴۵۷ ۵۵۹۳ ۵۷۶۳ ۶۱۰۳
پس استنطاق کرده ملک ساختیم ملک اول هشهغائیل دوم وتهغائیل سیم حکتهغائیل
چهارم زنتهغائیل پنجم حصتهغائیل ششم حسنهغائیل هفتم جتوغائیل باز از عدد
بلغ که ۵۴۴۰ بود عدد طیش که ۳۱۹ بوده وعلامت اسم اعوانست انداختیم باقی ۵۱۲۱ شد
باز همین عدد را با عدد مفتاح جمع کردیم وماده نامیدیم ماده اضافه ثالثه رابعه
خامسه سادسه تامه ۵۱۲۲ ۵۱۳۸ ۵۱۵۵ ۵۱۸۹ ۵۳۲۵ ۵۴۹۵ ۵۸۳۵ پس استنطاق کرده یعنی اعداد را حروف ساخته طیش را در
آخرش اضافه نمودیم عون اول بکقهغطیش دویم حلقهغطیش سیم هنقهغطیش
چهارم طفقهغطیش عون پنجم هکشهغطیش ششم هصتهغطیش هفتم هلتهغطیش
پس عزیمت ساختیم باین طریق عزمت علیکم یا ارواح العلویة والسفلیة بکل اسم خاص من اسماء الله الحسنی والحکم وربنا
وبکم ان تمزجوا المحبة فی قلب فلان کما مزجت حروف اسمیهما اقسمت علیکم یا هشهغائیل ویا وتهغائیل
ویا حکتهغائیل ویا زنتهغائیل ویا حصتهغائیل ویا حسنهغائیل ویا جتوغائیل بحق الحی
المعز والمعز والعزیز والودود ان تمزجوا محبة فلان فی قلب فلان واجعلوها طوع یدیه
من ناصیتها وقلبها وجمیع جوارحها واحضروها عندی فی هذا المکان عزمت علیکم واقسمت علیکم
یا بکقهغطیش ویا حلقهغطیش ویا هنقهغطیش ویا طفقهغطیش ویا هکشهغطیش

من کتب سورة الحجر وعلقها علیه کثر رزقه وبیعه وشرائه وتحبه الناس ویریدون معاملته ویکثر ربحه باذن الله ١٢
من کتب سورة النحل او النمل وعلقها بحائط او بستان لم یبق فی شجره حمل الا سقط وانتثر وان
جعلها فی منزل قوم انتقضوا وبادوا من اولهم الی آخرهم فی سنتهم تلک وتحدث
بهم احوال تزلزلهم فلیتق الله فاعلها ولا یعملها الا لظالم قوله تعالی الحمد لله سیریکم آیاته فتعرفونها
وما ربک بغافل عما تعملون لمعرفة الدراهم المدلسة فلیقرأها ثم یقلب الدراهم فانه یظهر له زیفها
وکذلک جمیع الاشیاء التی ترید معرفتها ١٢ سورة الروم من کتبها وجعلها فی اناء
زجاج ضیق الرأس وجعلها فی منزل من اراد مرض کل من فی المنزل ولو دخل
علیهم من غیر اهلهم مرض واذا خلطت بماء المطر وجعلت فی اناء فخار وسقی
من اراد من الاعداء مرضوا وان غسل بمائها الوجه رمد صاحبه وخیف علیه العمی ١٢

قوله تعالی فی زمزم
الذین ینفقون اموالهم
فی سبیل الله کمثل حبة انبتت سبع سنابل
فی شغاف فخار وجعلت فی ارکان الدار او الزرع
ارض صاحبه ما یتمناه من الحسن والبرکة ١٢
جربناه مرة بعد مرة خاصة ینفع لعمارة الدور وبناء التجارة وعمارة الاملاک وجمع اموالها
المعطلة فمن اراد ذلک فلیکتب الآیة فی اربع ورقات ویدفن فی اربعة ارکان
البیت الذی یرید عمارته او البستان او الحانوت التجارة وسیری البرکة وکثرة الخیر
بعد المکان ویکثر علیها الزبون والطلب والسلام ١٢

بسم الله الرحمن الرحيم من الجراب الشيخ محمد كرم حسن السنوسي الخضر

هذا سر غريب عظيم لطي الأرض اذا اردت ذلك خذ عصا اللوز مر وانقش على راسها
كل اسم من اسماء الله تعالى الذي تكون فيه الياء كالحفيظ واللطيف وحين تشرع في المشي
تقول في ذهابك يا غني يا غني يا ديوش يا ديوش يا الله ولما توجه
تلقاء مدين الى قوله السبيل وترى الجبال تحسبها جامدة الى بما يفعلون واوحينا
الى موسى ان اسر بعبادي انكم متبعون ولقد خلقنا السموات والارض الى لغوب ولو
ترى اذ فزعوا فلا فوت الى قوله قريب ويسئلونك عن الجبال الى قوله ولا
أمتا تمليث فوانش ملطالش طليوش خواش ملطاس لمبولش وكلبهم
قطمير ١٢ والسلام على من اتبع الهدى ١٢

مجربات ديربي
من كتب سورة القدر في خرقة من ثوب انسان مع
اسمه واسم امه بزعفران ثم طوى الخرقة وجعلها تحت
صدره او فوقه وهو نائم فانه يخبره بما صنع
في عمره ويكون الوضع في
وقت استغراقه
في النوم ذكراً
او انثى

هو الله تعالى

من اراد اقبال الخلق عليه بالمحبة والقبول والهيبة والتعظيم له في قلوبهم فعليه بهذه
الدعوة المسماة بدعوة التسخير وهي تنسب لشيخ المشايخ والاقطاب سيدي ابو الحسن
الشاذلي قدس سره وهي يا الله يا الله يا الله يا الله يا رب ٣ يا رحمن ٣ يا رحيم ٣
لا تكلني الى نفسي في حفظ ما ملكتني لما انت املك به مني وامددني برقيقة من
رقائق اسمك الحفيظ الذي حفظت به نظام الموجودات واكسني بدرع من كفايتك
وكلائتك وقلدني بسيف نصرتك وحمايتك وتوجني بتاج عزك وكرمك
وردني برداء منك واركبني مركب اهل النجا في الحياة وبعد الممات ولا يلحق وحش
امددني برقيقة من رقائق اسمك القهار تدفع بها عني من ارادني بسوء من
جميع المؤذيات وتولني بولاية العز يخضع بها كل جبار عنيد وشيطان مارد
يا عزيز يا جبار اللهم القِ علي من زينتك ومحبتك وكراماتك ومن نعوت
ربوبيتك ما يبهر به القلوب وتذل له النفوس وتخضع له الرقاب و
تبرق له الابصار وتبدد دونه الافكار ويصغر له كل متكبر جبار ويسخر له
كل ملك قهار يا الله يا مالك يا عزيز يا جبار ٣ يا الله يا واحد يا احد
يا قهار اللهم سخر لي جميع خلقك كما سخرت البحر لموسى عليه السلام ولين لي
قلوبهم وافئدتهم كما لينت الحديد لداود عليه السلام لا ينطقون الا باذنك نواصيهم

من اراد اقبال الخلق اليه فعليه بقراءة هذه الآيات ويكرر ذكرها كثيرا فان العالم يقبلون عليه
ويحبونه وهي قوله تعالى يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى الى وجيها
والقيت عليك محبة مني يحبونهم كحب الله والذين امنوا اشد حبا لله والكاظمين الغيظ و
العافين عن الناس والله يحب المحسنين اومن كان ميتا فاحييناه الى قوله كذلك
زين فلما رأينه اكبرنه الى قوله ملك كريم وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يك
له شريك في الملك الى اخرها ١٢ وهو عجيب جدا ١٢ ومن اراد ان تقضى حاجته
عند امير او ذي جاه فليقرأ يس خمسا وثلاثين مرة ويدخل على من اراد فانه يعظم ويقضي
حاجته باذن الله تعالى ١٢ وكذلك من غضب عليه ملك او ذو جاه فليضمر عند دخوله
عليه هذه الآية وهي قوله ولما سكت عن موسى الغضب الى قوله يرهبون ثم يقول
اطفأت غضب فلان بلا اله الا الله واستجلب مودته بسيدي رسول الله صلعم
وبولاية علي بن ابي طالب ع ١٢ ومن عرضت له حاجة عند احد وتلا
هذه الآية في ذلك اليوم يسر الله له قضاءها وهي قوله ولما دخلوا من حيث امرهم
ابوهم ما كان يغني عنهم من الله الى قضاها يكررها سبع مرات ١٢ ومن الفوائد اذا
جلس عندك من يثقل عليك فاتل هذه الآيات سرا فانه يندفع سريعا
باذن الله تعالى وهي تذروه الرياح الى قوله مقتدرا ربنا اكشف عنا العذاب
انا مؤمنون يومئذ يصدر الناس اشتاتا انفروا خفافا وثقالا ١٢ والسلام على من
اتبع الهدى

قال البوني رحمه من خواص آية الكرسي سورة الاخلاص لمن تقرأها ليلة الجمعة ستا وستين مرة ثم تذكر الجلالة
خمسة الف وستمائة واحدى وثلاثين مرة ثم تنام فانه يأتيك ملك في منامك يخبرك عما
في ضميرك وان داومت على ذلك كل ليلة جمعة صرت من الصالحين باذن الله
تعالى ١٢ مجربات ديربي ٢٥

مجربات ديربي
في خواص اسم الكريم لارسال الهواتف كما نقل عن الغزالي ان تقرأها
مائة مرة وتقرأ الحمد ١٢ مع الاسماء المذكورة في باطنها يا الله يا حي يا قيوم يا علي يا عظيم
على رأس كل مائة الف وثلاثمائة وسبعين وتقول عقب ذلك اسألك
بنور عرشك وبروح محمد صلى الله عليه وآله وسلم ان ترسل خادم من الآية الشريفة
لفلان بن فلان في صورة حليته بشعر مع بسم وحجاب من نار وتنزل اليه
ليجيبه او بارزا كلام ويقاطع على النوم وينام ويكون العمل ليلة الجمعة وتكرر ذلك
الى ان تحصل الى الرد فان حصلت اجابة في اول جمعة فذاك والا ففي الثانية
الى ثالث او سابع جمعة تحصل الاجابة باذن الله تعالى ١٢ من خواص سورة العصر لتسهيل
لتسهيل البيع والشراء اذا اردت ذلك فاكتبها في صحيفة من الرصاص يوم
في ساعة زحل في يوم السبت والق الصحيفة في موضع الذي تريده
فانه الله لا تعلم الا لحكمته فانه ما جعل في
دار او حانوت الا وتعطل وكل
امره الى الخراب ١٢

ومن اراد ان يمشي ولا يتعب فيكتب هذا الخاتم المبارك ويعلقه عليه

فانه لا يتعب ابداً

١٤	١١	٨	١
٧	٢	١٣	١٢
٩	١٠	٣	٦
٤	٥	١	١٥

من مجربات ديربي

لدفع البلغم تاخذ سبع قطع من الملح الابيض الصغار

يقرا على كل واحدة منها اية الكرسي سبعا واستعمال ذلك

على الريق سبع ايام فان الله يذهب عنه ما يجيء من البلغم ١٢ الاكل والشرب

اسمه تعالى الصمد يصلح لارباب الرياضات ممن اتخذه ذكرا اغناه الله عن ذلك ووجدت بخط بعض العلماء

قال وصورة ذلك ان تقول يا صمد يا صمد يا صمد لا الفقير عن ماة واربعا وثلاثين مرة امن من سلطان الجوع

قال حكى لي بعض من اثق به انه من قال يا صمد ماة في الخلوة فليكثر اسمه تعالى الصمد

وصح انه جربه وصح ورايت بخط بعضهم اذا كان الانسان في شمس المعارف

ما استطاع فانه لا يرى تعبا من جوع والعطش والاغير مما قال البوني في الرياضيين بالجوع ذاكره لا يحس

الوسط اسمه الصمد ذكر يصلح لارباب الخلوة المجاهدين ان دخل عليه ذكر غيره فافهم انتهى كلامه

ما لم يكن جوع ما لم يدخل عليه قال يا صمد في كل يوم اربعين

من النبي مرة امن من سلطان الجوع ١٢٥ نفيسة

اذا كتبت البسملة في لوح من رصاص ووضعت في شبكة الصياد اجتمع

اليه السمك من كل مكان ١٢

ومن خواص الفاتحة للمحبة وتاليف القلوب كالافادة لبعض الاخوان وذلك

ان تمزج اسم المطلوب بالاحرف النارية وهي اهطمفشذ بان

تاخذ اولا حرفا من النارية ثم حرفا تاخذ من حروف اسمه حرفا بشرط

ان يكون الختم بها اول اخذك من النارية ثم حرفا من اسمه وهكذا فلا بد

ان يكون البدء من احرف النارية ويكون الختم بها بان يكون اخر الحروف منها ويكون

ذلك في احدى وعشرين ورقة ثم تضع في كل ورقة حصاة لبان ذكر وشيئا من

تفاح الجن وتضعها على النار وتقرا عليها الفاتحة ٢١ الى ان ينقطع الدخان و

تقول عند ذلك توكلوا يا خدام الاحرف النارية بقضاء حاجتي من

فلان والقاء محبتي ومودتي او محبة فلان في قلبه بحق ما تلوت عليكم وقد جرب

ذلك مرارا وصح وبحسن الاعتقاد يحصل المراد ١٢

فائدة مجربة عجيبة

اذا علق العظمان اللذان يوجدان

في جناح الديك المنقوبان على الساق

ومن لم يتعب ابدا وفرسان فارس

يجعلونها على مناطق لذلك ١٢

من مجربات الديربي في خواص سورة يس من قرأها احد واربعين مرة من غير دخيل
كلام في القراءة والح بالدعاء الآتي ذكره بعد تمام العدد المذكور ونام وجد
نفقته تحت رأسه والدعاء المذكور هذه اللهم ان كان رزقي في السماء فانزله
وان كان في الارض فاخرجه وان كان في البحر فاطلعه وان كان بعيدا فقربه
وان كان قريبا فيسره وان كان قليلا فكثره وان كان كثيرا فهونه وبارك لي
فيه وارزقني من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب رزقا حلالا طيبا غدقا واسعا
طبقا مباركا فيه حتى لا يكون لاحد من خلقك علي فيه منة واجعل يدي
عليا بالاعطاء ولا تجعل يدي سفلى بالاستعطاء انك على كل شيء قدير ١٢

قال الشيخ احمد الديربي في مجرباته في خواص سورة الهمزة اذا اردت ان تعلم حال الانسان
هل به عين انس او جن او غير ذلك فلتأخذ اثره وتقيسه قياسا جيدا وتقرأها
عليه مرة واحدة او ثلاث مرات ثم بعد الفراغ من قراءتها تقول ثلاث مرات
اقسمت عليك يا ميمون يا ابا نوح ان تنزل على هذه الاثر وتبين ما بصاحبه ان
كان من الجن فقصره وان كان من الانس فطوله وان كان من الله فابقه على حاله
بحق هذه السورة الشريفة الوحا الوحا العجل العجل الساعة الساعة ثم تقيس الاثر ثانيا
فان قصر فاكتب له قوله تعالى واذا قرأت القرآن الى قوله نفورا وهو وقوله
تعالى افحسبتم انما خلقناكم عبثا الى اخر السورة وقوله يا معشر الجن والانس الى
قوله

قوله فلا تنتصران وتكتب له مع ذلك المعوذتين والفاتحة ويحمله صاحب الاثر وان
طال تكتب له اذا الشمس كورت بتمامها او غيرها مما يكتب للعين وان بقي بحاله
تكتب له ايات الشفاء واخر سورة الحشر لو انزلنا هذا القرآن الخ والا فلا

وقال بعضهم في معرفة قياس الاثر بعد قياسه قياسا جيدا تقرأ عليه الفاتحة
والسورة المذكورة التي هي ويل لكل همزة لمزة الخ ثم بعد الفراغ من قراءتها تقيسه
فهو اما ان يقصر او يطول او يبقى على حاله وقد عرفت ما تكتب في كل حالة من
الحالات المذكورة ولا تقل لصاحب الاثر هذا الشيء الذي بك من الجن او الانس
فان ذلك حرام كله كما قاله شيخنا العلامة ١٢

طريق العمل بسورة الناس فانك تصوم وتمتنع عن اكل كل ما فيه روح ثم تقرأ
السورة العشرة ثم تقول عقب كل مائة اجيبوا وتوكلوا ايها الوسواس الخناس بقلب
كذا او كذا بالمحبة والمودة وعطفوا قلبه علي ان اردت العطف والمحبة وان اردت
الارسال لقضاء حاجة تقول اجيبوا وتوكلوا ايها الوسواس الخناس وادخلوا على
كذا في هذه الليلة واضربوه بالسيوف والحراب وايقظوه وسموا له حاجتي ووجهوه باسمي
وكنيتي ومحلي بحق هذه السورة الشريفة وان اردت ان تفقد نوم احد تقول اجيبوا
وتوكلوا ايها الوسواس الخناس بفقد نوم كذا حتى لا ياكل ولا يشرب ولا ينام بحق هذه السورة
الشريفة وسخروا الي قلبه وفؤاده والسواد روحانيته بحق هذه السورة الشريفة واخبرني بعض
الاخوان ان ما ذكر مجرب فعليك بالعمل به حتى تبلغ المراد والسلام على من اتبع الهدى

قوله تعالى ان الذين امنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلا الى اخر السورة
من اراد ان يقوم في اي وقت شاء من الليل فليقرأها عند النوم ويقول اللهم ايقظني في وقت
كذا وكذا فان روحي بيدك الله يتوفى الانفس حين موتها والتي لم تمت في منامها اذكرك
فتذكرني واستغفرك فاغفر لي انك تفعل ما تريد او يقول اقسمت عليكم يا خدام
هذه الايات الشريفة ان توقظني وقت كذا بحقها عليكم فانه يحصل المراد باذن الله ١٢

قوله تعالى الذي خلقني فهو يهدين الى قوله بقلب سليم لتسكين العطش والجوع والوحشة
والاعياء في السفر فمن ناله شيء من ذلك فليتوضأ او ليتيمم وليصل ركعتين ويتلوا
هذه الايات احدى وعشرين مرة ويحملها معه يبلغ من ذلك ما يريد باذن الله ١٢

قوله تعالى اركض برجلك هذا مغتسل بارد وشراب من اكثر من قراءتها وهو يحفر
بئرا او ينبش عينا نبع له باذن الله تعالى ماء طيب مبارك وان رسم قوله وهي
تجري بهم في موج كالجبال الى قوله فكان من المغرقين ثلاثا في سبع شقاف
وتلقى واحدة بعد واحدة بعد تلاوة ما ذكر على كل واحدة ثلاث مرة وترمى في البئر المعطل
كثر ماؤها باذن الله تعالى ١٢

من الفوائد النافعة [illegible] عظم [illegible] صوف اخضر
[illegible] ١٢ [illegible] كانت ١٢
[illegible] بعد ذلك [illegible] ١٢

هذه الفوائد النافعة لارسال الهواتف ما افاده لي بعض الاخوان واخبرني انه
مجرب قال تصوم ثلاثة ايام اولها الاحد وتقرأ القسم كل ليلة الف مرة و
البخور عال وهو جاجم ثم الحناء ويكون القراءة ابتداؤها ليلة الاثنين وهذا
هو القسم بمشطلخ طالخ كطلخ بطلموخ عالج مجر نخ بعزة نخ اجب يا
بشدة الرعاد وبقوة جبرائيل وبنفخة اسرافيل وبسطوة ميكائيل وبقبضة
عزرائيل اجب يا ميمون وافعل ما امرتك به وهو كذا وكذا وسم ما تريد
نجيا ياه ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون وانه
لقسم لو تعلمون عظيم اجب يا ميمون بارك الله فيك وعليك وبعد الالف
تخبر بما تريد وترسله فانه يفعل ما تأمره باذن الله تعالى وقد اخبرني
بعض من اثق به انه اطلع على زجره ولم اقف عليه ومن ذلك ما
افاده لي بعض الاخوان لارسال الهواتف ايضا وقال انه مجرب
تقول يا ~~جعجع~~ يا جعجعج يا طوشنيثا اجب بالتوراة وما
يتلى فيها اجب بالانجيل وما يتلى فيه اجب بالزبور وما يتلى فيه اجب بالقران
وما يتلى فيه اجب واحضر واذهب الى كذا وكذا في صورة وشال وعرفه
باسم وكنيته ومحله والمعنى بالجواب واضربه بالدبابيس حتى اذا اصبح
يأتي الي خاضعا ذليلا ويقضي حاجتي اجب وافعل ما امرتك
به العجل الساعة تقرأ القسم المذكور الف مرة والبخور عال وهو جاجم ثم الحناء

وصرفه قل يا ايها الكافرون وينبغي لك قبل الشروع في شيء ماذكران تقرا،
قسم البرهتية الذي هو قسم عظيم وهو كالسيف القاطع يزجر به في سائر الاعمال
وهو على ما فيه من الخلاف بوهتيه ٢ كرير ٢ تتليه ٢ طوران ٢
مزجل ٢ يزجل ٢ ترقب ٢ بروهش ٢ غلمش ٢ خوطير ٢ قلنهود ٢
بوشان ٢ كظهير ٢ نموشلخ ٢ برهيولا ٢ بشكيلخ ٢ قزمز ٢
انغلليط ٢ قبرات ٢ غياها ٢ كيدهولا ٢ شمخاهير ٢ شمخاهير
٢ سبحان من ليس كمثله شيء وهو السميع البصير وهذا تمام الاربعة والعشرين
اسماء المنقولة من بعض جوهرة يالخاتم تقول بعدها ان قراتها للحفظ
اجيبوا ايتها الارواح الطاهرة من ارواح الجان والشياطين المتمردة
والمؤذية بحق هذه الاسماء عليكم والسلام

فائدة لازالة الحمى يكتب ويجعل تحت رأس المحموم يبرئ باذن الله تعالى

يا حمى لا تضرني
بسم الله ولا حول
حسبنا الله
نعم الوكيل

لحبس المطر في اوقات الضرورة اذا كنت في طريق وخشيت ان يحرك المطر
فخط عليك خطا بالعصا او بغيرها وقل ان الله يمسك السماء والارض ان
غفورا يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء اسكن ايها الغيث
كما سكن عرش الرحمن وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم
وكذلك اذا نزل المطر في طريق او غيره فاقبض قبضة من تراب طاهر
قبل ان يبتل ثم دور بيدك على راسك ثلاث مرات وانت
ترسل التراب قليلا قليلا وتقول اللهم اني قبضت قبضة من
ترابك لاحبس ما انزلته من سحابك بحرمة ما انزلت من
كتابك فانك ترى السيل حوالك ولا يصيبك من المطر
شيء بقدرة الله وان اردت ان تنجو ولا يصيبك المطر ايضا
فخذ سبع حصيات طاهرات واقرا عليهن في كفك سورة الفاتحة وقوله
تعالى يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي سبع مرات ثم اتركهن في موضع
لا ينالهن المطر فانه يمسك عنك فان اردت نزول الغيث
فاطرحهن في ماء جار

نادرة لزوال الحمرة من العين
في العين
١٣

وهذا دعاء شريف مخصوص بتوسعة الرزق من داوم عليه بعد كل صلوة خصوصا بعد
صلوة الجمعة حفظه الله من كل مخوف ونصره على الاعداء ورزقه من حيث لا
يحتسب ويسر عليه معيشته وقضى عنه دينه ولو كان عليه امثال الجبال دينا بمنه وكرمه
وهو كنز ينفق منه ولا ينفد وهو هذا يا الله يا احد يا واحد يا موجود يا جواد يا باسط
يا كريم يا وهاب يا ذا الطول يا غني يا مغني يا فتاح يا رزاق يا عليم يا حي يا قيوم
يا رحمن يا رحيم يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام يا حنان يا منان
انفحني بنفحة خير تغنيني بها عمن سواك ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح انا فتحنا
لك فتحا مبينا نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين اللهم يا غني يا حميد
يا مبدئ يا معيد يا رحيم يا ودود يا ذا العرش المجيد يا فعالا لما يريد اغنني
بحلالك عن حرامك واغنني بفضلك

من الفوائد النافعة
للبكر التي زالت بكارتها يؤخذ حب
عدس وعفص وزنجبيل اجزاء سوية وتسحق سحقا ناعما على بعض وتصبر عليها ثم تحل منها الدم
سوية وتذر لك يده داخل الفرج وتلبس كما كانت اول مرة ويذر
قدر ساعة وبعد ذلك عليك فانه يلتئمها كبكر مجرب
وينفع الضيق للمرأة العاقر مجرب صح

فائدة اذا اردت ان تكسر جميع البيض الذي مع المقامرين تأخذ بيضة بنت يومها
وتسلقها في نار هادئة من الصباح الى الغروب ثلاثة ايام متوالية فانك تكسر بها
جميع البيض الذي مع المقامرين ١٢ فائدة يؤخذ اسفيداج وكبريت ومقل
ارزق اجزاء متساوية وتخمر في خل بكر ثم يجعل مثل النوى وينشف فان احتاج
الكاتب لشطب شيء حكه به فانه يزيله مع بقاء الورق على حاله فائدة يؤخذ
شب يماني وحب عفص وكبريت ابيض اجزاء متساوية وتدق دقا ناعما
وتسحق بالخل حتى تصير كالمرهم ثم يجعل على صفة البلوط ويجفف في الظل وتحك
به الحبر فان الكتابة تزول وتمحى ولا يبقى لها اثر البتة ١٢ صفة شمع طين تشتعل
تأخذ طينا يابسا فتدقه مع الكبريت وتعجنه بنفط وتجعل صورة شمعة وتشعل ١٢

فائدة
المرأة اذا بلعت حبة
ان المرأة [illegible] الرزق اقامت سنة كاملة
[illegible] ولم تلد [illegible]
[illegible] ١٢

٣٩

٣٧

طريق احوج زنده

١	١٥	١٤	٤
١٢	٦	٧	٩
٨	١٠	١١	٥
١٣	٣	٢	١٦

[illegible]

اما تضع زوجي فرد وحده الاسم ان الاعظم في هذا المربع خاصه [illegible] الوفق الصحيح [illegible] احوج زنده على طريق [illegible] ١٢

٢٩٥

١٢٦ الله حسيب	٢٩٥ من كل [illegible]	١٨١ والله وكيل	٣٢٢ على كل من سواه
١٥٠ عليم	٣٢٥ منعم يكين	١٣٩ مولانا	٢٩٣ صبار
٣١٨ حي مكرم	١٤٤ الباقي	٢٩٩ من له الملك لا زوال	١٣٠٥ مسبل
٢٩٧ مالك يا فتح	١٣٢ يا سبحان	٣١٦ يا قديم الاحسان	١٤٦ يا مسهل

نافع وفقي

وقف ١٠٩١

والضابط في هذا العدد ان [illegible] نصف العدد وان كان له كسر لا نصف له [illegible] النصف [illegible] البيت الاول [illegible] وهكذا الى ان يملأ نصف العدد ثم نصف العدد الاول فانظر

ان كان له نصف صحيح [illegible] النصف [illegible] البيت الاول [illegible] على النظم الذي [illegible] البيت الثالث [illegible] العدد الاول ان كان له نصف صحيح [illegible] النصف [illegible] البيت الاول [illegible] الوفق [illegible] العدد نصف صحيح [illegible] اول الدور [illegible] الرابع [illegible] في البيت الثامن

الثالث

بسم الله

٧٥ ٣٦

من اراد قمع جبار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد في الوفق وتبخره بالحلتيت والثوم الاحمر ويدفنه قريبا من نار دائمة الوقود واياك ان تلحق النار الرصاص فان المعمول له تهلك وانت المطالب به بين يدي الله تعالى

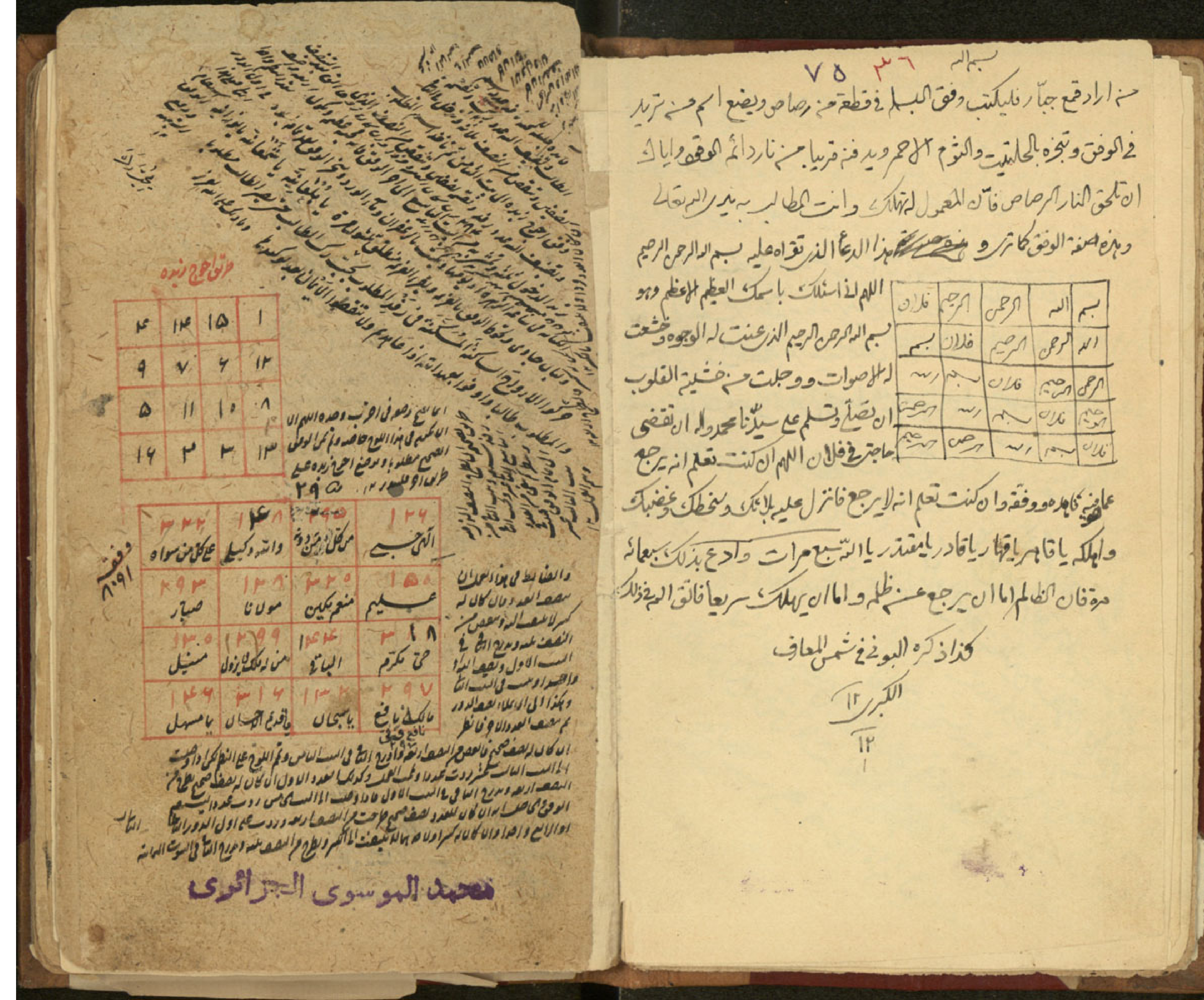
وهذه صفة الوفق كما ترى و [illegible] هذا الدعاء الذي تقرأه عليه بسم الله الرحمن الرحيم

بسم	الله	الرحمن	الرحيم	فلان
الله	الرحمن	الرحيم	فلان	بسم
الرحمن	الرحيم	فلان	بسم	الله
الرحيم	فلان	بسم	الله	الرحمن
فلان	بسم	الله	الرحمن	الرحيم

اللهم اني اسئلك باسمك العظيم الاعظم وهو بسم الله الرحمن الرحيم الذي عنت له الوجوه وخشعت له الاصوات ووجلت من خشيته القلوب ان تصلي وتسلم على سيدنا محمد وآله ان تقضي حاجتي في فلان اللهم ان كنت تعلم انه يرجع عما هو عليه فاهده ووفقه وان كنت تعلم انه لا يرجع فانزل عليه بلائك وسخطك وغضبك واهلكه يا قاهر يا قهار يا قادر يا مقتدر يا الله سبع مرات وادع بذلك سبعمائة مرة فان الظالم اما ان يرجع عن ظلمه واما ان يهلك سريعا فاتق الله في ذلك

كذا ذكره البوني في شمس المعارف الكبرى ١٢

١٢

بسم الله

من اراد قمع جبّار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد في الوفق وتبخره بالحلتيت والثوم الاحمر ويدفن قريبا من نار دائم الوقود واياك ان تلحق النار الرصاص فان المعمول له تهلك وانت المطالب به بين يدي الله تعالى

وهذه صفة الوفق كما ترى و ~~...~~ هذا الدعاء الذي تقراه عليه بسم الله الرحمن الرحيم

بسم	الله	الرحمن	الرحيم	فلان
الله	الرحمن	الرحيم	فلان	بسم
الرحمن	الرحيم	فلان	بسم	الله
الرحيم	فلان	بسم	الله	الرحمن
فلان	بسم	الله	الرحمن	الرحيم

اللهم اني اسئلك باسمك العظيم الاعظم وهو بسم الله الرحمن الرحيم الذي عنت له الوجوه وخشعت له الاصوات ووجلت من خشيته القلوب ان تصلي وتسلم على سيدنا محمد واله ان تقضي حاجتي في فلان اللهم ان كنت تعلم انه يرجع عما هو عليه فاهده ووفقه وان كنت تعلم انه لا يرجع فانزل عليه بلائك وسخطك وغضبك واهلكه يا قاهر يا قهار يا قادر يا مقتدر يا الله سبع مرات وادع بذلك سبعمائة مرة فان الظالم اما ان يرجع عن ظلمه واما ان يهلك سريعا فاتق الله في ذلك

كذا ذكره البوني في شمس المعارف الكبرى ١٢

١٢

مربع احوج زبده

١	١٥	١٤	٤
١٢	٦	٧	٩
٨	١٠	١١	٥
١٣	٣	٣	١٦

٢٩٥

١٢٦ الكافي حسبي	٢٩٥ من كل [illegible]	١٤٨ والله وكيلي	٣٢٢ على كل من سواه
١٥٨ عليم	٣٢٥ منعم بكين	١٢٦ مولانا	٢٩٣ صبّار
٣١٨ حي مكرم	١٤٤ الباقي	٢٩٩ من له ملك لا زوال	١٣٠٥ مسبل
٢٩٧ مالك يا فتح	١٣٢ يا سبحان	٣١٦ يا قديم الاحسان	١٤٦ يا مسهل

وفق ٨٠٩١

حسن اراد قمع جبار فلیکتب دفق الکسل فقطع ... [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والعاقبة للمتقین والصلوة والسلام علی رسوله محمد و آله
اجمعین الطیبین الطاهرین اما بعد بدان اسعدک الله که این کتابیست که
هرمس حکیم تصنیف کرده است اندر اسرار و صفت نیرنجات و خواص
و منازل و اعمال آن و هر که کار بستن عمل کند او این صنعت اسم را یاد گرفت
و چون این کتاب بغایت عزیز است و جهة فراز سلاطین است و کسی
که ترجمه کرده اندر فراز احکام ماه معروفست کتاب المخزون و هرمس حکیم
یاد کرده است که نیرنجات ارواح کواکب ستارگان ساخته اند و از
روحانیات و خواص رنج اثبات [illegible] دون و تمیز
پس استفاضت کرد بعالم طبع هر یک باندازه جوهر دولت خویش
و آرام یافت اندرین عالم کار چون متحرک و نامی است و حاصل [illegible]
جوهر دولت که استفاضت یافت پس تصنیف نیرنجات بر اتفاق قسمت
و اختلاف آن ارواح روحانیت و نیرنجات بر دو قسمت بر اتفاق
یا بر اختلاف اگر نیرنجات اتفاقست چون دوستی و محبت و گشادن عقد
و شهوت و حل زهر اکشنده و بهران [illegible] و اگر نیرنجات اختلافست
چون دشمنی و عداوت و بستن عقد و شهوت و آمیختن زهر [illegible] کشنده
و هر علاجی که بمضرت باز گردد و با این سه نیرنجات و اتفاق و اختلاف
دوستی و دشمنی و صلاح و فساد قسمت کرده شد و قسمها ماه و روز و ساعت
اندر میان این بروج و منازل و ارسطاطالیس بود که هر فراز اندر کتاب
مخزون چنان گوید که من چنین یافتم که اندر منازل ماه فایده و خیر اتفاقست
که بیرون از عمل نیرنجات از تدبیرات و آغاز اعمال و اشغال و
مهمات و حاجات و رفتن پیش ملوک و حکام و بنا نهادن و سفر کردن

و سفر از ان فرا آورده ماکنات ناقص بود و منازل بیست و هشت
جا که هر برجی دو منزل و ثلث منزلی بود و مقام ماه بمنزل الغرب [illegible] و گاه
یک شبانه روز بوده و گاه بود که یک شبانه روز و بیش از یک منزل رود و
گاه بود که بیک شبانه روزی کمتر از منزلی برود و شرح اعمال آن و خواص
هر یک و اسامی بیست و هشتگانه ایشان بترتیب بیست منزل اول را
شرطین گویند اگر نحست و نحس است سعادت آمیخته چون ماه درین منزل
بود نیک عمل نیرنجات و تیر خاصه یار زنان و شمع و قندیل و اعمال
آتش کردن جهة محبت ما جامه نو پوشیدن بد بود و پیش ملوک بجامه
رفتن که زحمت رسد و مهم و مقصود حاصل نشود و دست بیرحمت
خواستن ماه [illegible] را [illegible] و اما [illegible] نیکوست و برده و ستور و گوسفند
خریدن نیک و درخت نشاندن و کشت و زراعت و بنا نهادن
و آغاز کارها کردن خاصه کاری که تعلق بآتش دارد نیکوست
و لیکن [illegible] و وحشت جهة تجارت نیکست و ابتدا اعلاج بیمار
[illegible] و [illegible] خواندن و [illegible] بباید کرد و تدبیرات و صنعت
حکمت نیکست و هر فرزند که درین روز متولد شود اگر پسر بود فاسق
و فاجر بود و [illegible] کار [illegible] و خواسته یابد پایدار نشود و اگر دختر بود
بدکار بود و مردم وی را دوست دارند منزل دوم این
منزل را بطین گویند گرم و خشک و نحس است چون ماه درین منزل بود
نیک اعمال و دوستی خاصه جهة ملوک و اشراف و عمل جهة مردان است
و طلسم و [illegible] و صنعت تنجیم و علاج روحانیات نیکوست و پیش ملوک
رفتن نیکست و طلب حاجات هم [illegible] نکاح کردن و ستور
و برده خریدن و [illegible] کردن نیکست و جامه نو پوشیدن [illegible]

و نزد احبه و بنا نهادن نیک هست و ابتدا آموزگری و کارهای آتش
کردن نیک است و سفر کردن شاید خاصه بطرف مشرق و شمال و هر فرزند
که درین روز زاید اگر پسر بود پارسا و راز دار و صالح
و ستوده سیرت اما میان مردمان دشمن روی بود و اگر
دختر بود فاجره و پرده درنده بود و لیکن نیکو کردار بود و پیش مردم
دشمن روی باشد منزل سیوم را ثریا گویند سعدست و طبعش ممتزج
گرم و سرد و چون ماه درین منزل بود مناسبت عمل نیرنجات دوستی
کردن خاصه میان زن و شوهر و میان اقربا و نیکوست عمل کشادن
بستها و رد کردن دشمنان و دوستی و تدبیر صنعت و سفر و نجوم و
طلسمات را تعبیه کردن و رفتن نزد بزرگان و نکاح کردن و جامه
نو بریدن و پوشیدن و ستوده است سفر دریا و برده خریدن
و صحبت داشتن با حکام رفتن و سواری و شکار کردن و هر فرزند که
درین روز زاید اگر پسر بود و اگر دختر نیکبخت بود و مستور و صالح
بود و نیکوسیرت بود و خواننده و نویسنده باشد منزل
چهارم را دبران گویند نحس است و خاکی و خشک چون ماه درین
منزل آید نیک باشد عمل نیرنجات عداوت و دشمنی و تفرقه و جدائی
میان کسان و دیدار ملوک نیک است و طلب حاجات نباید کرد
که برنیاید و آغاز کارها و تدبیر صنعتها و نجوم و طلسم و دوستی نیست
و نکاح کردن و رفتن بسفر و کشت و زراعت نه که عاقبت آنها
بد باشد اما مباحثه و مناظره و مقابله با اعدا نیکست و بنا نهادن و
ابتدا علاج بیمار و خواندن و نوشتن شاید و هر فرزند که
درین روز متولد شود اگر پسر بود بدسیرت و قتال و نیز تره و دیر باشد

و اگر دختر بود فاجره و بدکاره و غماز بود منزل پنجم را هقعه گویند
طبع وی خشک است و متوسطست مایل بسعادت چون ماه درین منزل بود
نیکست نیرنجات دفع دشمن و عمل زهرها و اعمال و طلسم ساختن و عمل
باطل السحر و علاج سودا و خیال و وسواس اما ابتدا و شروع کردن
در مهمات مناسب نیست و تدبیر صنعت و نجوم و حکمت خواندن مناسب
نیست و سفر کردن بدست و عقد بستن و زفاف کردن مناسب نیست
اما پیش ملوک و حکام رفتن نیکست و طلب حاجات مناسب و برده و
ستور خریدن نیک هست و جامه نو بریدن و پوشیدن مبارکست و هر
فرزندی که درین روز متولد شود اگر پسر باشد میان مردم عزیز و نیکو
اخلاق باشد و اگر دختر بود صالحه و کم گوی بود و نوشته احوال
منزل ششم را هنعه گویند سعدست و معتدل چون ماه
درین منزل بود عمل کن نیرنجات دوستی و اعمال آتش و دخان
پسندیده است گشادن بستها و فتوح اعمال و اشتغال و تدبیر
صنعت و ابتدا آن اعمال مناسبست و نزد ملوک و بزرگان رفتن
و حاجت طلبیدن نیکوست و نکاح کردن و بازرگانی و زراعت
و عمارت نیکوست و سفر کردن مناسبست و هر فرزند که درین
روز بوجود آید اگر پسر بود خوب سیرت و میان مردم محترم بود
و اگر دختر بود فاجره بود اما پنهان منزل هفتم را ذراع
گویند بادیست و سعدست چون ماه درین منزل بود عمل کن نیرنجات
دوستی و رد کن دشمنان و آغاز کن کارها و تدبیر صنعت و نجوم
و نیکوست اعمال طلسمات و پسندیده است پیش ملوک و حکام رفتن
و حاجت طلبیدن و بازرگانی کردن و نیکست برده و ستور

چیدن و مبارکست جامه نو بریدن و پوشیدن و سفر کردن که مجلس
نیکو بود و هر فرزندی که درین روز در وجود آید اگر پسر و اگر دختر بود
کم سخن و سعادتمند بود و در میان مردم با خوف باشد منزل
هشتم را نثره گویند معتدلست و سعدست آمیخته بنحس چون ماه درین منزل بود
عمل کن نیرنجات در مهرها و قطیعت و سحر و عمل طلسم و تنجیم و عقد اللسان
و بند پر ضعیفها اما علاج بیمار کردن بدست و جامه نو بریدن و پوشیدن
مناسب نیست و سفر کردن نیکوست و پیش ملوک و حکام رفتن و حاجت
طلبیدن نیک و کشت و زراعت کردن هم مناسبست اما نکاح و بنا
کردن نیکوست و سفر و برده خریدن بدست و هر فرزند که درین روز
بزاید اگر پسر باشد تنگ معیشت و بدحال بود و اگر دختر باشد نیکو سیرت بود
باشد منزل نهم طرفه است و آمیخته و نحس است چون ماه درین منزل بود
نیکست عمل نیرنجات و سحر و قطیعت و عقد شهوت و عقد لسان
اما علاج و تنجیم و طلسمات روحانی بدست و جامه نو بریدن و پوشیدن
نیکوست و پیش ملوک رفتن و طلب حاجات بدست و نکاح کردن
و کشت و زراعت و عمارت کردن بدست و سفر و برده خریدن میانه
است و هر فرزند که درین روز بزاید اگر پسر بود و اگر دختر نحوس و بد
کردار باشد و در میان مردم خوار و بی پرده و رسوا بود منزل
دهم را جبهه گویند قمر نحس آمیخته بسعادت و نکوست چون ماه درین منزل
بود عمل کردن نیرنجات کشادن لسان و تنها و زهرها و قاتل و
عمل طلسم و تدبیر صنعت و علاج روحانیات نیک نیست ولکن پیش ملوک
رفتن و طلب حاجات نیکوست و کشت و زرع و برده و سفر خریدن
نیکوست
و اندرو نیک طرفست و هر فرزند که

که درین روز در وجود آید اگر پسر بود مکار بود و بخیل و اگر دختر بود
بدخو و محروم بود منزل یازدهم زبره است آتشی
است و خشک و سعدست چون ماه درین منزل بود عمل کن نیرنجات
دوستی خاصه جهت ملوک و اشراف و عمل طلسم و تدبیر صنعت و علاج
روحانیات نیکوست و پسندیده است و دیدار ملوک و طلب
حاجات و زرع و کشت و سفر کردن و برده خریدن و جامه نو
پوشیدن و ابتدا کارها ساختن است و بد شرب کردن نیکست
و هر فرزند که درین روز متولد شود اگر پسر و اگر دختر بود نیک بخت
باشد و در میان مردم مبارک قدم بود و در همه روزها مسعود بود منزل
دوازدهم صرفه است طبعی آمیخته است خاکی و آتشی و بحری است
آمیخته بسعادت چون ماه درین منزل بود عمل کن نیرنجات عداوت
و قطیعت و عمل طلسم و تدبیر صنعت و علاج ارواح نیکست و در
ابتدا کارها بدست و پیش ملوک رفتن مناسب نیست و طلب
حاجات نشاید و بنا کردن بدست و سفر و برده
خریدن و جامه نو بریدن و پوشیدن و سفر کردن نشاید و
هر فرزند که درین روز بزاید اگر پسر بود بزرگ باشد و مقبول عام
بود و اگر دختر بود نکوهیده و مسلط بود منزل سیزدهم
را عوا گویند خاکست و طبع وی خشک است سعدیست آمیخته بنحوست
چون ماه درین منزل بود عمل کن نیرنجات دوستی خاصه با زنان و علاج
روحانیات کشت و زرع و سفر مناسبست اما تعویذ و تخم نشاید و پیش
ملوک و حکام نشاید رفتن و جامه نو بریدن و طلب حاجات نشاید
اما نکاح لبنی و تجارت و سفر و برده خریدن نیک و هر فرزند که

درین روز زاید اگر پسر بود الدین وکسان خود شوم بود و در میان
مردم دشمن روی بود و اگر دختر بود دوست روی بود و پوشیده
احوال منزل چهاردهم را سماک گویند حالی و نحس است چون ماه
درین منزل بود عمل کن مرکبات عداوت و قطیعت میان دو تن
و زهرهای کشنده و هر آن چیزی که مضرت بار گردد و بد است آغاز
کارها و نکاح و سفر و کشت و زرع که عاقبت هم ناستوده است و
پیش ملوک رفتن و حاجت طلبیدن و ستور و برده خریدن و هر فرزند
که درین روز زاید اگر پسر و اگر دختر بود مشوم و نکوهیده بود و در میان
منزل پانزدهم را غفر گویند با دولت و سعادت چون ماه درین منزل
بود عمل کن مرکبات دوستی و محبت گشادن بستها و عقده سموم و هر عملی
که منفعت بار گردد و عمل طلسم و تدبیر صنعت و تنجیم و سفر کردن نیکوست
و پیش ملوک رفتن و طلب حاجات و نکاح لبس و ستور و برده خریدن
نیکوست اما جامه نو بریدن و نو پوشیدن و ابتدا از کارها بد است و هر فرزند
که درین روز متولد شود اگر پسر و اگر دختر نیکبخت بود و مبارک قدم بود
خاصه بر پدر و مادر صالح و ستوده کار بود منزل شانزدهم
را زبانا گویند با دولت و سعادت آمیخته بنحس چون ماه درین منزل بود عمل کن
مرکبات لبس شهوت و گشادن زهرهای کشنده و تدبیر و صنعت و سفر
مکن پیش ملوک مرو و طلب حاجات مکن و نشاید جامه نو بریدن و نو پوشیدن
و نکاح کردن و تجارت و ستور و برده خریدن اما تدبیر حیله کردن نیکوست و
هر فرزند که درین روز زاید اگر پسر بود پارسا و دوست روی و مبارک قدم
بود و اگر دختر بود مشوم و فاجره و بدسیرت و پرده درنده بود
منزل هفدهم را اکلیل گویند با دولت و آمیخته است بنحس چون ماه

درین منزل بود عمل کن مرکبات لبس شهوت و گشادن زهرهای کشنده
و عمل طلسم و تنجیم و علاج روحانی مکن و پیش ملوک مرو و حاجت مطلب
سفر مکن و جامه نو مپوش و نکاح و بازرگانی مکن و ستور و برده مخر و
ابتدا آن هیچ کار را نشاید و هر فرزند که درین روز زاید اگر پسر و اگر
دختر بود مشوم و بدسیرت بود منزل هجدهم را قلب گویند
نحسست و سعادت چون ماه درین منزل بود عمل کن مرکبات دوستی و گشادن
بستها و زهرهای کشنده و تدبیر صنعتها و عمل تنجیم و طلسم و علاج روحانی
نیکست و دیدار سلاطین و طلب حاجات و سفر و زراعت و آغاز کارها
نیکست و بازرگانی و ستور و برده خریدن و جامه نو بریدن و نو پوشیدن
هم مناسبست و هر شغلی و عملی که درین روز شروع نمایند عاقبتش خیر باشد
و هر فرزند که درین روز موجود آید اگر پسر و اگر دختر نیک بخت و دوست
روی و مبارک پا و ماکره سیرت بود منزل نوزدهم را شوله
گویند آنست و سعدیست آمیخته بنحس چون ماه درین منزل بود عمل کن مرکبات
عقد شهوت را و گشادن زهرهای قاتل و عمل طلسمات و تدبیر صنعت
و علاج روحانی اما سفر کردن و دعوت کردن بد است و بازرگانی کردن
و پیش ملوک رفتن و حاجت طلبیدن نشاید و ستور و برده خریدن
و جامه نو بریدن و نو پوشیدن هم بد است و آغاز کارها نشاید و هر فرزند
که درین روز موجود آید اگر پسر بود و اگر دختر نکوهیده بود و مشوم
و در اهل خویش دشمن روی و نکوهیده بود منزل بیستم را نعائم
گویند سعد است چون ماه درین منزل بود عمل کن مرکبات دوستی و محبت
و گشادن زهرها و بستها و عمل طلسم و تدبیر صنعتها اما آغاز کارها
مکن و ستور و برده مخر لکن پیش ملوک رفتن و طلب طلبیدن نیکست و

و نکاح و مار رکانا کردن مناسبست و آغاز خواب کردن حماست و جامه
نو بریدن و پوشیدن مبارکست و هر فرزند که درین روز زاید اگر پسر
بود و اگر دختر نیکو سیرت و پسندیده احوال منزل سیوم
بلده گویند آتشی و نحس است چون ماه درین منزل بود عمل کن نیرنجات
قطیعت و دشمنی و زهرهای کشنده و هر چه بطرف مار کرده و اعانت
عمل صنعت و تنجیم و دوستی و زراعت و عمارت و مار رکانا
و سفر کردن و نکاح بستن و جامه نو بریدن و پوشیدن که عاقبت
هم ناخوش بود و فرزندی که درین روز بوجود آید اگر پسر
و اگر دختر مشوم و منحوس و بدحال و دشمن روی و بدسیرت منزل
بست و دوم را ذابح گویند خاکیست و نحس است اتفحه سعد و چون ماه
درین منزل بود عمل کن نیرنجات بستن شهوت و زهرهای کشنده و هر چه
بطرف مار کرده و ... و عمل طلسمات نیکوست اما پیش ملوک
رفتن بدست و حاجت طلبیدن و سفر کردن و جامه نو بریدن
و پوشیدن نیکست لیکن زراعت کردن و بنا و عمارت
نیکوست و هر فرزند که درین روز زاید اگر پسر بود نیک بخت و نیکو
سیرت و بسیار کرم و ستوده کار بود و اگر دختر بود حریص
و بدزبان منزل بست و سیوم را سعد بلع گویند
خاکیست و سعدست و آتشی چون ماه درین منزل بود عمل کن نیرنجات
قطیعت و دشمنی و زهرهای کشنده و عقد شهوت و کشادن
و عمل طلسم و تدبیر صنعت کیمیا و علاج روغن و سفر بکن و حاجت طلب
و نزد ملوک و بزرگان برو ولیکن بدست کشت و زراعت
و نکاح کردن و برده خریدن و جامه نو بریدن و پوشیدن و هر فرزند که

درین روز بوجود آید اگر پسر زاید و بدسیرت بود و اگر دختر بود
دوست و ستوده اخلاق منزل بست و چهارم را سعد
السعود گویند سعدست آتشی از باد و خاک چون ماه درین منزل بود
عمل کن نیرنجات محبت و کشادن بستها و زهرهای کشنده و عمل
طلسم و تدبیر صنعت و آغاز کارها و رفتن پیش ملوک و بزرگان
رفتن و حاجت طلبیدن و کشت و زراعت و جامه نو بریدن و
پوشیدن و سفر و نکاح کردن و ستور و برده خریدن و هر
فرزند که درین روز زاید اگر پسر و اگر دختر بود نیکبخت و نیکو سیرت
بود منزل بست و پنجم را سعد الاخبیه گویند بادیست و نحس است
چون ماه درین منزل بود عمل کن عمل نیرنجات دشمنی و قطیعت و انگیختن
زهرهای کشنده و عمل طلسم و تدبیر صنعت و تنجیم و علاج روغن
و سفر و نکاح و کشت و زرع و مار رکانا مکن و ستور و برده خرید
و پیش ملوک و بزرگان مرو و طلب حاجت مکن و هر فرزند که درین
روز متولد شود اگر پسر بود و اگر دختر منحوس باشد منزل بست و ششم
را مقدم گویند بادیست و سعدست چون ماه درین منزل بود عمل کن
نیرنجات دوستی و کشادن عقد و شهوت و کشت و زرع و
تدبیر صنعت و خوب و جامه نو پوشیدن و بنا نهادن نیکوست و هر
فرزند که درین روز زاید اگر پسر بود و اگر دختر نیک بخت و ستوده
سیرت و پسندیده احوال و با ادب و صواب کار و
و قدرش ... بود و مادر و پدر مبارک باشد منزل بست و هفتم
را فرع مؤخر گویند آبیست و سعدست اتفحه نحس چون ماه درین منزل
بود عمل کن نیرنجات عداوت و عقد شهوت و زهرهای کشنده

و عمل طلسم و نیرنج صنعت و نکت نزد ملوک رفتن و طلب
حاجات و آغاز حرب و سفر کردن اما نکاح مکن و برده مخر و جامه
نو مپوش و هر فرزند که درین روز متولد شود منحوس بخت و
سعادت مند بود و شنبه اول ساعتش را از ساعت کوکب اتیب و
سعدست چون ماه در منزل بود و غلامان مرکبات و دوستی و
گشادن زهرها و نکت و دوا دادن ارکان و زراعت و طلب حاجت
و نکاح و ماز رکانا و جامه نو پوشیدن و هر فرزندی که درین روز
زاید اگر پسر بود و اگر دختر نیکبخت و نکوسیرت بود و هر کس
حکم کو بدانکه این خواص اندر کتاب گردون ما هم کرا اعمال
سازی از جمله اسرار نجوم است و از عجایبات

تمام شد کتاب جواهر العجایب

بحمد الله تعالی و حسن توفیقه

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی محمد و آله اجمعین اما بعد بدانکه حکما اقوام
سفر هزار را سنجیده اند و نوشته اند در باب ساعتها که آن بهتر از دانستن
تقویمات و علم تقویم معلوم شود و درین رساله آورده اند که شاید
کسی را از علم نجوم و علم تقویم آگاهی نباشد و او خواهد که کاری بعملی
از دوستی و دشمنی و حب و عقد الرجل و عقد الطریق و عقد النظره
و عقد الرجل بکند درین فهرست نظر کند تا او را معلوم شود که در روز
می باید کرد و چه ساعت و حب و کدام ساعت و ان انشاء الله الرحمن
ابتدا از روز شنبه کنم روز شنبه اول ساعت هیچ کار نباید
دوم ساعت حب را شاید سیوم دشمنی را شاید چهارم طلسم را

یوم السبت اول ساعة منه لزحل لا تعمل فیها ما اردت
من القبولات و المحبات فان ما لزحل
التسخیرات فی هذا الیوم
فی زیادة
الغضب فافهم
فقط او وضع
اوضع الطریق
حبس المعارف

سابد

شاید پنجم دوستی را ششم زبان بستن را شاید هفتم عقود و طلسمات و خشمی
سوختن را شاید یوم الاحد اول ساعت طلسم را شاید دوم
دوستی را سیوم زبان بستن و عقدها چهارم سوختنیها را شاید پنجم هیچ کار
را نشاید ششم مهردلبتی را شاید هفتم دشمنی را یوم الاثنین اول ساعت
سوختنی را شاید دوم هیچ کار نشاید کردن سیوم مهردلبتی را شاید
چهارم دوستی پنجم طلسم را شاید ششم دشمنی کردن هفتم هیچ کار را نشاید
یوم الثلثا اول دشمنی را شاید دوم دوستی سیوم دشمنی چهارم زبان
بستن پنجم سوختنی ششم هیچ کار نکند هفتم مهردلبتی یوم الاربعا اول
زبان بستن دوم سوختنی را سیوم هیچ کار نکند چهارم مهردلبتی پنجم
دشمنی ششم طلسم هفتم دوستی یوم الخمیس اول مهردلبتی دوم دشمنی سیوم
طلسم چهارم دوستی پنجم زبان بستن ششم سوختنی هفتم هیچ کار نکند یوم الجمعه
اول دوستی دوم زبان بستن سیوم سوختنی چهارم هیچ کار نکند
پنجم مهردلبتی ششم دشمنی هفتم طلسم ایضا نوعی دیگر گفته اند که ابتدا
روز جمعه کنم اول ساعت زهره بهر دوستی را شاید یوم السبت
اول ساعت زحل است دشمنی کند یوم الاحد اول ساعت آفتاب
خواب بستن را شاید یوم الاثنین اول ساعت قمر بهر دوستی را شاید
یوم الثلثا اول ساعت مریخ بهر دشمنی را شاید بهر عداوت و خشم
کاشتن یوم الاربعا اول ساعت عطارد است زبان بستن را شاید
یوم الخمیس اول ساعت مشتری بهر دوستی را شاید در باب اندر برجهای
موافق ثور و سرطان موافقند حمل و جوزا و اسد موافقند جوزا و اسد
و میزان موافقند سرطان و سنبله موافقند اسد و میزان و قوس موافقند

٥١

الایام	السبت	الخمیس	الثلثا	الاحد	الجمعه	الاربعا	الاثنین
الکواکب	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر
الساعة	الاربعا	الاثنین	البت	الخمس	الثلثا	الاحد	الجمعه

ما الکواکب

ل	ی	ح	س	ه	د	ب
اجبه	وزرد	یکشنخ	لسنط	مغرغ	نقص	عمطو

ابقغ ۱۱۱ بکر ۲۲۲ جلش ۳۳۳ دمت ۴۴۴ هنث ۵۵۵ وسخ ۶۶۶

زعذ ۷۷۷ حفض ۸۸۸ طضظ ۹۹۹

٥٠

لا اله الا الله محمد رسول الله

اول روز	اول روز	اول روز	اول روز	اول روز	اول روز	اول روز
یوم الاحد شمس	یوم الاثنین قمر	یوم الثلثا مریخ	یوم الاربعا عطارد	یوم الخمیس مشتری	یوم الجمعه زهره	یوم السبت زحل
نیم چاشت زهره	نیم چاشت زحل	نیم چاشت شمس	نیم چاشت قمر	نیم چاشت مریخ	نیم چاشت عطارد	نیم چاشت مشتری
نزدیک زوال عطارد	نزدیک زوال مشتری	نزدیک زوال زهره	نزدیک زوال زحل	نزدیک زوال شمس	نزدیک زوال قمر	نزدیک زوال مریخ
نماز پیشین قمر	نماز پیشین مریخ	نماز پیشین عطارد	نماز پیشین مشتری	نماز پیشین زهره	نماز پیشین زحل	نماز پیشین شمس
میان دو نماز زحل	میان دو نماز شمس	میان دو نماز قمر	میان دو نماز مریخ	میان دو نماز عطارد	میان دو نماز مشتری	میان دو نماز زهره
نماز دیگر مشتری	نماز دیگر زهره	نماز دیگر زحل	نماز دیگر شمس	نماز دیگر قمر	نماز دیگر مریخ	نماز دیگر عطارد
آخر روز مریخ	آخر روز عطارد	آخر روز مشتری	آخر روز زهره	آخر روز زحل	آخر روز شمس	آخر روز قمر

والله اعلم

من الفوائد النافعة لهلاك الظالم وهو مجرب صحيح لاشك فيه فانه الله تعالى
فيه كانه من الاعمال الجليلة المهلكة في الوقت والساعة فاذا اردت ذلك في عدو
في الدين تصوم لثلاثة ايام مجتنبا عن ذي روح وما خرج من ذي روح
مدة الصيام وفي اليوم الثالث تأخذ الف حصاة من الملح وتقرأ على
كل حصاة سورة تبت يدا بغير بسملة مرة واحدة الى ان تكمل مائة مرة و
على رأس كل مائة تقرأ الدعاء الاتي ذكره مرة واحدة هكذا تفعل
الى ان تتم الالف ثم تلفها في خرقة بيضاء وترميها في بئر او نهر او
اي مكان فانه يهلك لوقته مجرب وصحيح فهلاكه موقوف على اذابة
الملح وهذه العزيمة التي تقرأ على رأس كل مائة اللهم اهلك عدوي
فلان بن فلانة كما اهلكت اعداء الانبياء والمرسلين واقهر فلان بن
فلانة في هذه الساعة اللهم يا قاهر يا ذا البطش الشديد يا خفاء لما يريد
اللهم اهلك عدوي فلان بحق سورة تبت يدا ابي لهب وبحروف
تبت يدا وبكلمات تبت يدا اللهم بسر انبيائك وبسر محمد عليه افضل
الصلوة والسلام وبسر قهر جلالك وبسر جميع اسمائك انك
قلت وقولك حق ادعوني استجب لكم انك لا تخلف الميعاد
يا قاضي الحاجات يا مجيب الدعوات يا قاهر يا قادر انك على كل شيء قدير

طبع عطوف

١٦	٢	٥	١١
٩	٧	٤	١٤
٣	١٣	١٠	٨
٦	١٢	١٥	١

ف	و	ط	ع
٤٨	١١	٨	٧٨
٧	٧٧	٦٩	١٢
١٠	٧١	١٩	٥

مربع كل من اضلاعه ٩٢ وكل من قطريه ١١٠

٤٣	٢٠	١٨	١١
١٦	١٣	٤١	٢٢
١٩	٤٤	١٢	١٧
١٤	١٥	٢١	٤٢

اذا اردت وضع عددين مختلفين في مربع يجب تكون اضلاعه موافقا لعدد
وقطراه موافقا لعدد آخر فالقاعدة فيه ان تطرح من العدد الاقل تفاوت
ما بين العددين ومن الباقي ثلثين وستين او اكثر كما هو الشائع وتقسم الباقي
على اربعة وتثبت خارج القسمة في المربع الذي تكمله بالبسط مثل هذا الشكل
الاول وتسير حتى تبلغ الست الثاني عشر واذا اطلقت السابع عشر رابت
البيت الذي هو موضع الاثني عشر ثلثة بيوت خلوة فاحسب جميع الاعداد
ثم بينه وبين عدد الاقل الذي تريد وفقه فاخرج التفاوت في الست
وتمم ما ترتب فاذا انت رأيت شكلا موافقا اضلاعه عدد الاقل وقطراه عدد الاكثر

١٥	١٠	٨	١
٦	٣	١٣	١٢
	١٦	٢	٧
٤	٥	١١	١٤

١٥	١٠	٩	١
٦	٣	١٣	١٢
	١٦	٣	٧
٤	٥	١١	١٤

٩

مربع الكرم مثبت فيه البيع شكل جدا ١٢

مربع كل من اضلاعه ٢٢٠ وكل قطريه ٢٨٦ وهاهو المتمادين ومن جمله ٢٢٠

١١٦	٤٢	٣٨	٢٤
٣٤	٢٨	١١٢	٤٦
٤٠	١١٨	٢٦	٣٦
	٣٢	٤٤	١١٤

مربع كل من جمله ١٠٦٠ اسم الفتاح وكل قطريه ١١٠٠ اسم المعز

٣٠٨	٢٥٨	٢٥٤	٢٤٠
٢٥٠	٢٤٤	٣٠٤	٢٦٢
٢٥٦		٢٤٢	٢٥٢
٢٤٦	٢٤٨	٢٦٥	٣٠٦

٣١٠ ٣٠

ترابي جهة عداوت

٤	٩	٢
٣	٥	٧
	١	٦

٨

٣	١٠	٢
٤	[illegible]	[illegible]
٨٠	٥	٧

ناري جهة حصول مراد ٩

٨	١	٦
٣	٥	٧
٤		٢

٩

هوائي جهة حب

٢	٧	٦
	٥	١
٤	٣	٨

لعقد الكل

موحلا	طع كل	رس ص	اح د
اح د	رس ص	طع كل	موح لا
طع كل	موح لا	اح د	رس ص
رس ص	اح د	موح لا	طع كل

مائي جهة اخراج

٦	٧	٢
١	٥	
٨	٣	٤

٩

من الفوائد النافعة لتنقيص الارض اذا خفت من ساحة الظلم لها ان تكتب هذه الآيات الاربع في اربع ورقات كل آية في ورقة وادفن كل ورقة كل آية في ركن من اركان ارض التي تريد نقصها الاولى اولم يروا انا نأتي الارض ننقصها من اطرافها الثانية الم تر الى ربك كيف مد الظل الى آخر الثالثة يوم نطوي السماء كطي السجل للكتب كما بدأنا اول خلق نعيده الرابعة وما قدروا الله حق قدره والارض جميعا قبضته يوم القيامة والسموات مطويات بيمينه وينبغي ان تكون الاوراق الاربعة طاهرة طاهرة عند الدفن فاذا فرغت حاجتك فاخرجها صيانة لكتاب الله عز وجل ١٢

في الفوائد النافعة ... اذا خفت منهم [illegible]

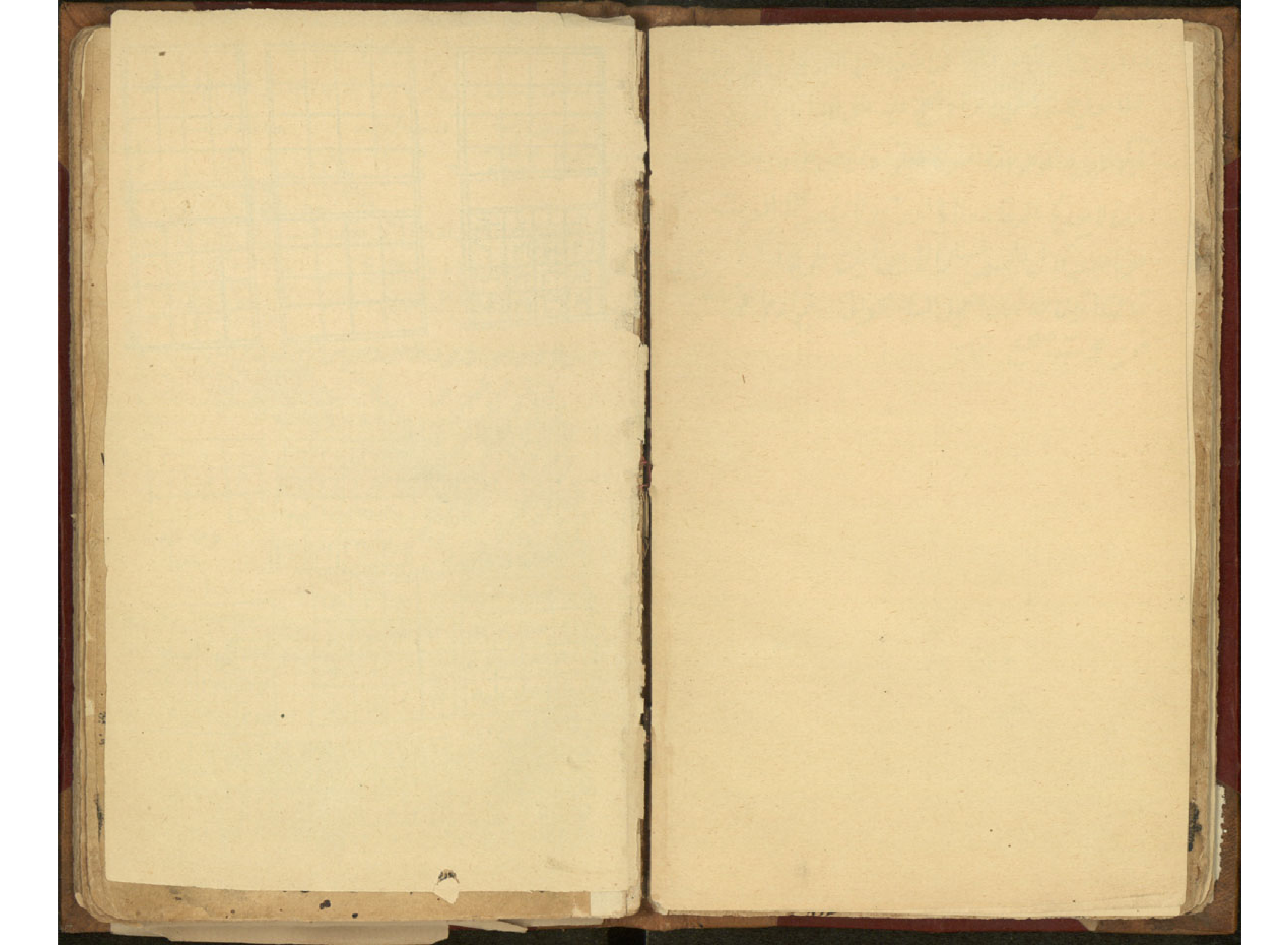
لدفع جور الظلمة اذا ضيقت [illegible] ان يجوروا عليك ... الفاتحة سبع مرات وتبارك ... الجمعة بعد صلوة ... ثلاث مرات ... [illegible] ١٢

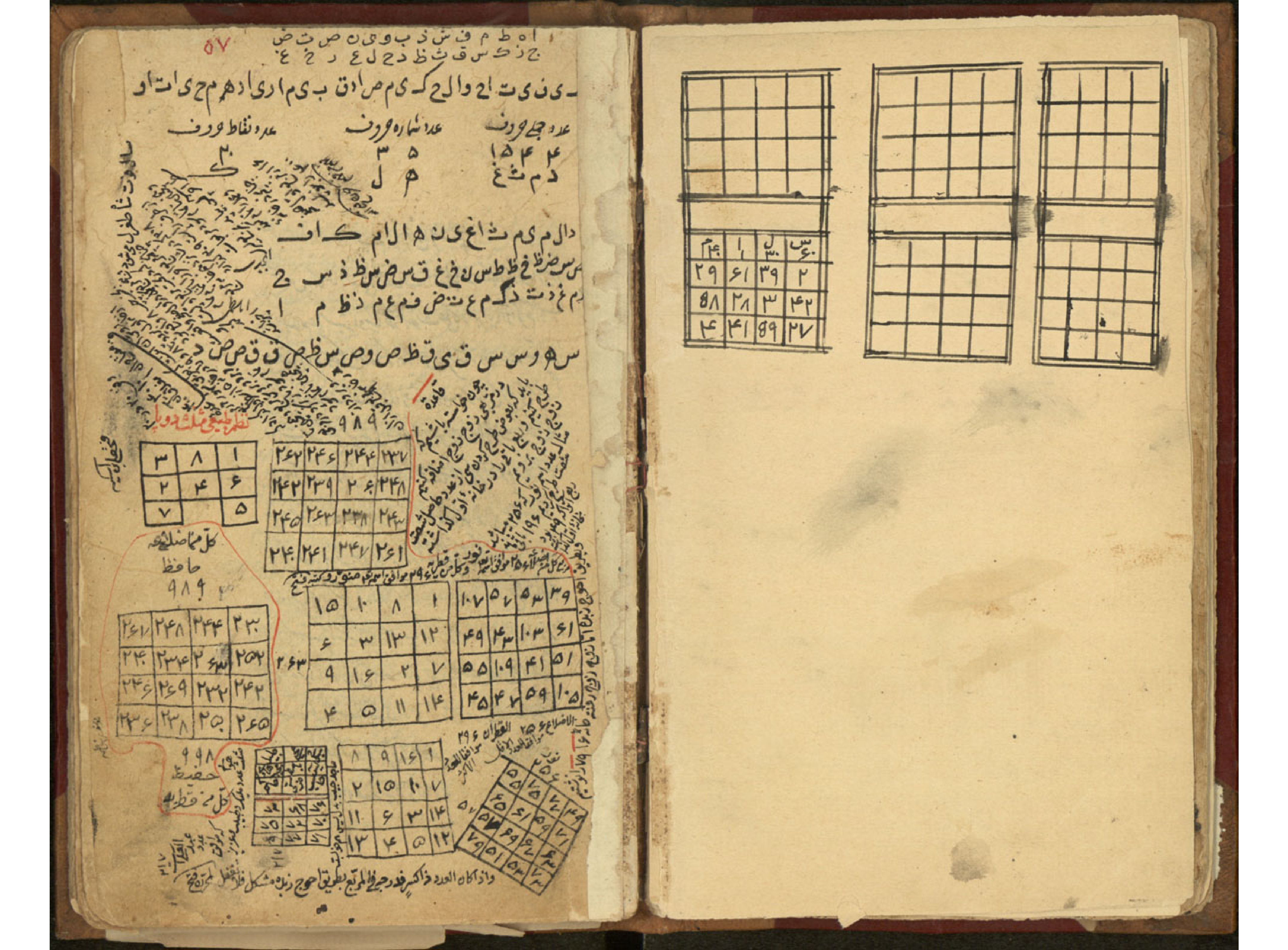
ولتدمير الظالم وهلاكه ان تقوم في جوف الليل وتسبغ الوضوء وتصلي ركعتين الاولى بام القرآن والم تر كيف اربعين مرة والثانية بام القرآن والكافرون كذلك في ايام البيض فاذا فرغت الصلوة تسجد وتقرأ في سجودك مائة مرة يا قادر يا عزيز يا عليم يا ... يا عظيم ثم ترفع راسك والخاتم التي تحت السجادة وتقول اللهم خذ لي حقي من فلان واجعله عبرة للمعتبرين يا شديد ثلاث مرات اللهم اهلكه كما اهلكت قوم فرعون انك على كل شيء قدير وجه اسيف الاولياء الصالحين فضة حبك ولا تبده والق ... ولا تفعل الا لمن يستحقه

وهذه صفة الخاتم

	ق	ا	د	ر	م	ق	ت	د	ر	رحيم
	ا	د	ر	م	ق	ت	د	ر	ق	قهار
	د	ر	م	ق	ت	د	ر	ق	ا	احد
	ر	م	ق	ت	د	ر	ق	ا	د	ديان
	م	ق	ت	د	ر	ق	ا	د	ر	رزاق
	ق	ت	د	ر	ق	ا	د	ر	م	منيع
	ت	د	ر	ق	ا	د	ر	م	ق	قادر
	د	ر	ق	ا	د	ر	م	ق	ت	تواب
	ر	ق	ا	د	ر	م	ق	ت	د	ديان

اذا اردت ان تمرض عدواً فخذ شيئاً من القير واقرء عليه سورة
الماعون خمسة وستين مرة وانفخ عليه وقل بعد اتمام السورة
ايتها الارواح الموكلة بهذه السورة عجلوا في تمريض فلان بن فلان
مرضاً لا يعالج بالدعاء ولا بالدواء ولا ينفيه الا الموت
بعزة من قال للسموات والارض ائتيا طوعاً او كرهاً
قالتا اتينا طائعين العجل الساعة الحوليق ثم ارم القير في نار شديد
قوية مجرب صحيح ١٢

بسم الله الرحمن الرحیم

تخصص به الاسماء الحسنی والصفات ذاته تعالی بالعظمة والکمال والکبریاء والجبروت
والسلام علی سیدنا ونبینا محمد المبعوث علی کافة البرایا وآله الکرام الاصفیا
وافضل الاتقیا وبعد فبدانک الله تعالی که اسماء حسنی الهی عز شانه و تقدست اسماؤه هزار
و یکنام عظام است باتفاق علما و لغت عرب و مؤید این معنی حدیثی است که
روایت میکند شیخ حسن بصری از ابی درداء رضی الله عنهما از حضرت رسالت صلی الله
علیه و آله و سلم انه قال ان لله تعالی الف اسم من قراها حرم الله لحمه وجسده
علی نار جهنم وادخله الجنة بلا حساب اما طایفه از علما انرا بنوعی جمع کرده اند
از انجمله سلطان سعید محمود غزنوی انار الله برهانه در کره ثانیه که لشکر غیاثپور نمود از
علما و ائمه انجا التماس کرد که هزار و یکنام عظام باری تعالی را جمع کنند تا خلایق
ازان مستفید گردند ایشان در جواب گفتند این امر از زمان دراز باید از هر جا
جمع باید کرد تا باتفاق آن اسماء عظام جمع نماییم پس سلطان فرمود تا علما را جمع
کنند از انجمله ابو القسم القشیری و قاضی محمد ناصحی و قاضی صاعد ابو نصر صابونی
و خواجه سهل صعلوک و ابو جعفر کوی و ابو منصور هروی و ابو سلیمان خطابی
و ابو فضل سرخسی و ابو عبد الله شیرازی و ابو اسحق حمید و دیگر علما و ائمه در خطه

محروسه

محروسه غیاثپور جمع آمدند و سلطان ایشانرا وظیفه لایقه معین فرستاد و ایشان
بجمع آن مشغول گشتند و بمدت یکسال از کتب اسلامیه زاده الله شرفا و توضیحا
بر توافق الفاظ اسماء را مرتب ساخته بعرض سلطان رسانیدند سلطان بسیار
ازان مبتهج و مسرور گشت و هر یک از ایشانرا علیحده رعایت و خلعت فرمود و پس
نسخه ازان برسم تبرک پیش خلیفه ابو القسم فرستاد و بسیار زبین شادمان گشت
و مفاوضت کرد و جهة سلطان خلعتهای لایقه فرستاد و ترتیبها فرمود و این ضعیف
از جمع ایشان و از جمعهای دیگر هزار و یکنام عظام که معروف و مشهور بود التقاط نمود بر
توافق معنی و ترتیب اعداد مرتب ساخت از برای هر اسمی سه جدول متعین
گردانید یکی از برای اسم و یکی از برای ترجمه و یکی میان هر دو برای عدد بسه قسم
کبیر و وسیط و صغیر تا طالبان اسرار الهی و ناقدان منوز نامتناهی از حقایق
معانی و دقایق بهانه آن کجب ادراکات و قابلیات محظوظ گردند و
دیگرانرا نیز بهره دهند و از برای آنکه مخازن اسرار الهی و معادن فیوضات لامتناهی
اسماء الله تعالی شانه است و عز سلطانه و هر فردی از افراد موجودات بر یک اسم از اسماء
عظام اند و آن اسم مربی اوست اهمیت در عدد کبیر یا وسیط یا صغیر مطابق
اسم او باشد و لقب و کنیت و صاحب طالع همچنین زیرا که اسم مطابق اسم مربی
ذات است و اسم مطابق لقب مربی افعال و اشتغال است و اسم موافق کنیت مربی

نتایج افعال و مراتب درجات بهشت و اسم مطابق طالع سبب ایصال
فیوض فیاض واجب الوجود سبحانه تعالی و تقدس پس هر روزی از افراد
مفوض چند اسم باشد اسم موافق اسم و اسم موافق لقب و اسم موافق کنیت
و صاحب طالع پس هر شخص هفت اسم مرتبهٔ او باشد چنانکه هفت کوکب مربی افراد است
ان اسما را معلوم باید کرد و بران مداومت نمود تا بسبب آن ینابیع فیوض
از کجا فیوض فایض الجود در احوال و اوضاع ظاهر کرده مفاتیح عنایت ابواب
مقاصد و مرادات بر وکشاده گردد و تمامی مکاره و بلیات از و مندفع گردد
همواره از طوارق حدثان و بوائق زمان در حفظ و امان باشد و در هر امر که شروع
نماید من کل الوجوه علی حسب المرام میسر و محصل گردد و اگر اسما متعدد مطابق
یک اسم و لقب و کنیت شخصی واقع شود فیوض او از تمامی آن اسما باشد و اگر
شخصی اعداد اسم او با اسما الله مطابق نیاید و حروف با نقاط یا کلمه یا عدد
حروف و نقاط و کلمات دخل باید کرد و با اسم طالب تطبیق باید داد فرضاً
ابوالمحامد قطب الدین محمد اکبر قرشی مطابق اسم اول بلا بدایة و مطابق لقب
جبار و مطابق کنیت قابل و مطابق طالع فارج و مطابق اسم و لقب
رحمن و مطابق اسم و لقب و کنیت با سقاط عشرات من امره حکم
و مطابق اسم و لقب و کنیت و صاحب طالع مع عدد فرد در صورت کلمه هم باسقاط

عشرات من عنده ام الکتاب پس اسما را با یکدیگر مرتب کرده اند و حرز خود
باید ساخت و در ترتیب تقدیم اسمی بر اسمی جایز نباشد عدد اسم و لقب
و کنیت و صاحب طالع مجموع بلا مرتبه اعتبار باید کرد یعنی احاد بر قرار
و از هزار یک و از صد یک و از ده یک باید گرفت و اگر عشره یا مافوق
عشره باشد بار اسقاط مرتبه باید کرد و عدد مجموع اسما الله و کواکب از هر یک
علیحده هم برین دستور بلا مرتبه یا بلا مرتبتاین اعتبار باید نمود پس عدد محصل اسم
و لقب و کنیت و صاحب طالع در حاصل اسما الله ضرب باید کرد و بار لطریق
مذکور بلا مرتبه اعتبار باید نمود و بار عدد بر دو حاصل مجموع ضرب در صلوة خمس

والله اعلم ورد خود سازد بالصواب

ابوالمحامد ١٣٣ قطب الدین ٢٠٦ محمد ٩٢ عطارد ٢٦٤ المجموع ٥١٥٦

مطابق کنیت العدد قابل ١٣٣ مطابق لقب جبار العدد ٢٠٦ مطابق اسم اول بلا بدایة العدد ٩٢

مطابق طالع العدد فارج ٢٦٤ مطابق اسم و لقب العدد رحمن ٢٩٩ مطابق اسم و لقب و کنیت باسقاط عشرات العدد من امره حکم ٣٠٤

مطابق لقب و کنیت و صاحب طالع مع عدد فرد در صورت کلمه هم باسقاط عشرات العدد من عنده ام الکتاب ١٤٠٦ المجموع ٣١٣١ بلا مرتبه ٥

زحل مشتری ٩٠٥ مریخ ٦٠٥ شمس ٣٠١ زهره ٢١٧ قمر ٣٣٤

مافی الاحاد ابد بدو بیشه ٦ مافی العشرات اواب ١٩٠ هو او ٢١١

اَحَدٌ یک ۱۳ ۴	وهّابٌ بسیار بخشش ۱۴ ۵	واهِبٌ بخشنده ۱۴ ۵	واجِدٌ توانگر و توانگر کننده ۱۴ ۵	
جوادٌ بخشنده ۱۴ ۵	اَجوَدُ بخشنده‌تر ۱۴ ۵	طٰه طاهر و هادی ۱۴ ۵	بادی ابتدا کننده ۱۷ ۸	بَهِیٌّ زیبنده ۱۷ ۸
حیّ زنده ۱۸ ۹	واحِدٌ یگانه ۱۹ ۱۰	وَهُوبٌ بسیار بخشش ۱۹ ۱۰	وَدُودٌ دوست دارنده ۲۰ ۲	
هادی راه نماینده ۲۰ ۲	حَبیبٌ دوست ۲۲ ۱۳ ۴	طبیب شفا دهنده ۲۳ ۱۴ ۵	وحید تنها و یگانه ۲۸ ۱۹ ۱	بدوح ۳۰
دوا دوای من ۳۱ ۱۳ ۴	اجلّ بزرگتر ۳۴ ۱۶ ۷	اِلٰهٌ خدای سزاوار پرستش ۳۶ ۱۸ ۹	زَکیٌّ پاک و ستوده ۳۷ ۱۹ ۱۰ ۱	
اَوَّل نخست ۳۷ ۱۹ ۱۰	اَزَل نخست همیشه ۳۸ ۱۱ ۲	جلی پیدا و هویدا ۴۳ ۷ ۷	اِلٰهی خداوند من ۴۶ ۱۰ ۱	
وَلی دوست ۴۶ ۱۰ ۱	والی خداوند من ۴۷ ۱۱ ۲	حٰم حاکم و مالک ۴۸ ۱۲ ۳	طه	اَمجَدُ بزرگوارتر ۴۸ ۱۲ ۳
ماجد بزرگوار ۴۸ ۱۲ ۳	نٓ نور ۵۰ ۱۴ ۵	ادوم همیشه ۵۱ ۱۵ ۶	مُجَدِّد نو کننده ۵۱ ۱۵ ۶	

ایلم ۱۵ ۶
ابتثی ۱۷ ۸
ط ۴۸ ۱۲ ۳

مُوجِدٌ (حامد ۵۳) پیدا کننده ۵۳ ۱۷ ۸	مودّد دوست کننده ۵۴ ۱۸ ۹	دائم همیشه ۵۵ ۱۹ ۱۰ ۱	مُجیبٌ اجابت کننده ۵۵ ۱۹ ۱۰ ۱
مُبدِئ آفریننده نخست ۵۶ ۱۱ ۲	مَجید بزرگوار ۵۷ ۱۲ ۳	مُوجُود هست ۵۹ ۱۴ ۵	ماحی محو کننده ۵۹ ۱۴ ۵
مودود دوست داشته شده ۶۰ ۱۵ ۶	مجزی جزا دهنده ۶۰ ۱۵ ۶	مجازی پاداش دهنده ۶۱ ۷ ۷	واجب الوجود ثابت هستی ۶۲ ۱۷ ۸
حمید ستوده ۶۲ ۱۷ ۸	باطن ناپیدا ۶۲ ۱۷ ۸	دیّان پاداش دهنده ۶۵ ۱۱ ۲	الله خدای سزاوار پرستش ۶۶ ۱۲ ۳
وَکیل کاردان ۶۶ ۱۲ ۳	ناهی بازدارنده ۶۶ ۱۲ ۳	واهب العطایا بخشنده بخشش ۶۶ ۱۲ ۳	محیط احاطه کننده ۶۷ ۱۳ ۴
محیی زنده کننده ۶۸ ۱۴ ۵	حَکَم حکم کننده بداد ۶۸ ۱۴ ۵	حاکم حکم کننده ۶۹ ۱۵ ۶	طٰس طبیب و سلام ۶۹ ۱۵ ۶
یٰس یا سرور سلطان ۷۰ ۷ ۷	الٓمٓ انا الله اعلم ۷۱ ۸ ۸	حاسِب حساب کننده ۷۱ ۸ ۸	باسِط بسط کننده ۷۲ ۹ ۹
جلیل بزرگ ۷۳ ۱۰ ۱	دلیل راه نماینده ۷۴ ۱۱ ۲	سیّد بهتر ۷۴ ۱۱ ۲	مُبَدِّل بدل کننده ۷۶ ۱۳ ۴

سبوح	مزکی	اعز	حکیم
پاک و منزه	پاک کننده	عزیزتر	دانا و استکار
٧٦ ١٣ ٤	٧٧ ١٤ ٥	٧٨ ١٥ ٦	٧٨ ١٥ ٦
حسیب	ملی	جمیل	ملجای
برسنده کننده	طاهر	نیکو	پناه من
٨٠ ١٧ ٨	٨٠ ٨	٨٣ ١١ ٢	٨٤ ١٢ ٣
محول	داعی	مولی	بدیع
گرداننده احوال	خواننده	خداوند	آفریننده چیزهای نو
٨٤ ١٢ ٣	٨٥ ١٣ ٤	٨٦ ١٤ ٥	٨٦ ١٤ ٥
مطلوب	الهنا	مجید	حلیم
مقصود طالبان	خداوندا	بزرگوار	بردبار
٨٧ ١٥ ٦	٨٧ ١٥ ٦	٨٧ ١٥ ٦	٨٨ ١٦ ٧
ص	ملک	مالک	ملاک
صادق الوعد	پادشاه	پادشاه همیشه	پادشاهی کننده
٩٠ ٩ ٩	٩٠ ٩ ٩	٩١ ١٠ ١	٩١ ١٠ ١
کامل	اول بلا ابتدا	عزیز	مهلک
تمام کننده	اول بی ابتدا	غالب و ارجمند	هلاک کننده
٩١ ١٠ ١	٩٢ ١١ ٢	٩٤ ١٣ ٤	٩٥ ١٤ ٥
وفی	وافی	حفی	محمود
وفادار	تمام کار	مهربان	ستوده
٩٦ ١٥ ٦	٩٧ ١٦ ٧	٩٨ ١٧ ٨	٩٨ ١٧ ٨
مانح	مناح	ما فی الملک	ق
عطا دهنده	بسیار عطا		قادر
٩٩ ١٨ ٩	٩٩ ١٨ ٩		١٠٠ ١ ١

حبیب الله

امان ٩٢ ١١ ٢

ملیک	امین	صباح	مهون
پادشاه	استوار	روشن	خوار کننده
١٠٠ ١ ١	١٠١ ٢ ٢	١٠١ ٢ ٣	١٠١ ٢ ٢
مبین	منزه	مبین	منجی
روشن کننده	پاک از همه عیبها	پیدا و هویدا	رهایی دهنده
١٠٢ ١٢ ٣	١٠٢ ١٢ ٣	١٠٣ ١٣ ٤	١٠٣ ١٣ ٤
هازم الاحزاب	عدل	جاعل	مسبب
هزیمت کننده لشکرها	استکار	گرداننده و آفریننده	سازنده کارها
١٠٣ ١٣ ٤	١٠٤ ١٤ ٥	١٠٤ ١٤ ٥	١٠٤ ١٤ ٥
عادل	اعدل	مزین	مسدد
داد دهنده	داد دهنده تر	آرایش کننده آسمان و زمین	راست کننده و توفیق دهنده
١٠٥ ١٥ ٦	١٠٥ ١٥ ٦	١٠٧ ١٧ ٨	١٠٨ ١٨ ٩
حق	اله الالهه	طسم	سماح
درست و سزاوار	خداوند خداوندان	طبیب و سبحان و قدوس	آسان کننده مشکلها
١٠٨ ١٨ ٩	١٠٨ ١٨ ٩	١٠٩ ١٩ ١	١٠٩ ١٩ ١
سامح	حنان	لا اله الا هو	علی
بخشنده تر	مهربان	نیست خدای جز او	بزرگوار
١٠٩ ١٩ ١	١٠٩ ١٠ ٢	١١٠ ١١ ٢	١١٠ ١١ ٢
مسبح	اعلی	عالی	کافی
تسبیح کرده شده	بزرگوارتر	بلند بزرگوار	پسندیده و کفایت کننده
١١٠ ١١ ٢	١١١ ١٢ ٣	١١١ ١٢ ٣	١١١ ١٢ ٣
مجمل	باقی	مسجود	سند
نیکو کننده	پاینده و همیشه	پرستنده شده	پناه
١١٣ ١٤ ٥	١١٣ ١٤ ٥	١١٣ ١٤ ٥	١١٤ ١٥ ٦

[illegible]

جامع	ولیّ الوالی	ملهم	قوی
جمع کننده پراکنده ها	دوستدار دوستداران	الهام کننده	توانا
١١٤ ١٥ ٦	١١٤ ١٥ ٦	١١٥ ١٦ ٧	١١٦ ١٧ ٨
مکوّن	واقی	معزّ	مکین
هست کننده	نگاه دارنده	عزیز کننده	استوار
١١٦ ١٧ ٨	١١٧ ١٨ ٩	١١٧ ١٨ ٩	١٢٠ ١٢ ٣
معاهد	سنیّ	الطف	مطاع
عهد کننده و عهد ستاننده	روشن و پیدا	لطیفتر	فرمان روا
١٢٠ ١٢ ٣	١٢٠ ١٢ ٣	١٢٠ ١٢ ٣	١٢٠ ١٢ ٣
سبحان	معبود	حبیب الاوّابین	معید
پاک و منزّه	پرستیده شده	دوستدار برگزیدگان	آفریننده دگرباره
١٢١ ١٣ ٤	١٢٢ ١٤ ٥	١٢٣ ١٥ ٦	١٢٤ ١٦ ٧
سیّدنا	عون	وصل	مولانا
مهتر ما	یاری کننده	پیوند دهنده	خداوند ما
١٢٥ ١٧ ٨	١٢٦ ١٨ ٩	١٢٧ ١٩ ١	١٢٨ ١١ ٢
لطیف	معطی	مکمّل	سلام
کرم کننده	بخشنده	تمام کننده	بی عیب
١٢٩ ١٢ ٣	١٢٩ ١٢ ٣	١٣٠ ١٣ ٤	١٣١ ١٤ ٥
سالم	قابل	صمد	مفید
بی آفت	قبول کننده	پناه نیازمندان	نفع رساننده
١٣١ ١٤ ٥	١٣٣ ١٦ ٧	١٣٤ ١٧ ٨	١٣٤ ١٧ ٨
مسهّل	مؤمن	موفی	واسع
آسان کننده	ایمن کننده	وفا کننده	بسیار دهش و فراخ
١٣٥ ١٨ ٩	١٣٦ ١٩ ١	١٣٦ ١٩ ١	١٣٧ ٢٠ ٢

کفیل	عالم	اعلم	علّام
ضمان بنده	دانا	داناتر	بسیار دانش
١٤٠ ١٤ ٥	١٤١ ١٥ ٦	١٤١ ١٥ ٦	١٤١ ١٥ ٦
منّان	مهیمن	محصی	مطّلع
بسیار منت نهنده بنعمتها	گواه راست	حساب کننده	آگاه بر ضمایر
١٤١ ١٥ ٦	١٤٥ ١٩ ١	١٤٨ ٢٢ ٤	١٤٩ ٢٣ ٥
علیم	سلطان	قایم	مبقی
دانا	حجت روشن	ایستاده بجزا	بقا دهنده
١٥٠ ١٥ ٦	١٥٠ ١٥ ٦	١٥١ ١٦ ٧	١٥٢ ٢٦ ٨
قدیم	من هو الحبیب	دافع	قیّوم
همیشه و پاینده	آنکه او را دوست دارند	باز دارنده بلاها	پاینده
١٥٤ ١٩ ١	١٥٤ ١٩ ١	١٥٥ ١٠ ٢	١٥٦ ١٢ ٣
عفوّ	موهن	مقوّی	محسن
عفو کننده گناه	آرام دهنده دلها	قوت دهنده ضعفا	احسان کننده
١٥٦ ١١ ٣	١٥٦ ١١ ٣	١٥٦ ١١ ٣	١٥٨ ١٣ ٥
مطعم	ملطف	نقی	مانع
رزق دهنده	نیکو کننده	پاک و منزه	منع کننده از قبیحها
١٥٩ ١٤ ٦	١٥٩ ١٤ ٦	١٦٠ ١٦ ٧	١٦١ ١٧ ٨
غافی	المصّ	مجیب الدّعاء	حیّ بعد کل حیّ
عافیت دهنده	انا الله المهیمن الصادق	اجابت کننده دعاها	زنده بعد از هر زنده
١٦١ ١٧ ٨	١٦١ ١٧ ٨	١٦٢ ١٨ ٩	١٦٢ ١٨ ٩
حبیب المحبّین	سابق	اوّل الاوّلین	لا اله الا الله
دوست دارنده دوستداران	پیشتر از همه	اول نخستینها	نیست خدای مگر الله سزاوار پرستش
١٦٣ ١٩ ١	١٦٣ ٩ ١	١٦٥ [illegible] ٣ (١٢)	١٦٥ [illegible] ٣ (١٢)

مفهم عطوف اجود من کل جواد اقسط
آگاه کننده | مهربان | سخی‌تر از هر سخی | راستکار
١٦٥ ٣٠ | ١٦٥ ٣٠ | ١٤٨ ١٤ ٦ | ١٧٠ ١٧ ٨

قدوس منیع معطین سامع
منزه و پاک | بازدارنده | یاری دهنده و عطا کننده | شنونده آوازها
١٧٠ ١٧ ٨ | ٢٠٠ ١٧ ٨ | ١٧٠ ١٧ ٨ | ١٧١ ١٨ ٩

مقلب احب من کل حبیب موسع اله الناس
گرداننده دلها | دوست دارنده‌تر از هر دوست | گشاده دهنده | خداوند مردمان
١٧٢ ١٩ ٢ | ١٧٣ ٢٠ ٢ | ١٧٦ ٢٣ ٥ | ١٧٨ ٢٥ ٧

مطلق صفی سمیع فعال
آزاد کننده | پاک و منزه | شنونده دعاها | تقدیر کننده کارها
١٧٩ ٢٦ ٨ | ١٨٠ ١٨ ٩ | ١٨٠ ١٨ ٩ | ١٨١ ١٩ ١٠

مقدم من یهدی و لا یهدی واقف دایم البقاء
پیش دارنده | اگر راه نماید و راه نموده نشود | دانا به هر چیز | همیشه وجود
١٨٤ ٢٢ ٤ | ١٨٥ ٢٣ ٥ | ١٨٧ ٢٥ ٧ | ١٩٠ ١٩ ١٠

معلن حبیب القلوب کهیعص صادق
آشکار کننده | دوست دارنده دلها | کاف ها یا عین صاد | راستگو
١٩٠ ١٩ ١٠ | ١٩١ ٢٠ ٢ | ١٩٥ ٢٤ ٦ | ١٩٥ ٢٤ ٦

جمیل العطاء حبیب من لا حبیب له منعم قاسم
نیکو بخشش | دوست کسی که دوست نباشد او را | نعمت دهنده | قسمت کننده ارزاق
١٩٥ ٢٤ ٦ | ٢٠٠ ٢٠ ٢ | ٢٠٠ ٢٠ ٢ | ٢٠١ ٢١ ٣

نافع معانی مسبب الاسباب طبیب من لا طبیب له
سود رساننده | عنایت دهنده | سبب سازنده کارها | طبیب کسی که طبیب نباشد او را
٢٠١ ٢١ ٣ | ٢٠١ ٢١ ٣ | ٢٠١ ٢١ ٣ | ٢٠٢ ٢٢ ٤

رب بر بار مقدس
پروردگار | نیکوکار | نیکوکردار | منزه و پاک
٢٠٢ ٢٢ ٤ | ٢٠٢ ٢٢ ٤ | ٢٠٣ ٢٣ ٥ | ٢٠٤ ٢٤ ٦

رجاء دایم اللطف وفی العهد جبار
امید امیدواران | همیشه نیکویی | وفا کننده عهد | شکننده کامها
٢٠٥ ٢٥ ٧ | ٢٠٥ ٢٥ ٧ | ٢٠٦ ٢٦ ٨ | ٢٠٦ ٢٦ ٨

صانع ٢١١ فالق ٢١١

جابر دهر مقسط منجز الوعد
جبر کننده نقصانها | خداوند روزگار | راست بخشش | راست کننده وعده
٢٠٦ ٢٦ ٨ | ٢٠٩ ٢٩ ٢ | ٢٠٩ ٢٩ ٢ | ٢١١ ٢٢ ٤

مالک الملک ٢١٢ ٢٣ ٥

حی قبل کل حی مالک الملوک دایم بلا فناء ملقن
زنده پیش از هر زنده | پادشاه پادشاهان | همیشه بی‌زوال | آگاه کننده و دانا کننده
٢١٨ ٢٩ ٢ | ٢١٨ ٢٩ ٢ | ٢٢٠ ٢٢ ٤ | ٢٢٠ ٢٢ ٤

صاحب کل نجوی موصوف اکبر رجائی
یار هر گوینده راز | صفت کرده شده | بزرگتر از همه | امید من
٢٢٠ ٢٢ ٤ | ٢٢٢ ٢٤ ٦ | ٢٢٣ ٢٥ ٧ | ٢٢٤ ٢٦ ٨

دیهور موفق قایم بلا زوال احکم الحاکمین
خداوند زمان | توفیق دهنده | همیشه و بی‌زوال | حاکم‌ترین حکم کنندگان
٢٢٥ ٢٧ ٩ | ٢٢٦ ٢٨ ١٠ | ٢٢٨ ٣٠ ٣ | ٢٢٩ ٣١ ٤

الآمر قاصم کبیر قدیم الی الابد
امرادی | شکننده کامها | بزرگ | همیشه بی‌نهایت
٢٣١ ٢٤ ٦ | ٢٣١ ٢٤ ٦ | ٢٣٢ ٢٥ ٧ | ٢٣٣ ٢٦ ٨

مبدع البدایع قدیم لا یبلی مقصود کهف اللاجین
پدید آورنده نوها | همیشه معدوم نگردد | مطلوب مشتاقان | پناه امیدواران
٢٣٤ ٢٧ ٩ | ٢٣٧ ٣١ ٤ | ٢٤٠ ٢٤ ٦ | ٢٤٠ ٢٤ ٦

امن من لا امن له
٢٣٨
٣٢
٥

امر	مالك يوم الدين	مراد	نعم المجيب
فرمان ده و فرمانده مکان	پادشاه روز جزا	مطلوب طالبان	نیکو اجابت کننده دعا
٥ ٢٤١	٨ ٢٤٢	٢٤٥	٣ ٢٤٦
موفي العهد	مدبر	واسع العطايا	راحم
وفا کننده عهدها	تدبیر کننده امور	بسیار بخشش	رحم کننده
٣ ٢٤٦	٦ ٢٤٦	٦ ٢٤٩	٦ ٢٤٩
نعم الوجود	فالق الحب	مجير	ربنا
نیکو موجود	شکافنده دانها	آزاد کننده	پروردگار ما
٧ ٢٥٠	٩ ٢٥٢	٢٥٣	٤ ٢٥٣
مريد	مروح	مطهر	نور
اراده کننده چیزها	راحت دهنده	پاک کننده	روشن چیزها
٢٩ ٢٥٤	٢٥٤	٢ ٢٥٤	٤ ٢٥٦
انور	نعم الوكيل	رحيم	برهان
روشن تر	نیکو کاردان	مهربان	حجت روشن
٤ ٢٥٧	٣ ٢٥٧	٣ ٢٥٨	٣ ٢٥٨
المنان	نعم الحسيب	ولي المؤمنين	من لا ملجا الا اليه
انعام داری	نیکو حساب کننده	دوستدار مؤمنان	آنکه پناه گیرنده گردد
٤ ٢٧١	٣ ٢٧١	٣ ٢٧٣	٣ ٢٧٣
حميد الفعال	مزين القلوب	مالك كل ملوك	من لا يزول ملكه ابدا
ستوده کار	آراینده دلها	خداوند همه بندگان	آنکه زایل نشود پادشاهی او
٤ ٢٧٤	٦ ٢٧٦	٥ ٢٧٧	٣ ٢٧٧
نعم المولى	حي حق	من لا يحصى آلاؤه	من هو العليم
نیکو خداوند	حی حق سمیع قدیر	آنکه شمرده نشود نعمتهای او	آنکه اوست دانا
٥ ٢٧٧	١٠ ٢٧٨	٣ ٢٨٣	٣ ٢٨٤

كريم ٢٧٠

فرد	فارج	معبود بكل مكان	سميع الدعاء
تنها و یگانه	رهایی دهنده	پرستیده شده بهر جای	شنونده خواهش
٥ ٣٣ ٢٨٤	٥ ٣٢ ٢٨٤	٥ ٣٣ ٢٨٥	٨ ٣٥ ٢٨٧
رئوف	قيوم لا ينوم	فاطر	صابر
مهربان	پاینده که غافل نشود	آفریننده و شکافنده	شکیبنده
٢٨٧	٩ ٢٨٨	٣ ٢٩٠	٥ ٢٩٣
صبار	باقي لا يفنى	فريد	جميل الفعال
بسیار شکیبنده	پاینده که نیست نشود	یگانه و تنها	نیکو کردار
٥ ٢٩٣	١ ٢٩٤	١ ٢٩٣	٢٩٥
منور	صبور	رحمن	محب المحسنين
روشن کننده آسمان و زمین	باشتاب	بخشاینده	دوستدار نیکوکاران
٢٩٦	١ ٢٩٨	١ ٢٩٨	٣ ٢٩٩
من له ملك لا يزول	مكرم	منير	مبدئ البرايا
آنکه مر اوراست ملک بی زوال	گرامی کننده	روشن کننده	آشکار کننده مخلوقات
٢ ٢٩٩	٤ ٣٠٠	٤ ٣٠٠	٣١ ٣٠١
اعدل العادلين	بصير	عالم لا ينسى	من حكمه لطيف
عادل ترین عدل کنندگان	بینا	عالمی که فراموش نکند	آنکه او نیکوست
٤ ٣٠١	٥ ٣٢ ٣٠٢	٥ ٣٠٢	٦ ٣٠٢
اقرب	دليل من لا دليل له	سرمد	قديم الاحسان
نزدیکتر	رهنمای آنکه رهنما نباشد او را	پاینده و همیشه	همیشه و نیکو
٦ ٣٣ ٣٠٣	٧ ٣٠٤	٥ ٣٤ ٣٠٤	٩ ٣٥ ٣٠٥
قادر	قاهر	قهار	صادق الوعد
توانا	قهر کننده	بسیار قهر	راست وعده
١ ٣٠٥	٩ ٣٠٦	٩ ٣٠٦	٩ ٣٠٦

رازق	رزاق	من له الجنة الماوى	من لا يبيد و لا ملكه
روزی دهنده	بسیار روزی دهنده	آنکه او راست بهشت آرام	آنکه نیست فنا مر ملک او پادشاهی او
٣١٦ ٢	٣١٦ ٢	٣١٦ ٢	٣١٦ ٢
شاهد	مبشر	حسن النعماء	رقيب
گواه راست	آسان کننده کارها	نیکو نعمتها	نگاهبان
٣١٠ ٤	٣١٠ ٤	٣١١ ٥	٣١٢ ٤
قريب	نعم المعبود	قدير	رب العزة
نزدیک	نیکو پرستیده شده	نیکو توان	خداوند عزت و وقار
٣١٢ ٤	٣١٤ ٧	٢١٤ ١	٣١٥ ٤
من لا حد له و لا مكان	من يسئل و لا يسئل	شهيد	من هو المقيم
آنکه نیست او را حد و جای	آنکه پرسد و او نه پرسد	گواه راست	آنکه اوست همیشه
٣١٦ ١	٣١٩ ٤	٣١٩ ٤	٣٢٢ ٧
مفرج	جامع كل مجموع	من يعطي و لا يعطى	مبصر
رهایی دهنده	جمع کننده هر جمع کرده	آنکه عطا دهد و عطا نخواهد	بینا کننده
٣٢٣ ١	٣٢٣ ١	٣٢٥ ١	٣٣٢ ١
انيس الاصفياء	مصور	من لا ملك الا ملكه	من ملكه قديم
آرام دل بزرگان	نگاه دارنده همه چیزها	آنکه نیست ملک بجز ملک او	آنکه پادشاهی او همیشه
٣٣٠ ٢	٣٣٤ ٣	٣٣٦ ٥	٣٣٩ ٥
من قوله الحق	مكفر	مقلب القلوب	ناصر
آنکه راست گفتار او حق	پوشنده گناه	گرداننده دلها	یاری کننده ضعیفان
٣٣٩ ٤	٣٤٠ ٧	٣٤١ ٢	٣٤١ ٢
مقرب	من هو في حكمه حكيم	مقدر	فالق الاصباح
نزدیک کرده شونده	آنکه او در حکم خود حکیم است	تقدیر کننده چیزها	شکافنده صبحها
٣٤٢	٣٤٢ ٩	٣٤٤ ٢	٣٤٤ ٢

٣١٣

من يقلب الليل و النهار	كافي المهمات	منتقم	دافع البليات
آنکه میگرداند شب و روز را	بسنده کارها	کینه کش	باز دارنده بلاها
٣٢٦ ٥	٣٢١ ٧	٣٣٠ ٩	٣٢٩ ١
شريف الجزاء	محب المتوكلين	نور بعد كل نور	مرتب
بزرگ جزا	دوست دارنده توکل کنندگان	روشن پس از هر روشنی	ترتیب دهنده امور
٣٣٣ ٣	٣٣٥ ٧	٣٣٩ ١	٣٤٢ ٣
ارحم من كل رحيم	من كل يوم هو في شان	رزاق الارزاق	مرتجى
مهربان تر از هر مهربان	آنکه هر روز در کار دیگر است	روزی دهنده بندگان	امید داده
٣٤٧ ١	٣٤١ ٩	٣٤١ ٩	٣٥٣ ٤
راحم من لا راحم له	معطي المسئولات	ستار	ساتر
رحم کننده آنکه نیست رحم کننده او را	دهنده خواستها	بسیار پوشنده	پوشنده
٣٥٤ ٤	٣٥١ ١	٣٥٤ ٤	٣٦١ ٥
متكبر	اكرم من كل كريم	نور على كل نور	من جعل الجبال اوتادا
بزرگوار	کریمتر از هر کریم	روشن بر هر روشن	آنکه گردانید کوهها را میخهای زمین
٣٦٢ ٢	٣٦١ ٥	٣٦٢ ٢	٣٧٣ ٢
ولي المتقين	من لا شريك له	~~رب الغفار~~	خفي
دوست دار پرهیزکاران	آنکه نیست انباز مر او را	خداوند شهر و صحرا	پنهان
٣٧٧ ٣	٣٨٤ ٢	[illegible]	٣٩٠ ٤
منان الحسنات	نور قبل كل نور	قاهر كل جبار عنيد	كافي المتوكلين
بسیار منت نهنده نیکوها	روشن پیش از هر روشنی	قهر کننده هر گردنکش	بسنده توکل کنندگان
٣٩٤ ٩	٣٩٤ ١	٣٩٦ ٣	٣٩١ ٥
سامع الاصوات	مستر	اقدر القادرين	رائق
شنونده آوازها	بسیار پوشنده	تواناتر توانایان	لرزاننده ...
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

من له الصفات العليا ٤٦٩

مقلب القلوب و الابصار ٤٧٢

رب البلاد و القفار
خداوند شهرها و صحراها
٤٨٨

مقلب القلوب والابصار اصغر ٤٧٢ ١٥٦٩

قادر کل مقتدر منجی الآفات وارث اهل الثناء والحمد

توانا بر هر ممکنی رهاننده از بلا اگر باز گشت همه و ملکیت سزاوار سپاس و ستایش

٣ ٥٠٥ ٤ ٥٠٦ ٥ ٥٠٧ ٦ ٥٠٦

رزاق کل مرزوق من لا یصرف القلوب الا هو من عنده ام الکتاب کاشف کل مکروب

روزی دهنده هر روزی خوار اگر نگردانند دلها را مگر او اگر نزد یک اوست اصل کتاب بردارنده غم از هر غمناک

٩ ٤١١ ٢ ٥١٣ ٣ ٥١٤ ٨ ٥١٩

شافی الصدور متفرد خالق خلاق

شفا دهنده دلها تنها و یگانه آفریننده خلق آفریدگار

٢ ٥٢٢ ٧ ٢٤ ٥٣١ ٤ ١٧٣١

حی لیس کمثله حی باذل من لا یتوکل الا علیه ابصر من کل بصیر

زنده که نیست مثل او زنده بخشنده اگر توکل کنند مگر بر او بیناتر از هر بینایی

٢ ٥٣٣ ٧ ٣٣ ٤ ٥٣٠ ٦ ٥٣٥

من لا مثل له من لا یحصی عباده آیاته مخلص اقرب من کل قریب

اگر نیست مثل او را اگر در شمار نیاید نشانهای او خلاص کننده بندگان نزدیکتر از هر نزدیک

٧ ٥٣٦ ٩ ٥٣١ ٤ ٥٠٦ ١ ٥٥٥

من له الصفات العلیا امان الخائفین باعث البرایا من هو قادر علی کل شیء

اگر مر اوراست صفتهای بزرگ امان ترسندگان برانگیزنده لشکرها اگر تواناست بر هر چیز

٩ ٤٦٩ [illegible] [illegible] [illegible]

من یقبل التوبة عن عباده فاخر مقدر الاوقات مقدر الاقوات

اگر قبول کند توبه از بندگان نازش کر بر حضرت خود تقدیر کننده زمانها تقدیر کننده قوتها

١٧٨ ١١١ ١١٣ ١١٣

رب الهیبة والانتقام من هو علی کل شیء قدیر جعل الشمس سراجا منتهی کل شکوی

خداوند بیم و کینه کشیدن اگر بر همه چیز تواناست اگر گردانید آفتاب را چراغ نهایت هر شکایتها

١١٤ ١١٥ ١٨٩ ١٩١

باسط الیدین بالرحمة فارج کل مهموم منور القلوب شدید القوی

گشاینده دستها بر حمت و بخشش رهایی دهنده هر غمناک روشن کننده دلها بسیار قوت

٢ ٤٤٣ ٤ ٤٤٩ ٤ ٤٤٥ ٤ ٤٤٥

انیس المریدین من هو فی احسانه قدیم من لا شبه له من لا یقلب القلوب الا هو

آرام دهنده دل مریدان اگر او در احسان پاینده است اگر نیست مانند او را اگر نگرداند دلها را مگر او

٧ ٤٤٤ ٢ ٤٥ ٥ ٤٥٣ ٧ ٤٥٥

من هو فی ملکه مقیم فعال لما یرید کاشف البلیة کریم الصفح

اگر او در پادشاهی مقیم است کننده آنچه خواهد دفع کننده بلاها بسیار عفو

٨ ٤٥٦ ٨ ٤٥٦ ٢ ٤٥٩ ٢ ٤٥٩

کاشف البلوی اصدق الصادقین مطلق الاساری من لیس کفوه احد

باز دارنده بلاها راستگوتر از راستگویان آزاد کننده اسیران اگر نیست برابر او هیچ کس

٣ ٤٦١ ٤ ٤٦١ ٥ ٤٦٢ ٥ ٤٦٢

دائم المعروف میسر الاعمال دافع السماء فاتح

همیشه نیکویی آسان کننده کارها بردارنده آسمان گشاینده درها

٥ ٤٦٢ ٤ ٤٦٣ ٧ ٤٦٤ ٢ ٤٦٩

فتاح کنز الفقراء شفیق اسرع الحاسبین

بسیار گشاینده گنج درویشان مهربان زود حساب کننده تر از حساب کنندگان

٢ ٤٦٩ ٣ ٤٩٠ ٤ ٤٩٠ ٧ ٤٩٣

من فی البر سبیله ٤٩٤ ٩

معین من لا معین له کاشف الاحزان من هو فی سلطانه قدیم مطلق کل اسیر

یاری کننده اگر یاری کننده نیست اورا بردارنده غم از دلها اگر او در بزرگی خود قدیم است آزاد کننده هر اسیر

١ ٤٩٦ ٤ ٤٩٩ ٥ ٥٠ ٥ ٥٠

متین منشی السحاب نعم الرقیب

محکم و استوار روان کننده ابرها نیکو نزدیک

٥ ٥٠ ٧ ٥٠٢ ٨ ٥٠٣

حی لا یموت — معدن الجود والکرم — منتهی — حاسر
زنده که هرگز نمیرد — کان بخشش و بزرگی — نهایت امیدها — جمع کننده و زننده کننده
١ ٥٠٥ — ١ ٥٠٥ — ١٠٠٥ — ٥ ٥٠٩

تقی — مبدئ کل شیء ومحوله — بشیر — لطیف لما یشاء
پاک و پاک کننده — بنیاد کننده هر چیز و گردانده — مژده دهنده — لطف کننده هر که خواهد
٤ ٥١٠ — ٨ ٥١٢ — ٨ ٥١٢ — ٦ ٥١٣

رشید — مستجیب — من یسمع نداء السائلین — مشفق
راست تقدیر و رهنمای — اجابت کننده دعاها — آنکه میشنود آواز خواهندگان — مهربان
١ ٥١٤ — ٢ ٥١٥ — ٤ ٥١٥ — ٧ ٥٢٠

متمم — شاکر — قاسم کل جبار عنید — شدید العقاب
تمام کننده کارها — سزاوار شکر — شکننده هر گردن کش — سخت کشش دهنده
٧ ٥٢٠ — ٨ ٥٢١ — ٨ ٥٢١ — ٩ ٥٢٢

راحم الضعفاء — حبیب التوابین — مدبر الابرار — شکور
رحم کننده بضعیفان — دوستدار توبه کنندگان — تدبیر کننده کارها — سزاوار سپاس

حایل بین المرء واخیه — من احاط بکل شیء علمه — من فی البحر سبیله — مفتح
جدا کننده میانه مرد و دل او — آنکه احاطه کرده به همه چیز علم او — آنکه در دریا راه او — کشاینده درها
٤ ٥٢٦ — ٥ ٥٢٧ — ٦ ٥٢٨ — ٦ ٥٢٨

حی لا یحتاج الی الخلق — متکلم — من یسبح بحمده الرعد — من هو لطیف فی صنعه
زنده که محتاج نیست بزنده — سخن گوی بکلام خود — آنکه تسبیح و حمد او کند رعد — آنکه او نیکوست در کار خود
٨ ٥٣٠ — ٨ ٥٣٠ — ٣ ٥٣٤ — ٤ ٥٣٥

عالم السر والنجوی — رحیم الرحماء — نعم النصیر — مبشر
دانای سر و راز — مهربان‌تر از مهربانان — نیک یاری کننده — بشارت دهنده
٤ ٥٣١ — ٨ ٥٣٩ — ١ ٥٤١ — ١١ ٥٤٢

النور ١٧

مرشد — نور الانوار — جابر کل کسیر — رب النون والقلم
رهنمای بحق — روشنی روشنیها — جبر کننده حال شکسته — خداوند نون و قلم
٥٩٥٤٤ — ٥ ٥٤٥ — ٥ ٥٤٦ — ٦ ٥٤٦

محیی الاموات — محشر — مقیت — متعالی
زنده کننده مردگان — جمع کننده همه را — قوت دهنده و توانا — بلند کرده شده
٧ ٥٤٥ — ٨ ٥٤١ — ١ ٥٥٠ — ١ ٥٥١

ناشر — من هو علی عباده رحیم — مثیب — محدث
پراکنده کننده — آنکه او بر بندگان خود مهربانست — پاداش دهنده — نو کننده
٢ ٥٥١ — ٣ ٥٥١ — ٣ ٥٥٢ — ٣ ٥٥٢

رازق البرایا — من جعل الاشیاء ازواجا — مولج اللیل فی النهار — مولج النهار فی اللیل
روزی دهنده بندگان — آنکه گردانید چیزها را جفت — در برنده شب در روز — در برنده روز در شب
٤ ٥٥٣ — ٧ ٥٥٦ — ٨ ٥٥٧ — ٨ ٥٥٧

رب الحل والحرام — عاصم من لا عاصم له — نور کل نور — ملجأ الهاربین
پروردگار حلال و حرام — نگهبان آنکه نیست مراو را نگهبانی — روشنی هر روشنی — در پناه گریختگان
٨ ٥٥٧ — ٩ ٥٥١ — ٩ ٥٦٣ — ٥ ٥٦٣

جار من لا جار له — حبیب الاتقیاء — مشکور — حسن التجاوز
امان آنکه نیست امانی ورا — دوستدار پرهیزگاران — ستوده و شکر کرده شده — نیک درگذارنده
٧ ٥٦٤ — ٨ ٥٦٦ — ٨ ٥٦٦ — ٨ ٥٦٦

من جعل السماء سقفا — من یری ولا یری — مجیب الدعوات — من له علو فوق کل علو
آنکه گردانید آسمان را سقف بلند — آنکه میبیند و نمیبینند اورا — اجابت کننده دعاها — آنکه مراو راست بلندی بالاتر از هر بالا
٩ ٥٦٧ — ٩ ٥٢٧ — ١ ٥٦١ — ١ ٥٦١

من هو هالک الا وجهه — منزل الآیات — سید السادات — من الکبریاء ردائه
آنکه همه چیز فانیست الا ذات او — فرستنده نشانها — مهتر مهتران — آنکه بزرگی ردای اوست
١ ٥٦١ — ٥٧٠ — ٤ ٥٧١ — ٤ ٥٧١

مفتح الابواب قابل التوبات باعث مبدل السيئات

گشاینده درها | قبول کننده توبها | برانگیزاننده خلایق | بدل کننده بدیها به نیکی

٤٥٥١ ٩٥٥٣ ٦٥٥٣ ٢٥٥٨

من هو امات احیا رب الجنة والنار مرسل الرياح منزل الكتاب

اگر بمیراند و زنده گرداند | خداوند بهشت و دوزخ | فرستنده بادها | فرو فرستنده کتاب

٣٥٥٨ ٤ ٤٥٨٠ ٥٦٦١

فائق دائم لا يموت من يجاوز بحكمه حرز من لا حرز له

گشاینده تنگیها | همیشه که موت نشود | اگر درگذرد بفرمان حکم | پناه اگر نیست مر او را پناهی

٣٥٨١ ٦٥١٢ ٦٥١٢ ١٥٦٦

ميسر الامور ارحم الراحمين جزيل الثواب من له القدرة والكمال

آسان کننده کارها | رحیم ترین رحم کنندگان | بسیار عطا بخشش | اگر مر او راست توانائی و کمال

٣٥١١ ٤٥١٩ - ٩ ٥ ١٥٩٣

مونس كل فقير ولي الحسنات قريب الرحمة رب الليل والنهار

آرام دهنده هر فقیر | دوستدار نیکوییها | نزدیک بخشش | خداوند روز و شب

٥٩٦ ٢٥٩٦ ٣٥٩٦ ٣٥٩٦

فارج كل مكروب من هو عالم بكل شيء وتر قرة عيون العابدين

رهایی دهنده هر رنج رسیده | اگر او داناست بهمه چیزها | یگانه و تنها | روشنی چشمهای فرمان برداران

١٦٣ ٢٦٥ ٣٦٦ ٦٦٩

من هو قادر بلا معين من يحب التوابين من احاط بكل شيء علما من تعالى جده

اگر او است توانا بی یاری دهنده | اگر او دوستدار توبه کنندگان | اگر فرو گرفت همه را علم او | اگر بزرگ او برتر است

٩٦٦ ١٠٦٦ ١٦١٣ ١٦١٣

اكرم الاكرمين من كل شيء دلائله مستعان بديع السموات

کریم تر کریمان | اگر همه چیزها دلیل وحدانیت او | یاری خواسته شده | پدید کننده و آفریننده آسمانها

١٦١٣ ٩٦٢١ ٩٦٢١ ٣٦٢٤

من له الملك من له العزة والجلال مجيب المضطرين نصير

اگر مر او راست پادشاهی | اگر مر او راست عزت و جاه | روا کننده درماندگان | یاری دهنده

٩٣٤٥ ٥٣٤١ ٩ ٣٥٠ ٩ ٣٥٠

رافع محقق الآمال قائم بالقسط فالق الحب والنوى

بردارنده درجات | داننده امیدها | قایم براستی | شکافنده حب و خرما

٩٣٥١ ٩٣٥١ ٢٣٥٢ ٣٥٥ ٤

من هو لمن دعاه مجيب من ليس لملكه زوال فارج الهم رفيع

اگر او مر کسی را که خواند اجابت کننده | اگر نیست پادشاهی او را زوال | رهایی دهنده از غمها | بردارنده و بلند کننده

٥٣٥٦ ٩ ٥٩ ٩٣٤ ٩٣٤٩

نعم المعين جليس من لا جليس له من احسانه قديم من وعده صدق

نیک یاری دهنده | همنشین اگر نیست همنشین او را | اگر نیکویی همیشه است | اگر وعده او راست

١٣٤١ ١٣٤٢ ٩٣٤٥ ٩٣٩

من هو عادل في حكمه لطيف الصنع ملك الابرار مالك الابرار

اگر عادلست در حکم خود | پسندیده کردار | پادشاهی قصد کرده نشود | خداوندی که قصد کرده نشود

٤٥٣ ٤٩ ١٣٥ ٩٣٥٢ ٤٣٥٣

اقوى من كل قوي من لا يبعد مأواه راحة القلوب دليل الحائرين

توانا تر از هر توانایی | اگر دور نیست جای او | آسایش دلها | رهنمای سرگشتگان

٤٣٥٣ ٩٣٥٥ ٣٣٩٣ ٤٣٩٤

من هو العلي الاعلى من هو ملكه مقيم من جعل الليل لباسا كافي الامور

اگر او است بلند و برتر | اگر پادشاهی او پاینده است | اگر گردانید شب را لباس آرامگاه | بسنده کارها

٤٣ ٩٤ ٣٩٤ ١٣٩٩ ٣٣٩٩

الطف من كل لطيف رفيق من هو الرحيم شافي

نیکوتر از هر نیکویی | یار و همراه | اگر او مهربانست | شفا دهنده

٤٣ ٩٩ ٣٣ ٩٠ ٤٣٩١ ٤٣٩١

محرم ٣٥٠

مصطفى قلى ٣٦٩

كهيم

من حکمه لطیف　انیس من لا انیس له　شافی　کاشف

آنکه در حکم خود نیکو است　آرام دهنده آنکه نیست او را آرام دهنده　شفا دهنده من　آشکار کننده

٤٣٩١　٢٣ ٩١　٥٤١　٥٤١

من هو الکریم　من هو فی علمه محیط　من امره حکم　تواب

آنکه او بخشنده است　آنکه در علم خود محیط است بر اشیا　آنکه فرموده او حکم قاطعست　توبه پذیرنده

٤٤٢　١٤٣　١٤٤　٤٤٤٤

باسط الرزق　مقدر الآجال　من وفقنی وهدانی　قاهر الاعداء

فراخ کننده روزی　تقدیر کننده مدتها　آنکه توفیق داد و راه نمود مرا　قهر کننده دشمنان

١٠٤٥　١٠٤٥　١٢ ٤٧　١٤ ٤٩

من له الاسماء الحسنی　ناصر الاولیاء　اسمع السامعین　رب العالمین

آنکه مر او راست نامهای نیکو　یاری دهنده دوستان　شنونده‌ترین شنوندگان　پروردگار عالمیان

١٨ ٤ ٤　٢١ ٤ ١　١٤٣٣　٢٤٣٤

محب الصابرین　حبیب الفقراء　من لا معقب لحکمه　رب الارباب

دوستدار شکیبندگان　دوستدار درویشان　آنکه نیست فسخ کننده حکم او را　خداوند خداوندان

٣٥ ٢٤　٣٦ ٤٤　٤٤ ٤٤　٣٩ ٤٧

بارئ النفوس　تام　سریع الحساب　من دبر بعلمه

آفریننده نفوس　کامل　زود حساب کننده　آنکه تدبیر کند بدانش خود

١٤٤　٤١ ٤　٢٤ ٤٣ ٩٢٥　٣٤٤٢

جبار الجبابرة　فکاک الرقاب　مروح المحزونین　مدبر الزمان والاحوال

بزرگترین گردنکشان　آزاد کننده بندگان　راحت دهنده اندوهناکان　تدبیر کننده زمانها و حالها

٥٠ ٤ ٩　٥٥ ٤٥　٥٦ ٤٤　٥١ ٤١

مهدی　شفیع　راحم المساکین　من هو فی سلطانه قوی

راهنمای گمراهان　شفاعت دهنده　مهربان بیچارگان　آنکه در حجت خود تواناست

٦٣ ٤٣　٦٥ ٤٤　٦٠ ٤٤　٦٥ ٤٤

من جعل النهار معاشا　ذو الحول والمحال　مسخر　ثابت

آنکه گردانیده روز را برای معاش　خداوند قوت و عذاب　آرام کننده چیزها　ثابت کننده و ثابت کننده

٦٩٢　٦٩٧　٩٠　٦٩١

قابض　آخر بلا نهایة　ذو الجود والاحسان　ذو الهیبة الفاخرة

تنگ کننده روزیها　آخر او را نهایت نیست　خداوند بخششها و عطاها　خداوند بیم و بزرگی

٩٠٣　٩٠٥　٩٠٤　٩٠٦

سرور العارفین　من لا تدرکه الافهام　ذو المواهب والعطایا　ذو الحکمة والبیان

شادی دل شناسندگان　آنکه او را در نیابد عقلها　خداوند بخششها و عطاها　خداوند دانا و روشن

٩٠٨　٩٠٩　٩١٩　٩١٠

ذو العزة الدائمة　قاضی　من هو رب الشعری　کثیر العفو

خداوند عزت پاینده　حکم کننده بحق　آنکه اوست پروردگار شعری　بسیار آمرزش

٩١٢　٩١١　٩١٤　٩١٥

رحمن کل شیء وراحمه　من فی الجبال خزائنه　ذو العزة والجلال　کثیر النعم

بخشنده هر چیز و رحم کننده　آنکه در کوههاست گنجهای او　خداوند عزت و بزرگی　بسیار نعمت و عطا

٩١٩　٩٠١　٩١٩　٩٢١

مونسی عند کربتی　من فی الجنة رحمته　ذو الحول والقوة　ذو المجد والثناء

آرام دهنده در اندوه من　آنکه در بهشت رحمت او　خداوند قوت و توانایی　خداوند بزرگی و ثنا

٩٢٢ ١٣　٩٢٢ ١٢　٩٢٩　٩٣٣

فایض الجود　من هو کبیر المتعال　رقیب من لا فوقه　ذو القوة التامة

بسیار بخشش و عطا　آنکه او بزرگ و بلند است　نگهبان آنکه در او نیست یاری　خداوند توانایی همیشه

٩٣٥　٩٠٥　٩٣٣　٩٣

احسن الخالقین　ذو العهد والوفاء　مثبت　ذو العطاء والنوال

نیکوتر آفرینندگان　خداوند پیمان و وفا　اثبات کننده و محکم کننده　خداوند بخشش و عطا

٩٤١　٩٤١　٩٤٢　٩٥٣

معتق الرقاب ذا المن والعطاء من لا شريك له ولا وزير ذو الجود والنعماء
آزاد کننده بندگان خداوند منت و بخشش آنکه نیست برا او را شریک و انباز خداوند بخشش و نعمتها
٩٤٤ ٩٤٤ ٩٦١ ٩٤٩

مفضل من الرتاح ارادته ذو الامن والامان من هو اضل واهدى
احسان کننده آنکه گردش ها با رادت اوست خداوند امن و امان آنکه او گمراه و راه نماید
٩٥ ٩٥٣ ٩٥٣ ٩٥٦

رب الابرار والفجار ذو العزة والبقاء مذكر نذير
خداوند نیکوکاران و بدکاران خداوند عزت و همیشه آگاه کننده ترساننده
٩٥٦ ١٣٥٤ ٩٦٩٦٠ ٩٦٩٦٠

خالق الامن والامان من لا توفيق الا من عنده من هو اضحك وابكى ذو الحجة القاطعة
آفریدگار آدمی و پری آنکه نیست توفیق الا نزد او آنکه او گریاند و خنداند خداوند حجت ثابت
٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٩ ٩٤٩

خير الحاكمين قابل التوب عزيز لا يضام خالق الازواج
بهترین حکم کنندگان قبول کننده توبه عزیزی که خوار نشود آفریننده روحها
٩٥٠ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٦

معز المذلين هادي المضلين ذو الحكمة الواسعة من العباد اقرب من حبل الوريد
عزیز کننده خوارشدگان رهنمای گمراهان خداوند حکمتهای بسیار آنکه به بندگان خود نزدیکتر از رگ گردن است
٩٥٦ ٩٦١ ٩٦٣ ٩٦٣

كاشفي عند بليتي حافظ قديم الخير من لا يخلف الميعاد
بردارنده اندوه نزد بلای من نگاه دارنده بندگان خداوند نعمت و بزرگ آنکه خلاف وعده نکند
٩١٦ ٩٦٦ ٩٩٥ ٩٩٥

حفيظ رفيع الدرجات ماني الالوف ضار
نگاهبان بردارنده درجات زیان رساننده
٩٩٨ ١١٨٩٩٩ ٢١٠١١٠٠١

رافع الدرجات
٩٩٠

من جعل الشمس والقمر جار المستجير رضي من استانس المريدين
آنکه پدید کرد آفتاب و ماه را نزدیک طالبان نیکی خشنود کننده آنکه انس خواهندگان است
١٠٠١ ٩٥٩ ١٠١٠ ١٠٠٣

راضي مونسي عند وحشتي خالق النور ذو الفرج
خشنود کننده مونس من نزد دوری من از خلق آفریننده روشنی خداوند رهاننده از بلا
١٠١١ ١٠١٤ ١٠١٦ ١٠٢٠

عظيم ذو السلطان المبين رب البوادي والصحاري والقفار انيس المستوحشين
بزرگوار خداوند حجت روشن آرام دهنده دل تنهایان
١٠٣٠ ١٠٢٠ ١٠٢٠ ١١٤١٠٦

من استقر بامره الجبال خير المنزلين رب الحبوب والثمار رب الانهار والاشجار
آنکه آرام گرفتند بامر او کوهها بهترین فرود آورندگان خداوند دانه ها و میوه ها خداوند جویها و درختها
١٠١٢٦ ١٠٢٦ ١٠٢٩ ١٠٠٣٢

من اسلم كل شيء لهيبته قاضي المنايا من ذكره حيوة ذو الحجة والبرهان
آنکه گردن نهند هر چیز هیبت او را برآورنده آرزوها آنکه یاد کردن او زندگانیست خداوند حجت و دلیل روشن
١٠٣٤ ١٠٤٤ ١٠٤٣٩ ١٠٤٩

مرضي قاضي الحق ذو المعارج اشفع من كل شفيع
خشنود کرده شده حکم کننده براستی خداوند درجات عالی شفاعت کننده تر از هر شفیع
١٠٥ ١٠٥٠ ١٠٠٥٤ ١٠٥١

كاشف الكربات ذو الصفة العالية غني اله الاولين والاخرين
بردارنده اندوهها خداوند صفتهای بزرگ بی نیاز خداوند اولین و آخرین
١٠٥٥ ١٤٥٥ ١٦١٠٦١٠٤ ١٠٦٢

من يعفو والستار المحبين ذو الكرم والآلاء من لا يتدركه الابصار من دل كل شيء على وحدانيته
آنکه در گذرد از دل دوستان خداوند بخشش و نعمتها آنکه در نیابد او را دیدها آنکه دلالت کند هر چیز او بر وحدانیت او
١٠٤٢ ١٠٤٦١ ١٠٠٤٤ ١٠٧٩

در خوبیت احمد شنو از طبیب حکمت شنو بهره شنوی از صفات ایب

ز شاهد آیت بشنو سر تو را اولیا را عشقت دلبرا اخیار را عشقت

ز شهر عشق حق الیقین بهتر انبیا را عشقت ای جان من جانان بس

...ی خسر رحمان منی ای دین من عنوان برهان من سلطان منی

...ن از ازل لاهوت پرتو احد احد بی انت مرا دلبر دل آسمان غنی

...ان ز ... سی انت مرا ... لاهوتیان همه گوهر یگانه یا غنی ...

لاهوتیان همه ... ده عالمیان ترا جو یا شدند همه از تو گویا شدند

هو هو یار عیان نهان بسیار همه از تو پیدا شدند چه چیز است که شود قبول مقبول

جود صلاتت ولی معنی هر اسرار هو از ازل عنقای کل هو از ازل یکتای کل

اگر تو یا هو پرستی هو ساقی اعلای مل وقتی که آن ذره زلفی از شاه هو

دهن مرا محکم ببستند که شیدا شد همین قدر چند نبود در چشم و جان در دل

یارب این شراب مستی از کجا پیدا شد هو خورشید جهان آراست

هو شاهد هر سیار است هو واحد قبل و بعد هو زمین ارض و سماست

لاهوتی هیچکس ندارد امیدوارست از یار خود غیر هو غمخوار ندارد مکانی

دل افگار از دلدار خود

٩	٦	٣٠	٣٢	٣٣	١
٣١	٢٨	٧	٥	٤	٣٦
٢٧	١٠	٢٢	١٨	٢٣	١١
٨	٢٩	١٩	١٥	٢٦	١٤
٢	٣٥	١٧	٢١	١٢	٢٤
٣٤	٣	١٦	٢٠	١٣	٢٥

ذو الكرم والطول ذو النعمة والسلطان باعث من في القبور ذو المشية

خداوند بخشش و بزرگی · خداوند نعمت و حجت روشن · برانگیزنده اگر در قبرهاست · خداوند اراده

١٠٠٦٠ · ١٤٦٥ · ١٠٩٢ · ١٠٩٢

ذو الرفعة ذو الفضل من ليس كمثله شيء مغني

خداوند بلندی · همیشه احسان · اگر همیشه مانند او چیز · بی نیاز کننده

١٣٩١ · ١٠٠٩٥ · ١٠٠٩٦ · ١١٠٠

ذو الجلال والاكرام رب العرش الكريم انيس الضعفاء ظاهر

خداوند بزرگی و بخشش · خداوند عرش بزرگ · آرام همه ناتوانان · پیدا و هویدا

١١٠١ · ١١٠٤ · ١١٠٦ · ١١٢٦ ١٢٣٤

ذا الفضل ١٦٤٢

تمت على يد العبد الاقل ملا میرحاجی خراسانی

في تمام عشر شهر شعبان المعظم سنه ١٠٧١

لمولانا الافهم ملا عبد الله لبنانی

نصف صوفی المتوسل بالكافی

سلمه الله المعانی

حسبی الله ...

بسم الله تبارک و تعالی ... فلیستمع

من اراد امرا دنیویا او اخرویا ... الناس بعد صلوة

ویشتغل القلب فی موضع خال عن ... الی الله تعالی ...

رکعتین بحسب النیة والالتجاء ... الاسماء ... ١٣ ... اربعین

الليل داخره ... خصوصا ان اراد ... الاسماء

لا یشتغل ... فانه نقض ... بأذن الله تعالی ... یا عظیم

ویشتغل الله تعالی ... العلیم ... یا سمیع یا واسع یا عدل ... یا متعالی یا بدیع ... یا کافی

علم ... یا الله یا سمیع یا علیم ... یا غفور ... یا فتاح

یا متعال یا عزیز ... یا مقسط ... یا رفیع ... یا رئوف

یا سلیم ... یا ... الهدی

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد شریف و شکر لطیف که با شرف بیان و الطف تبیان مودی گردد
و سپاس نامحصور شایسته ذات علی عظیم است که خطبه بیان معنی بدیع
حکمت او را بر منابر وجود هر موجودی بنهج بلاغت متذکر می باشد
و صلوات نامحدود بر طایفه که نقاب احتجاب و حجاب ارتیاب
از چهره خلوت نشینان اسما و صفات بسعی مکاشفه و مشاهده
ایشان منکشف گردید اولئک علیهم صلوات من
ربهم و رحمة و اولئک هم المهتدون خصوصا بر مظهر
مطهری که در بیان حقیقت امر و تحقیق توحید متکلم بکلمه انا
و علی من نور واحد بوده و در دار الدنیا بمهر اظهار
اقتدار و حشمت خویش بهمه سکانه و حوزه این ندا در داد
که انا دار الحکمة و علی بابها علیهم من الصلوات
افضلها و من التحیات و التسلیمات بعدد کلمات الله
التی لا تنفد و بر آل و اصحاب او که هر یک بر آسمان هدایت گمشدگان

بوادی ضلالت را کوکب هادی آمدند بتخصیص آن ذاتی که حروف
ممکنات را نقطه حیز وجود مقدسش عاید او شیامد و در دایره
موجودات برکار محیط خیر مظهر اقدس او نشد که در مدحت و
منقبت او زبان حال بدین مقال بکام میسپرد «ای بصفت
جان جهان همه» «حاکم ایمان و امان همه» «گر چه فرستاده بسوی
خدای» «جز تو نشد روح روان همه» «با همه همراه تو بودی و بود
انس تو مستور دل و جان همه» صلوات الله و سلامه علیه و علی اولاده
المطهرین اما بعد مدتی سالها ان خاطر و داعیه باطن و ظاهر بر آن بود
که در بیان خطبه که منسوبست بحضرت امیر المومنین و یعسوب الدین قاتل
الکفرة قامع الفجرة علی بن ابی طالب علیه افضل الصلوة و السلام و مسمی
بخطبة البیان است و در بعضی اقوال مسمی بخطبه الثانیه عشر استنباط
و فاتحه محرر شود که مبنی و مشعر باشد از حل غوامض بر سبیل
اجمال و بحسب تقلب احوال و تصورات زمان آن معنی در تعویق
و تسویف می افتاد بمقتضای الامور مرهونة باوقاتها و للامور
مواقیت حادثة عنایت هدایت نموده بر اتمام آن توفیق
رفیق شد و بحسب المقدور از آنحضرت نکته چند بر خاطر ضعیف

سانح گشت وبالله التوفيق اگر سائلی سوال کند که امير المؤمنين علی
عليه السلام فرموده است که انا الاول و الآخر و الظاهر و الباطن
وانا بكل شیء عليم واما ان سبحان که از حضرت ايشان
روايت است توجيه و تحقيق اين کلمات قدسی بچه طريق ادا کرده ميشود
که خلاف ظاهر لازم نيايد و مخالف را اعتراض نرسد جواب گويم
که اولا بايد معلوم کرد که حق تعالی در حديث قدسی فرموده که لا يزال
عبدی يتقرب الی بالنوافل حتی احبه فاذا احببته
كنت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به
ويده الذي يبطش بها ورجله التي يمشي بها مضمون
اين حديث و فحوای اين خبر آن است که هميشه بنده من تقرب بمن
جويد بنوافل که آن زيادتی عبادات و طاعات است بر فرايض
مکتوبه تا بآن غايت که من دوست ميگيرم او را همين که دوست گيرم
او را سمع او ميشوم که بمن ميشنود و بصر او ميشوم که بمن می بيند
و دست او ميگردم که بمن ميگيرد و پای او ميشوم که بمن ميرود
و حاصل قصه آن است که انسان عبارت است از اعضا و قوی اعضا
همچو دست و پا و غير آن و قوی همچو سمع و بصر و غير آن پس وقتی

که اين

که اين هر دو بحکم حديث مذکور شده باشد اسم و رسم عبد بالکلی محو
شده باشد و ملک وجود در تمام حق مستغرق شده باشد پس در آن حالت
هر چه گويد و شنود گوينده و شنونده بغير از حق نباشد و درين مرتبه است
که بعضی از اصحاب رياضت سخنها گفته اند که خلاف عالم خلقيت و ظاهر
شرع است همچو قول منصور انا الحق و سبحانی ما اعظم شانی و ليس في
جبتی سوی الله و من آن نورم که با موسی سخن گفت من خدايم من
من خدايم من خدا و اين حال را تمثيل روشن هست مثلا اگر کسی آهنی را
در آتش برد و انگشت از اطراف بروی ريزد دم بدم او را بنفخ ستيد
مستغرق گردد آهن بمجاورت و مقارنت آتش و مجاورت او از ظلمت
کثافت و کدورت صلابت او را خلاص بايد و بمرتبه رسد که هم صفت
گردد آتش اعتبار توان کرد از شعاع و احراق که علت غايت آتش است
در و موجود گردد و همچنين بنده چون در مرتبه محبوبی حق آمد
بمقتضای حديث که مذکور شده دست و پا سمع و بصر عبد ميشود پس هر چه
صادر شود از افعال و صفات حق بهمانکه نسبت با حضرت رسالت حق تعالی
فرمود که و ما رميت اذ رميت و لكن الله رمی يعنی نينداختی
تو ای محمد آن هنگام که انداختی و ليکن خدا انداخت آن خاک را

در روی کفار اگرچه آن فعل از انحضرت ظاهر انحضرت رسالت بود اما
بحقیقت از ان حق است انا از و نسبت بحق کرده در آخر کار که و لکن الله
رمی پس حضرت امیرالمومنین را علیه السلم این مرتبه محبوبی حق
ثابت الکنون هرچه او گوید حق باشد متکلم در مظهر او شعر آنانکه
گفته اند انا الحق بخودی آنند بدانکه انسان ایشان نبوده اند
اگر سائل سوال کند که امیر را که مرتبه محبوبی حق است مجرد
ادعاست یا خود دلیل عقلی و نقلی هست جواب گوییم که حدیث حضرت
رسالت ناطق و شاهد برین مدعا که اتفاق همه اهل اسلام و میش
جمع اهل حدیث این خبر بصحت پیوسته است عن سهل بن سعد
ان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قال یوم خیبر
لاعطین هذه الرایة غدا رجلا یفتح الله علی یدیه
یحب الله و رسوله و یحبه الله و رسوله فلما
اصبح الناس غدوا علی رسول الله کلهم یرجون
ان یعطاها فقال علیه السلم این علی بن ابی طالب فقیل
یا رسول الله هو یشتکی عینیه فقال فارسلوا الیه فاتی
به فبصق رسول الله فی عینیه فبرا کان لم یکن به

وجع

وجع فاعطاه الرایة معنی این حدیث آن شد که روایت میکند
سهل بن سعد که حضرت رسالت فرمود که در روز خیبر که بدهم فردا
رایت را یعنی علم لشکر را بمردی که خدا بکشاید خیبر را بدست او
که خدا را دوست دارد و رسول خدا را و خدا او را دوست دارد
و رسول خدا او را دوست دارد پس چون صباح شد مردم همه رفتند
پیش حضرت رسالت و همه امید میداشتند که آن علم بدیشان دهد
رسول فرمود کجاست علی بن ابی طالب گفتند یا رسول الله شکایت میکند
از چشم خود یعنی درد چشم دارد پس فرستاد بسوی او چون آمد آب دهن
مبارک در هر دو چشم مالید هر دو چشم انحضرت چنان نیک شد که گویا هرگز
درد نبود پس علم لشکر را باو داد و او را آن فتح حاصل شد حاصل کلام
انحضرت رسالت درین حدیث اثبات کرد یحبه الله و رسوله یعنی
دوست میدارد او را خدا و رسول خدا حق او را محبوب و دوست
خود کرفته باشد هرچه او گوید حق گفته باشد و دیگر در حدیث آمده است
که علی ممسوس فی ذات الله یعنی علی سوده شده است در ذات خدا
و امیر فرموده است که انا کلام الله الناطق یعنی من کلام سخن گوینده
خدایم این سخن حضرت امیر علیه السلم مطابق آن حدیثست که علی ممسوس

فی ذات الله یعنی چون حضرت رسالت آن فرمود امیر در مقابل
آن این فرمود که انا کلام الله الناطق و سخن آن حدیث
باین نکته رفع شد زیرا که کلام نفس متکلم از غایت اتحاد و عینیت
که دارد گویا که سوده بذات متکلم شده است و از وحدانیت و چون
خود را کلام حق گفته باشد و حق تعالی جمیع اشیا را بکلام خود کرده
و ایجاد کرده چنانکه فرمود انما قولنا لشیء اذا اردناه ان نقول
له کن فیکون یعنی قول ما برای ایجاد شیء از اشیا متعلق میشود میگوییم
کن پس می باشد و آن شیء بظهور می آید و دیگر فرمود یحق الحق
بکلماته و یبطل الباطل یعنی حق تعالی ثابت میکند حق را بکلمات خود
و باطل میکند باطل را بکلمات خود چون اینمعنی بثبوت رسید که
همه اشیا در حکم کلام حق تعالی است و در تحت تصرف اوست بحکم
آیه مذکوره و دیگر فرمود والشمس والقمر والنجوم مسخرات
بامره یعنی آفتاب و ماه و ستارگان مسخرند بامر خدا و حضرت امیر
خود را امر خدا خواند چنانکه انا امر الله والروح و امر خدا نیست
الا کلام کن پس هر معنی که خود را عجب شهود تجلی و تحقیق کلام ناطق
حق دیده باشد او را رسد گفتن انا الاول والآخر والباطن والظاهر

وانا

وانا بکل شیء علیم یعنی چون خود را امر خدا گفت که آن کلمه کن است
و کلمه کن کلام الله است و گفتیم هر چه صادر میشود از کلمه کن صادر
میشود از خدا پس راست باشد این نکته که امیر فرمود که انا المصور
فی الارحام یعنی منم نقش کننده در رحمها زیرا که هر نقش که بر تخته
وجود و بر صفحه هر موجود بوجود می آید هم از این کلمه بیرون نیست
پس بر این تقدیر لازم می آید که منم کلام خدا که کن الغرض از اشیا
بروز اشیا را وجود نماند از آن معنی فرموده است علی علیه السلام
دواءک فیک ولا تشعر وداءک منک وتستشعر یعنی
دوای تو در ذات تست و تو نمیدانی و درد تو از تست و درد را نگاه میداری
وتحسب انک جرم صغیر وفیک انطوی العالم
الاکبر یعنی می پنداری که تو جرم صغیری و حال آنکه در تو منطوی
و پیچیده باشد عالم اکبر فانت الکتاب المبین الذی
باحرفه یظهر المضمر یعنی تو کتاب مبینی که بحرفهای او مضمر ظاهر
شد و بر همین معنی بعضی از اولیاء الله فرموده اند انا القرآن
والسبع المثانی وروح الروح لا روح الاوانی یعنی من قرآن
و سبع المثانی ام و روح روح نه روحی که در محل باشد یا محل باشد

شدت

غرض انکه حضرت امیر چنین فرمود که فانت الکتاب المبین
و دیگر انکه حضرت رسالت فرمود که در حق امیر المومنین علیه السلام که
یا علی کنت مع الانبیاء سرا و صرت معی جهرا یعنی ای
علی با همه انبیا بسر بودی و با من اشکارا شدی و سر هذا
کلام هذا است همچنانکه حضرت امیر فرموده است که جمیع اسرار
الله تعالی فی الکتب السماویة و جمیع ما فی الکتب السماویة
فی القرآن و جمیع ما فی القرآن فی فاتحة الکتاب و جمیع ما
فی فاتحة الکتاب فی بسم الله و جمیع ما فی بسم الله فی الباء و جمیع
ما فی الباء فی النقطة التی تحت الباء و انا النقطة تحت
الباء یعنی جمیع اسرار خدا در کتابهای آسمانیست و جمیع انچه در
کتابهای آسمانیست در قرآنست و جمیع انچه در قرآنست در فاتحة الکتاب
و جمیع انچه در فاتحة الکتاب است در بسم الله است و جمیع انچه در
بسم الله است در باء بسم الله است و جمیع انچه در باء بسم الله است
در نقطه باء است پس ازین سخن این معلوم شد که منم اسرار خدا
و اسرار کتاب آسمانی و جمیع کتاب آسمانی همراه بود پس همه سر کتب
آسمانی همراه بوده باشد اما چون این کتب آسمانی بحضرت رسالت

ختم شد از آنروی سر او که حضرت امیر باین ظاهر شد ،،
کر انکه نبی و کن ولی بود ،، همراه نهان او علی بود ،، با جمله انبیا
بسر بود ،، این نطق خدا که جهر بود و دیگر حق تعالی فرموده است
در قصه موسی علیه السلام که چون موسی بنزدیک آتش رفت
گفت انی انا الله که الله تعالی فلما اتیها نودی یا موسی
انی انا ربک فاخلع نعلیک یعنی چون موسی بنزد آتش آمد
ندا کرده شد که منم پروردگار تو وقتی آتش که جزوی از اجزای کثیف
انسانست او را قابلیت آن باشد که بواسطه تجلی حق صدای ندای
انی انا الله رب العالمین ازو براید پس حقیقت و مظهری که وجود
او نور باشد بطریق اولی که ازو این صداها که در خطبة البیان
مذکور است بر آید با وجود انکه حضرت امیر علیه السلام هیچ جا در ان خطبه
تفوه نشد که انی انا الله که اگر انا الله گفتی ظاهر خصم را اعتراض
رسیدی دیگر انکه از جمیع اسما باتفاق الله اسم ذاتست و اسم غنی که وجود
او نورست آن حدیثست که حضرت رسالت گفته است کنت انا
و علی نورا بین یدی الله قبل ان یخلق آدم باربعة عشر
الف عام فلما خلق الله آدم نقل ذلک النور الی صلبه

فلم یزل ینقله من صلب الی صلب حتی اقره فی صلب عبد المطلب
فقسمه قسمین فصیر قسمی فی صلب عبد الله و قسم علی فی صلب
ابی طالب فعلی منی و انا منه منقول است این حدیث از
صدر الائمه که یکی از فحول علمای اهل سنت است معنی حدیث
آنست که من و علی یک نور بودیم میان هر دو دست خدای تعالی پیش از آنکه
بیافریند آدم را بچهار ده هزار سال پس چون آدم را آفرید نقل کرد آن
نور را بصلب آدم و همیشه آن نور را نقل میکرد از صلبی بصلبی تا قرار
داد او را در صلب عبد المطلب پس منقسم گردانید آن نور را بدو قسم
قسم من به پیش عبد الله رفت و قسم علی به پیش ابو طالب پس علی از
منست و من از او و در حدیث دیگر آمده است که انا و علی من نور
واحد و در قرآنست که الله نور السموات و الارض یعنی چون
حق نور آسمان و زمین و جمیع انوار فرع نور محمدیست و علی علیه السلام
عین آن نور زیرا که حضرت رسالت عین نور خداست پس حضرت
امیر را علیه السلام رسد که گوید انا النور الذی اقتبس منه موسی
فهدی یعنی منم نوری که اقتباس کرد از آن نور موسی و هدایت
موسی را پس آن آتش که انا ربک گفت یا موسی همین نور بود

بقول

بقول امیر المومنین علی علیه السلام و رب جمیع اشیا کلمه کن است و امیر عین آن
کلمه اکنون چون حضرت رسالت و حضرت امیر علیهما السلام از یک نور باشند
اگر سائلی سوال کند که چونست که حضرت رسالت ازین نکتها نفرمودند
جواب آنست که هر چند که ایشان از یک نورند اما مرتبه حضرت رسالت مرتبه
بعثتست و مرتبه نبوت تعلق بخلق دارد و از آنست که منقطع شد و ختم گشت
و این مرتبه محتاج بواسطه می باشد که آن ملک است و در هر امری که بخلق میرسانید
در آن باب ماموراست از حق چنانکه یا ایها الرسول بلغ ما انزل
الیک من ربک یعنی ای رسول برسان آنچه حق فرستاده است از پروردگار
تو و بغیر آن مامور نیست از آنکه فرموده انما علیک البلاغ و علینا الحساب
و فرموده بعثت ببیان الشریعة لا ببیان الحقیقة یعنی برانگیخته شدم
به بیان شریعت نه به بیان حقیقت و این سخن که حضرت امیر فرموده است و مرتبه
او مرتبه ولایتست و درین مرتبه او واسطه نیست بلکه بی حجاب مشاهده
حق میکند و دیگر آنکه حضرت رسالت فرموده من حیث به تنزیل میکنم و علی
بتاویل و تاویل مرتبه حق است که و ما یعلم تاویله الا الله که آن نیز حقیقت اند
و غیریت میان ایشان نیست الا در تعین و تشخص بلکه هر چه ایشان می فرمودند
در باب توحید و مسئلات سخن هم از مرتبه ولایت حضرت رسالتست زیرا که

حضرت رسالت را مرتبهٔ نبوت و مرتبهٔ ولایت هر دو هست
و مرتبهٔ ولایت حضرت رسالت صلعم افضل و اغلبست بر مرتبهٔ نبوت
او و حاصل آنکه این بحث که ولایت فاضلتر است یا نبوت در میان خلق
هست پس ولایت نبی بر نبوت نبی غالب است نه ولایت غیر نبی
بر نبوت نبی الکون و ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
همان ولایت حضرت نبی است و رسول فرموده لی مع الله وقت
لا یسعنی فیه ملک مقرب و لا نبی مرسل یعنی مرا با خدا
وقتیست که در آن وقت نمی‌گنجد ملک مقرب که جبرئیل باشد
و نبی مرسل که وجود او باشد که مرتبهٔ نبوتست که آن وقت
عبارت است از مرتبهٔ ولایت حضرت رسالت چون بنیست
پس امیر هرچه گفته باشد که ظاهر اشکالی دارد از آن مقامست
و آن مقام فناء محض می‌باشد که عبارت از آن مقام فناء
فی الله و بقاء بالله است دیگر آنکه امیر فرموده است که انا
النقطة تحت الباء و دیگر فرموده که انا الکتاب المسطور

لاهوتی
تفکر لاهوتی ...
ای تحقیق ...

و فرموده العلم نقطة کثرها الجاهلون و چون وجود
این نقطه باشد مقرر است که جمیع حروف در تحت نقطه است و در
نقطه مندرج است و چون گفته‌اند که علم نقطه است یعنی آنچه
که وجود من علم محض است پس جمیع انبیا که آمدند با ایشان
کتاب آسمانی همراه بود و آن جمیع کتاب آسمانی از این حروف خالی
نیست و این حروف از این نقطه خالی نیست پس نقطه در همه ساری
و جاری باشد از آن فرموده حضرت رسالت که یا علی کنت
مع کل الانبیاء سرا و صرت معی جهرا یعنی سر خدا بودی
در مظهر محمد ظهور یافت در ظهور نبوت عدم از حق
متجلی شد هر نقطه که قابل صفت بود حی شد در کشف و
چون بود و نا از فی شد ملک و ملکوت و ما سوی ما ظهر
و فکر دقیق می باید کرد که سموات و ارض و هرچه در وست همه قایم
بکلام حق است و بیرون از و نیست کا کربسیار فرض و تعدید
این کلام خدا که این نقطه که امیر فرموده که انا النقطه ظهور
آمد کسی از سموات و ارض بدر برد اشیا موجود نماند پس در همه
اشیا علی بحکم حدیث و آیت ساری باشد همچنانکه علی مع

القرآن والقرآن معه آمده است نیز که این حروف قرآنی

بی وجود نقطه ممکن نیست و او وجود را نقطه خوانده است

یک نقطه الف گشت و الف گشت حروف دهر حرفی الفی

با اسمی موصوف مقصود آنکه این مشکوة خطبة البیان هم

ازین نکته جامع امیر علیه السلم بر میخیزد که انا کلام الله

الناطق چون هست علی کلام ناطق محسوس بود بذات

خالق حکایت شرف معجزات او بر زندیق

حدیث بود چراغ است و در کف دیو اعمی لیس علی الله

بمستنکر ان یجمع العالم فی واحد عجبی نیست از

خدا که کند جمع آمده یکی هم عالم هر که داند علی بن

توحید میرزد سرو بود آدم قال النبی صلی الله علیه

وآله وسلم انا و علی من نور واحد توحید بود واحد

آنست که الله نور السموات والارض و لفظ الله را در بطن

۲۲ عدد است که مطابق رب کاینات است و رب که ۲۰۲

در عدد مطابق است با اسم محمد و علی علیه السلم بر ین طریق

که نموده میشود الف لام لام هی

۱ ۳۰ ۳۰ ۵ ... ۱۱۰ ... ۱۰

۲۰ ح م د ع ل ی عدد بطن ۲۲ نزد اهل معرفت

روشن است که حرکت افلاک کلمه ستماست و انچه در بطن اوست اسما

وقتی که رجوع بر ربوبیت کنیم یعنی با اسما پس الله که اسم جامع است

رب موجودات با اسما و افعال و صفات و ذات پس محمد و علی

که مطابق است حقیقت عین اسما و صفات و افعال و ذات باشند

پس بزبان وقت گویند انا الله نور السموات والارض تمت

شرح خطبة البیان حضرت امیر المومنین و امام المتقین

علی بن ابی طالب علیه السلم بدانکه در اسنای خطبة البیان

امیر المومنین علیه السلم که قراءت و بیان فرموده انا الذی عندی

مفاتح الغیب لا یعلمها بعد محمد غیری نقل است با سنا

متصل از سلمان فارسی و از ابوذر غفاری و از عبد الله عباس

رضی الله عنهم که معویه بن ابی سفیان امیر المومنین را گفت

که دست بیعت بمن ده این سخن بعد از کشتن عثمن بن عفان

بود امیر المومنین علیه السلم در جواب معویه گفت این خطبه

البیان را و اظهار کرد که روا نبود که من دست بیعت بتو دهم

زیرا که فاضل را بر مفضول ترجیح شرط بود بعد از مصطفی

۲۰

صلوات الله علیه و آله این فضیلت و کرامت که خدای تعالی در حق
من لطف کرده است بغیر از من کسی دیگر را این لطف نکرده است
پیغمبر ازین زیاده اولاد معصوم مرا و نشان تین فاضلتر من است
معویه گفت یا علی فضلهای خود را بیان کن در اول خطبه
گفت انا الذی عندی مفاتح الغیب لا یعلمها
بعد محمد غیری و انا بکل شیء علیم معنی تاویل این کلمات
آنست که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده که من کشاینده علم غیبم
و بعد از پیغمبر صلوات الله علیه و آله علم غیب کسی بهتر از من
نداند و من بجمیع چیزها دانایم و دلیل بر صحت این قول
آنست که رسول الله صلی الله علیه و آله در حق امام علیه السلام
گفته است که انا مدینة العلم و علی بابها یعنی من شهرستان
علم خدایم و علی در آن شهرستانست و اجماع امت است که
رسول صلی الله علیه و آله صاحب علم لدنی بود که انواع
علوم اسرار غیب را دانسته بود و چون در شهرستان علوم علی
علیه السلام بود هر آینه دانسته علم غیب باشد بامر خدای تعالی
پس ثابت شد که امیر المؤمنین در حق خود راست گفته است اما

انچه

انچه امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است انا ذو القرنین المذکور
فی الصحف الاولی تاویل این آنست یعنی از دو قرن اول که
خدای تعالی نور ولایت من بر اهل نبوت عرضه کرده است تا ختم
انبیا صلوات الله علیهم این قرن اول بود و قرن دوم آنست که
بعد از محمد صلوات الله علیه و آله ولایت من ایزد تعالی و یازده
فرزند من تا قیامت بر خلایق اظهار کرده اند و این قرن دوم باشد
پس ثابت شد که امیر المؤمنین در حق خود راست گفته باشد اما انچه
امام علیه السلام فرموده است انا المحجة الذی عندی خاتم
سلیمن بن داود یعنی من آنکسم که خاتم نزدیک خود دارم
انگشتری سلیمان را علیه السلام که اگر من بر آن انگشتری سوگند دهم
بلطف دنیا و ما فیها بر وی مسخر شدی اما انچه علی علیه السلام
گفته است انا حجة الانبیاء یعنی من حجتم جمیع پیغمبران را
دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله و سلم
گفته است انا و علی من نور واحد یعنی من و علی از
یک نوریم پس علی علیه السلام حجت جمیع انبیا باشد اما انچه امام
علیه السلام فرموده است انا الذی اتولی حساب الخلایق

اجمعین معنی این کلمات آنست که خدای تعالی حساب خلایق را
روز قیامت بمن دهد تا همه خلق را حساب من باز خواهم دلیل
بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله فرموده است
ان علی بن ابی طالب هو قسیم النار و الجنة یعنی علی بن ابی
طالب قسمت کننده دوزخ و بهشت است پس ثابت شد که کسی
فرق کنندهٔ دوزخی و بهشتی باشد که حساب خلایق در دست او باشد
اما آنچه امام دین علی علیه السلام فرموده است انا اللوح المحفوظ
دلیل بر صحت این قول آنست که از روایت عبد الله عباس
رضی الله عنه آمده است که اگر علی علیه السلام را خدای تعالی
بر سر عزرائیل موکل نکردی و نور ولایت وی بر سر حساب
عزرائیل علیه السلام حاضر نبودی در شمار هیجده هزار عالم ارواح
عزرائیل صد هزار بار غلط کردی از برکت نور وی هیچ غلط
نمیکند دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از ابن ادریس
رضی الله عنه که گفته است باسناد متصل عن النبی علیه السلام انه قال
من قول جبرئیل علیه السلام ان علیا هو مخلص الارواح یعنی
رسول علیه السلام گفته است که علی بن ابی طالب علیه السلام [illegible]

ارواحست

ارواحست و تاویل این کلمات آنست که عزرائیل علیه السلام بی فرمان
علی بن ابی طالب علیه السلام مجال ندارد که یک روح را از تن ببرد
پس ثابت شد که علی علیه السلام صاحب لوح محفوظست اما آنچه
امام علیه السلام فرموده است انا قلب الله دلیل که خدای تعالی مقلب
القلوبست و معدن ایمان سید کائنات او دلست بدلیل و قلب المؤمن
بیت الله و چون ایمان هیچ مکلف را بی محبت و بی مودت علی
علیه السلام خدای تعالی قبول نمیکند پس ثابت شد که علی علیه السلام
قلب الله بود و اما آنچه علی علیه السلام گفته است انا جنبة الله
یعنی منم پناه خلق در بارگاه خدای تعالی تاویل این کلام آنست که
هر کس عملی [illegible] یعنی هر که علی را تولا کند و از
دشمنان وی تبرا کند او را برحمت خدای و صلح کنم و اگر از
وی تبرا کرده باشد او را بدوزخ فرستم تا عذاب جحیم و شدید
و الیم میکشد و واویلاه میزند آن وقت پشیمانی سود ندارد
چنانکه خدای عز و جل اندرین معنی فرموده است قوله تعالی
یا حسرتا علی ما فرطت فی جنب الله باشد امنا و صدقنا

اما آنچه امام علیه السلام فرموده است انا الذی قال لی رسول
الله صلی الله علیه وآله الصراط صراطک والموقف موقفک
یعنی من آنکسم که رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم گفته است صراط
مستقیم صراط تست و موقف موقف تست و راست گفته است زیرا که در
سورهٔ فاتحة الکتاب صراط المستقیم در حق اوست و دیگر صراط نیز
ولایت او خواهد بود چنانکه رسول صلی الله علیه وآله وسلم از آن خبر
داده است که دیگر صراط در موقف اول از مودت علی علیه السلام
و از مودت یازده امام از اولاد معصوم او علیهم السلام سوال
خواهند کرد چنانکه حق تعالی از این معنی فرموده است قوله
تعالی قل لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی پس ثابت
شد که اینمعنی در حق خود راست گفته است اما آنچه امام علی علیه السلام
فرموده است انا الذی عنده علم الکتاب ما کان وما یکون
یعنی منم آنکس که پیش من است از علوم جمیع کتابها از آنچه از
ابتدای عالم بوده است و از آنچه تا انتهای عالم باشد در سینه من
بود دلیل بر صحت این قول آن بود که او را مسلم بود که فرموده است
سلونی عما دون العرش و غیره اسرار عرش را از ان جدا

کرد از برای حرمت رسول صلی الله علیه وآله والا اسرار عرش نیز میدانست
پس ثابت شد که این قول در حق خود راست فرموده است اما آنچه امام
علیه السلام فرموده است انا نوح الاول یعنی منم نوح اول تاویل این کلمه
آنست که نوح پیغمبر علیه السلام را خدای تعالی کشتی فرستاد تا از طوفان
نجات یافت و سبب فرستادن کشتی نوح آن شد که نوح پیغمبر علیه السلام
تا نام امیر المؤمنین و امام حسن را بحضرت باری تعالی عز شانه
بشفیع بیاورد ایزد تبارک وتعالی او را کشتی نفرستاد و از آنست که
رسول صلی الله علیه وآله وسلم مودت اهل البیت را علیهم السلام
بکشتی نوح مثل زد که مثل اهل بیتی کمثل سفینة نوح من رکبها
فیها نجی ومن تخلف عنها غرق یعنی رسول صلوات الله علیه وآله
فرموده است که مثل مودت و محبت اهل بیت من مثل کشتی نوح است
هر که در آن کشتی نشست نجات یافت و هر که خلاف کشتی کرد هلاک
و غرق شدن دید پس ثابت شد که اینمعنی در حق خود راست فرموده است
انا منشئ السحاب یعنی منم کشاینده ابر باران رحمت
دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه وآله
وسلم فرموده است که دوست ولایت علی علیه السلام کشاینده

ابر بارانها رحمت باشد اما آنچه امام دین علی علیه السلم
فرموده است انا مسمع الرعد ومبرق البرق یعنی منم
شنونده رعد ونماینده برق دلیل بر صحت این قول آنست
که نقل است از سلمان فارسی رضی الله عنه که رسول
علیه السلم فرموده است که ان لصوت علی بن ابی طالب
علیه السلم فی الحرب کصوت الرعد یعنی آواز علی بن
ابی طالب علیه السلم در حرب کفار مثل آواز رعد است
پس ثابت شد که امام معنی در حق خود راست گفته است
ودر مبرق برق که فرموده است دلیل بر صحت این قول
آنست که باجماع امت است که امیر المومنین علی علیه السلام
هرگاه با کفار ذو الفقار میزدی آن تیغ از میان دو شاخ
میشدی و آتش بر برق میجستی پس ثابت شد که علی مبرق
برق باشد اما آنچه امام بر حق ووصی مطلق رسول الله
فرموده است انا مطرد الانهار یعنی منم راننده وروان
کننده آبها در جویها دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است
از عبد الله عباس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه

واله

واله وسلم تشبیه با پیغمبر کرده است که ان علیا مفجر
العیون ومطرد الانهار یعنی علی علیه السلم روان کننده
چشمه سارهاست وراننده آبهای جویهاست که مردودرا
نبود ولایت میر اند اما آنچه امام مفترض الطاعه
علی علیه السلم فرموده است انا سماک السموات یعنی منم بلند
کننده آسمانها دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از
عبد الله عباس رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه وآله
وسلم گفت آنشب که در المعراج بردند بر هر آسمان که شدم
نام علی علیه السلم را با نام خود بر آسمانها نوشته دیدم برین
صورت یا محمد المصطفی یا علی المرتضی علیهما السلم پس سماک
آسمانها بود اما آنچه امام بر حق علی علیه السلم فرموده است
انا صاحب ایوب المبتلی وشافیه وانا صاحب یونس و
منجیه یعنی منم یار ایوب پیغمبر وشفا دهنده او ومنم یار
یونس نبی ونجات دهنده او از شکم ماهی دلیل بر صحت
هر دو قول آنست که ایوب پیغمبر ویونس پیغمبر صلوات الله علیهما
در بلای کرمان ونجات از شکم ماهی تنها نام المومنین

علی علیه السلم را تا بحضرت حق تعالی بشفیع بیاوردند از بلا
نجات یافتند و رهائی از این دو بلا از نور ولایت علی
علیه السلم خلاص یافتند پس معلوم شد که این دو معنی در حق
خود است فرمودند اما آنچه امام علی علیه السلم فرموده است
انا النور الذی اقتبس موسی منه فهدی یعنی منم
نوری که گرفت موسی کلیم نور علم مرا از نور ولایت من تا
هدایت یافت دلیل بر صحت این قول آنست که ابو ذر غفاری
رحمة الله علیه مرویست که گفت رسول خدای صلی الله علیه
و آله و سلم گفت که موسی کلیم علیه السلم از نور ولایت علی
علیه السلم انواع علوم اخذ کرد ازین که اقتباس و اگرفتن علم است
پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست فرمودند اما آنچه امیر المؤمنین
فرموده است انا معصوم من عند الله تعالی یعنی منم معصوم
از نزد خدای تعالی دلیل بر صحت این قول آنست که اگر امیر المؤمنین
علی علیه السلم اندر امامت معصوم نبودی ایزد تعالی دو نعمت دین ختم
بحکم آیه یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک
او را وصی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم نکردی بحق دنیا که

وصی

وصی رسول خدای عز و جل کسی باید که مثل رسول علیه السلم معصوم بود
و واجب العصمة علی بود با یازده فرزند خود زیرا که امامت در عصمت شرط است
و چون عصمت یافته امام دیگر از عصمت علیه علیه السلم نیز ثابت شد که علی
علیه السلم معصوم و منصوص بود از قبل خدای تعالی اما آنچه امام علی
علیه السلم فرموده است انا ترجمان وحی الله یعنی منم ترجمان وحی خدایم
دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله و سلم صاحب
شرع و وحی است و امام علی علیه السلم حافظ شرع و وحی است پس ثابت شد
که علی علیه السلم در حق خود راست فرموده است و او ترجمان خدای تعالی
بود اما آنچه امام علی علیه السلم فرموده است انا المتکلم بکل لغة
فی الدنیا یعنی منم متکلم بهمه لغتی که در دنیاست دلیل بر صحت این قول آنست
که اجماع امت است که امیر المؤمنین علی علیه السلم هفتاد و دو زبان
که در عالم مشهور است با همه زبان آنها سخن گفته است و این یک علامت
از علامات امامت است اما آنچه امام اول امیر المؤمنین علیه السلم فرموده است
انا خازن علم الله یعنی منم خزینه دار علم خدای تعالی ام دلیل بر صحت
این قول آنست که اجماع امت است که رسول صلی الله علیه و آله و سلم شهرستان
علم خدای تعالی بود بنابرین قول رسول که فرموده است که انا مدینة العلم

وعلیّ بابها پس کسی که در شهرستان بود هر آینه کلید خزینه
علم خدای تعالی در دست او بود و خازن علم خدای بود امّا
آنچه امام علی علیه السلام فرموده است که حجّة الله علی من
فی السموات وفوق الارض یعنی منم حجّة خدای تعالی
بر هر که در آسمانها و بر هر که در زمینهاست دلیل بر صحت
این قول آنست که بروایت عبدالله بن عبّاس که رسول صلّی الله
علیه وآله وسلم فرموده است الائمة و الحجّة من بعدی
اثنی عشر من قریش اوّلهم علیّ و آخرهم مهدی
یعنی ائمه و امیر و امین و حجّة خدای تعالی بعد از من دوازده
باشند اوّل ایشان علی و آخر ایشان مهدی بن الحسن صاحب
الزمان صلوات الله علیهم اجمعین امّا آنچه حضرت
امیر المؤمنین علی علیه السلام فرموده است انا حجّة الله علی الجن
والانس یعنی منم حجّت بر جن و انس دلیل بر صحت این قول
آنست که نقل است از علی بن محمد القمی رحمة الله علیه
و از عتبة بن عبدالله الحمصی از علی بن موسی القطقطانی

از احمد بن یوسف از محمد بن یوسف از محمد بن عکاشه از حسین بن زید
بن علی بن الحسین بن ابی عبدالله الحسین و او از پدر خود حسن بن علی
علیهما السلام که رسول صلّی الله علیه وآله وسلم خطبه میگفت
روزی بعد از حمد و ثنای خدای تعالی گفت یا معشر الناس ان
الارض لا تخلوا من حجّة الله یعنی زمین خالی نباشد از حجّة
خدای تعالی و قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم ان علی بن
ابی طالب علیه السلام هو الامام و الحجّة من بعدی و ولدی
و هو الحسین علیه السلام حجّة من حجّة و اخو حجّة و ابو حجج
تسع تاسعهم قائمهم نقل کرده است محمد القمی باسناد متصل
که رسول صلّی الله علیه وآله وسلم گفت که علی بن ابی طالب
امامست و بعد از من حجّت خداست و پسرم که حسین است حجّت است
و برادر حجّت است و پسرش حجّت است همه ایشان قائمست صلوات الله
علیهم اجمعین پس ثابت شد که علی حجّت خدا بود بر هر که در آسمان
و زمین است امّا آنچه امام علی علیه السلام فرموده است که انا
الرّاجفة انا الرّادفة یعنی منم باخبر اولی در دمیدن
صور اسرافیل علیه السلام که آواز او زلزلات من کوهها لرزانند

ومنم دفتر دوم یعنی درج مبین صورت ثانیه رتن کسته
خالق تو خدای تعالی است پس ثابت شد که امیر المؤمنین علی علیه
السلام در احکام را جز و را دفتر داخل باشد اما
آنچه آنحضرت فرموده است انا ذلک الکتاب لا ریب فیه
یعنی منم کتاب قرآن که در وی هیچ شکی و گمانی نیست دلیل
بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه وآله وسلم
قرآن ناطق خوانده است حضرت امیر را پس این معنی در حق
خود راست گفته است اما آنچه امیر المؤمنین علی علیه السلام
فرموده است انا الاسماء الحسنی التی امر الله ان
یدعی بها یعنی منم نامهای نیکو که امر کرده است خدای تعالی
که او را بدان نام بخوانند دلیل بر صحت این قول آنست که رسول
صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است که خدای تعالی بی مودت علی بن
ابی طالب علیه السلام دعای هیچکس قبول نمیکند و هر کس بلقای علی
سوگند بر خدای تعالی دهد البته حاجتهای وی روا کند
و ناد علیا الذی ... است که هر که ناد علی را بخواند و در حضرت باری

بشفیع

بشفیع آورد امیر المؤمنین علی علیه السلام مراد او تمام برهاند
هموم و غموم او بر هانند پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست
گفته است اما آنچه امام فرموده است که انا اقمت السموات
السبع بنوری وبقدرته یعنی منم بر پا دارنده هفت آسمان و زمین
بنور خدای خویش دلیل بر صحت این قول آنست که نقل کرده است
از محمد بن عبد الله از ابو القاسم بن احمد بن عاجز طائی از
سلیمان بن صفی از موسی بن عبد که گفت شنیدم از خمیس بن علی
علیهما السلام که پیغمبر صلوات الله علیه وآله در مسجد میگفت که
اول ما خلق الله تعالی حجبه فکتب علی حواشیها لا اله الا الله
محمد رسول الله وعلی وصیه ثم خلق اللوح فکتب علی
حدوده لا اله الا الله محمد رسول الله وعلی وصیه فمن زعم
انه یعرف النبی ولا یحب الوصی فقد کذب ومن زعم انه
یعرف النبی ولا یعرف الوصی فقد کفر ثم قال الا ان اهل
بیتی امان لکم فحبوهم لحبی وتمسکوا بهم حتی ان
لا تضلوا قیل فمن اهل بیتک یا رسول الله قال علی
وسبطای والتسعة من ولد الحسین ابرار امناء

ومعصومون الا انهم اهل بیتی وعترتی من لحمی ودمی
صدق رسول الله معنی این حدیث است که از هفت راوی
معتبر که اسامی ایشان در اول حدیث یاد کردیم که رسول
صلی الله علیه وآله وسلم در مسجد میگفت در روز ازل
خدای عز وجل حجابی آفرید و بر حواشی آن نوشته
بعد از کتاب شهادتین که علی وصی محمد است آنگه هفت
زمین را بیافرید و بر اطوار زمین نوشت بعد از
کتابت شهادتین که محمد رسول خدا است و علی وصی
اوست آنگاه لوح را بیافرید و بر حروف لوح نوشته
که محمد رسول خدا است و علی وصی اوست و در آخر اینهمه
نوشته است که هر که دعوی کند که دوست از پیغمبر دوست
ندارد وصی او را بدرستی که او دروغ زن است و هر که دعوی
کند که پیغمبر را می شناسم و وصی پیغمبر را نشناسد بدرستی که کافر
باشد آنگه رسول صلی الله علیه وآله وسلم گفت بدرستی
که اهل بیت من امانت شما اند پس دوستی ایشان دوستی
منست و تمسک با ایشان کنید تا گمراه نشوید پس گفت

اهل بیت

اهل بیت شما کدامند یا رسول الله گفت علی وسبطین من
ونه دیگر از اولاد حسین علیهم السلم که صاحب اسرار اند و معصوم اند
واز گوشت وخون منند وچون بر عرش خدا نام آنحضرت
نوشته است پس ثابت شد که علی علیه السلم در زمین وآسمانها
نایب خدای خویش است اما آنچه امام علی علیه السلم فرموده
انا ولی الله فی ارضه والمفوض الیه امری والحاکم فی
عباده یعنی منم ولی خدای تعالی در زمین او وحاکم در امور بندگان
او دیگر که واگذاشته امر امور خود بسوی خدای خویش چنانکه
در صلوت شعر خویش ودر شعر گفته است " رضیت بما
قسم الله لی " وفوضت امری الی خالقی " لقد احسن
الله فیما مضی " کذلک یحسن فیما بقی که قولش موافق
خطبة البیان باشد پس ثابت شد که از پیغمبر در حق خود درست
گفته است اما آنچه امیر المومنین علی علیه السلم فرموده است
انا ولی الله فی ارضه والمفوض الیه امره والحاکم فی
عباده یعنی منم ولی خدای تعالی در زمین او وحاکم در امور
بندگان او دیگر که واگذاشته امر امور خود بسوی خدای خویش را

أَنَا الَّذِي دَعَوْتُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ فَأَجَابُونِي یعنی منم آنکه
آفتاب و ماه را بخواندم هر دو مرا اجابت کردند
آفتاب از برای ادای نماز من باز گردید دلیل برین
اجماع امّت و بر روی ماه نوشته است محمّدٌ وعلیٌّ
خیر البشر پس ثابت شد که آنچه در حق خود راست
گفته است اما آنچه امام دین امیر المؤمنین فرموده است
أَنَا صَاحِبُ النَّشْرِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ یعنی منم صاحب
نشر اول و آخر تأویل این کلمات شریفه آنست که نشر اول
در نامها کشادن عالم ارواح است در احوال خلایق که هر یک
احوال قیامت خیر و شر ایشان چگونه خواهد بود و این
علمیست که خدای تعالی در روز ازل در نور ولایت من
نهاده است دلیل بر صحت این قول آنست که رسول الله صلی الله
علیه وآله وسلم فرموده است أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللهُ نُورِي
أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ نُورٍ وَاحِدٍ یعنی اول چیزی که خدای تعالی
بیافرید نور من بود و من و علی را از یک نور آفرید
پس ثابت شد حدیث علی علیه السلام در نشر اول داخل بود

و دلیل

و دلیل بر نشر دوم که احوال قیامت است که علی علیه السلام در
نهج البلاغه فرموده است لَوْ كُشِفَ الْغِطَاءُ مَا ازْدَدْتُ
يَقِينًا و در تأویل این کلمه که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است
ثابت شد که امیر المؤمنین علی علیه السلام در نشر دوم منتها [?] باشد
اما آنچه امیر المؤمنین علی علیه السلام فرموده است که
أَنَا النَّاقُورُ الَّذِي قَالَ اللهُ تَعَالَى فَإِذَا نُقِرَ فِي
النَّاقُورِ یعنی منم ناقور اندمیدن صور اول و دوم
دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است باسناد متصل
از انس بن مالک از پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم
که فرموده است أَنَّ عَلِيًّا مُوَكَّلٌ عَلَى نَفْخَةِ الصُّورِ
وَالنَّاقُورِ یعنی که علی موکل باشد بر نفخه صور اول
و دوم پس ثابت شد که آنچه در حق خود راست گفته است
اما آنچه آنحضرت فرموده است أَنَا مُنْبِتُ الزُّرُوعِ
وَمُغْرِسُ الْأَشْجَارِ وَمُخْرِجُ الثِّمَارِ یعنی منم رویانندهٔ [?]
کشت زارها و بیرون آرنده [?] میوها از نشانیدن (درختها)
میوه داد دلیل بر صحت این قول آنست که عالم از نور ولا[یت]

حضرت علی عالی قدر خالی نیست که او حجت خدای تعالی است
و نباتات و کشت زارها بنور ولایت وی میرویند و امام
زمان ما که امام دوازدهم است علیه السلم که اکنون از نور
او نباتات میرویند از فقد نور وجود حضرت بزرگوارش علیه
علیهما السلم پس علی علیه السلم منبت کشت زارها بود و درختان را
تا نور ولایت او مدد نکند هیچ درخت از اشجار نخیزد و مخرج
ثمرات که گفته است یعنی بیرون کننده میوهها و میوه از چوب
خشک بنور ولایت وی بیرون آید دلیل بر صحت این قول
آنست که نقل است باسناد متصل از حارث اعور رضی الله عنه
که از راویان رسول صلوات الله علیه و آله بود گفت که بچشم
خویش دیدم که امیر المومنین علیه السلم از چوب خشک میوه
بیرون آورد برای امام حسن علیه السلم از ستون مسجد پیغمبر
صلی الله علیه و آله چهار انار تر اگرچه انار بهشت بود چون
اعور این معجز دید گفت یا امیر المومنین این معجز ترا چه گویند
گفت کسی بقول خدا و رسول الله قسمت کننده بهشت و دوزخ
باشد که انا قاسم النار و الجنة پس قادر باشد

که انار

که انار بهشت از چوب خشک بیرون آورد اما انچه امیر المومنین
و امام المتقین گفته است انا منشی الجوار الفلک فی
البحور یعنی منم نگاه دارنده کشتیها در دریاها بنور ولایت
خویش دلیل بر صحت این قول آنست که مودت و متابعت
علی و اولاد او که طاهر و مطهر اند مثل کشتی نوح زده است
حضرت رسول که مثل اهل بیتی کمثل سفینة نوح من
رکب فیها نجا و من تخلف عنها غرق پس ثابت شد که
این معنی در حق خود راست فرموده است اما انچه امام المتقین
فرموده است انا صلوة المومنین و زکوتهم و صومهم
و حجهم و جهادهم یعنی منم نماز مومنان و زکوة ایشان
و روزه ایشان و حج ایشان و جهاد ایشان دلیل بر صحت این
قول آنست که انس مالک از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت میکند
که حضرت رسول الله صلوات الله علیه و آله فرموده است
لا یقبل الله طاعة عباده الا بولایة علی علیه السلم
پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست فرموده است اما
انچه آن صاحب ذو الفقار فرموده است انا صاحب الکواکب و کیل

الدّولة یعنی منم صاحب کوکب و نابل کشنده دولت تاویل این کلمات
که دشمنان خود را دولت از ایشان بگردانم و دوستان من خود صاحب
دولتند که راه من بر خشند دولت از ایشان هرگز زایل نکنم علی و آل
صاحب دولتانند که دولت دنیا بمن محبت ایشانست و تاویل دیگر
آنست که هرکه او مستحق باشد طاعت او آنست که بعد از رسول علیه السلم
بلا فصل مرا امیر المؤمنین امام و خلیفه بحق دانند اورا بدولت
بهشت بهره مند کردانم و هرکه امامت مرا تفضیل کرده باشد بعد از
پیغمبران بی دولتی باشد او را که خلاف رای من بسر برد یعنی زایل
کشته دولت دشمنان خاندان باشم چون خدای تعالی کلید بهشت و
دوزخ بمن سپرده است و دولت بهشت را از دشمنان خود زایل کنم
اما آنچه آنحضرت فرموده است انا صاحب الزلازل والرجف
یعنی منم صاحب زلزلها و رجف راجفه که ایزد تعالی مرا بر فرشتها
که صاحب راجفه اند موکل کرده است که ببینست همت من قدرت
ندارند که یک لحظه بی فرمان من زمین بجنبانند و راجفه که او آن
عزیمت زلزله باشد از هیبت من بسر تابیت شد که علی علیه السلم
صاحب زلزله و راجفه الارض باشد اما آنچه آن جانشین بحق

و خلیفه بحق رسول الله فرموده است انا الذی اهلکت الجبابرین
و الفراعنة المتقدمین بسیف الذو الفقار یعنی منم آنکه هلاک
کشته کردنکشان و فراعنه پیشینکانم بتیغ ذو الفقار خویش
دلیل بر صحت این یعنی اجماع امتست اما آنچه آنحضرت
فرموده است انا مونس یوسف الصدیق فی الجب
و مخرجه یعنی منم مونس یوسف صدیق در چاه و بیرون
کشنده او از چاه بلا دلیل بر صحت این قول آنست که اجماع علمای
ماست رحمهم الله که اتفاق دارند که چون یوسف پیغمبر در چاه بلا افتاد
تا نام علی را در حضرت عزت بشفیع نیاورد از آن چاه بلا خلاص نشد
پس ثابت شد که علی علیه السلم مونس یوسف بوده باشد اما آنچه امام
مومنان فرموده است انا صاحب موسی والخضر یعنی منم صاحب
موسی و خضر و معلم موسی بوده و من معلم خضرم دلیل
بر صحت این قول آنست که نقل است از ابن مسلم باسناد متصل که چون موسی
پیغمبر از نزدیک خضر باز کردید برادر موسی هرون پیغمبر بنزدیک
موسی کلیم آمد و گفت ای برادر بنزدیک خضر رفتی از علم وی مارا
چه هدیه آورده در باب علوم و معرفت موسی علیه السلم بعضی

عجایبها که از حضرت خضر دیده بود از کشتن کودک و معیوب
کردن کشتی و غیر آن احوالها با هرون گفت انگه گفت
یا هرون این عجایب نیکوتر دیده ام گفت یا موسی چه دیدی
گفت من و خضر باهم بودیم بر کنار دریائی ناگاه مرغی خوش
الحان از روی هوا در آمد بر صورت غریب عجب از اشتر دی [?]
انگاه منقاری آب بر گرفت از آن دریا و بسوی مشرق بریخت
و منقاری دیگر بر گرفت و بسوی مغرب بریخت و منقاری دیگر
بر گرفت و بسوی دریا بریخت انگه بپرید و از آن موضع ناپدید
شد من تعجب کردم که این سر خدای بود درین فکر بودم که فرشته
از آسمان فرود آمد و سر این معنی را با من بیان کرد و گفت یا موسی
و یا خضر بدانید که سر حال آن مرغ چه بود از گرفتن منقار آب و
ریختن آن باطراف گفت بدانید که خضر پیغمبری تمنا می کرد مثل
موسی که ایزد تعالی پیغمبری از ماد اناس [?] بیاورده است که همچون موسی
پیغمبری بقدمی فرستاده است تا وی را علم آموزد پس آن فرشته
گفت بدانید که حکمت در حرکات و افعال آن مرغ این بود که چون
منقاری آب بسوی مشرق بریخت سوگند یاد کرد که ای موسی و ای خضر

بدانید که بدان خدائی که مشرق را مشرق آورید و منقاری دیگر آب
بسوی مغرب بریخت یعنی بدان خدائی که مغرب را مغرب کرده اید
و بدان خدائی که آسمانها را گردان کرده اید و بدان خدائی که دریا
پیدا کرده اید ای خضر بدان که تو منی کردی یعنی تمنی کردی معلم موسی علی نبینا
شدم بچنین صفات خدای سوگند خورم که در آخر الزمان خدای تعالی
پیغمبر را ظهور خواهد آورد و نام او احمد و محمود و محمد صلی الله علیه
و آله و سلم است که علم تو که خضری و علم موسی با صد و بیست و چهار
هزار پیغمبر صلوات الله علیهم در برابر علم محمد عقدار یک قطره آب
باشد از دریا و باب شهرستان علم محمد المصطفی صلی الله علیه و آله
و سلم علی است و چون محمد از جمیع انبیا صلوات الله علیهم عالمتر بود
و در علم محمد علی شد که انا مدینة العلم و علی بابها پس ثابت شد
که علی معلم موسی و خضر بود اما آنچه امام مبین علی علیه السلم
فرموده است انا البارئ و انا المصور فی الارحام دلیل بر صحت
این قول آنست که در کتاب صحیح طبری آمده است که ایزد تعالی
که مصور صورتهاست چون صورتها در شکم مادران مینهید
بتقدیر تخمیر اول تا بنظر ولایت نکند مصور صورتها نشود

تا ارحام مادران پس ثابت شد که نور ولایت علی در صورت ما اثر کند
اما آنچه آنحضرت فرموده است انا انبئکم بما تاکلون
وما تدخرون فی بیوتکم یعنی منم آگاه کننده شما بر آنچه
میخورید و بر آنچه ذخیره مینهید دلیل بر صحت این قول آنست
که اجماع امت است که امیر المؤمنین علی علیه السلام از علم غیب خبر داده
همچنانکه سلونی عما دون العرش و اینچنین هم از علم غیب بوده
پس ثابت شد که علی علیه السلام از ذخیره خانها با خبر باشد
و از خرج و دخل هر فردی از افراد انسانی اما آنچه
آن امام بر حق و ولی مطلق فرموده است انا حامل
العرش دلیل بر صحت این قول آنست که ایزد تعالی نام
علی را با نام خود اضافت نکرد عرش بر جای خود قرار
نگرفت اما آنچه آن امام موالیان علی ولی الله فرموده است
انا عالم بتاویل القرآن والکتب السالفة وانا
الراسخ فی العلم یعنی منم عالم بتاویل قرآن
و داننده کتابهای سابقه که بانبیای پیشین آمده است
و منم راسخ در علم خدای دلیل بر صحت قول آنست که ایزد تعالی

فرموده

فرموده است که وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم
یعنی داننده تاویل قرآن نیست مگر خدای تعالی و راسخان علم باجماع امت
اهل البیت است که راسخون علم بعد از پیغمبر صلوات الله علیه وآله
ائمه معصومین اند سوال اگر گویند بعض از ایشان نیز راسخ
علم بوده اند چگونه استثنا با ائمه راسخون کردی جواب آن
از برای آنکه ایشان اهل البیت رسول اند و ایزد تعالی بجا نیابت رسول
فرستاد و غیر ایشان راسخان مجازی باشند و ایشان حقیقی اند
پس ثابت شد که آنچه راسخ حقیقی داند راسخ مجازی نداند و نسخ معرفت
علم حقیقات در تاویله والله اعلم اما آنچه آنحضرت فرموده است
انا شانی الجبت والطاغوت ومحرقهما یعنی منم دشمن
انواع بتان و سوزنده بتهای کافران دلیل بر صحت این قول
آنست که اتفاق علمای ماست که امیر المؤمنین علیه السلام چند نوع
بتان از جبت و طاغوت بسوخت و اجماع امت است که امیر المؤمنین
علی علیه السلام خانه کعبه را از بتان پاک کرده است پس ثابت شد
که اینچنین در حق خود راست گفته است اما آنچه امام الحق علی علیه السلام
فرموده است انا المنتقم من الظالمین یعنی منم داد ستاننده

نوع

از ظالمان مظلومان را دلیل بر صحت این قول آنست که امام عادل بود
وصفت عادل آنست که داد مظلومان از ظالمان بستاند پس ثابت شد
که ایمعنی در حق خود راست گفته است اما الخبر انا امام مبین و یعسوب
دین فرموده است انا الذی اری دعوة الامم الی طاعتی
فکفرت واصرت ومسخت یعنی منم آنکه بدیدکرده دعوت
جمیع امتان بسوی طاعت خود آنکه بعضی من کافر شدند و در
کفر مصر شدند خدای تعالی ایشانرا مسخ کرد این پس ثابت شد که
طاعت علی علیه السلم اصل جمیع سنها را ایمان نهد چنانچه فرموده است
انا الذی اذود المنافقین من حوض رسول الله یعنی منم آنکه
رد کنم از منافقان شربت حوض کوثر رسول خدای را پس ثابت شد
که دلیل بر صحت این قول آنستکه اجماع امتست که علی علیه السلم
ساقی کوثر خواهد بود اما الخبر آنحضرت فرموده است انا باب
فتح الله تعالی لعباده ومن دخله کان امنا ومن خرج عنه
کان کافرا یعنی منم در فتح خدای بر بندگان هر که بدر محبت و مودت
در آید در دنیا و آخرت از خشم خدای تعالی امین باشد دلیل بر صحت
این قول آنستکه رسول صلی الله علیه و آله وسلم در محبت و مودت

کفرات

گفته است که علی حبه جنة یعنی دوستی علی را جزای آن بهشت
خواهد بود اما الخبر امیر المومنین علیه السلم فرموده است انا الذی بیدی
مفاتیح الجنان ومقالید النیران یعنی منم آنکه کلید بهشت و دوزخ
در دست منست دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله وسلم
فرموده است که ان علی بن ابی طالب علیه السلم هو قسیم النار والجنة یعنی
بدرستی که علی بن ابی طالب علیه السلم قسمت کننده بهشت و دوزخ است پس ثابت
شد که ایمعنی در حق خود راست فرموده است اما الخبر حضرت امیر المومنین علیه السلم
فرموده است انا قائم مع رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم
فی حظیرة خضر حیث لا روح یتحرک ولا نفس یتنفس غیری
یعنی منم قیام نموده با رسول الله ص در سایه سبز درختی که آنجا
نه روح را حرکت بیابد و نه هیچ روح را و نفس نفس بزند را دلیل
بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله گفته است اول ما
خلق الله تعالی نوری وانا وعلی من نور واحد یعنی اول چیزی که
خدای تعالی آفرید نور من بود و مرا و علی را از یک نور آفریده یعنی این
آیت دلالت میکند هل اتی علی الانسان حین من الدهر
لم یکن شیئا مذکورا یعنی نور نبی با نور علی پیش از عالم ارواح
مشترک با یکدیگر بود پس ثابت شد که ایمعنی در حق خود راست فرموده است

اما آنچه حضرت امیر المومنین علی علیه السلم فرموده است انا علم
صامت و محمد علم ناطق یعنی منم علم صامت و محمد علم
ناطق است دلیل بر این هذا آنست که علم ولایت مخفیست
و علم نبوت ظاهر و آشکار ایزد تعالی علی را علیه السلم
صاحب ولایت کردانید پس با این قول حق خود امام
علیه السلم را شعر موده است اما آنچه آن امام مبین
فرموده است انا فی القرون الاولی نجا و نجیت موسی
الکلیم فی البحر و اغرقت فرعون یعنی منم اکر در
قرون اولی بکند اینم موسی کلیم را بسلامت از دریا و غرق
کردم فرعون را لعنه الله دلیل بر صحت این قول آنست که
اجماع امت که نور ولایت همیشه با انبیاء صلوات الله
علیهم مشترک بوده است چون موسی علیه السلم بر کنار دریا
رسید نور محمد و علی را بشفیع آورد ایزد تعالی آن دریا را
بدوازده کوچه کردانید تا موسی و قوم او بسلامت بگذشتند

انا

اگر نظر ولایت علی بآن دریا فکند فرعون و فرعونیان غرق شدند
پس ثابت شد که علی علیه السلم در قرون اولی داخل باشد اما
آنچه آن امام علیه السلم فرموده است انا ذو القرنین فی هذه
الامة را است دین که در قرون اولی بود علی شریک بوده است
و در قرن دوم نور امامت او با یازده فرزند او علیهم السلم تا قیامت
بماند و در بعثت تیره یک امام خواهد بود اما آنچه آن امام
علیه السلم فرموده است انا کهیعص یعنی منم کاف
کافی کشتن اند کفایت مردمان و ایشان امامت جویند مردمان را
از جمیع خلایق و هادی اند در هدایت خلقان یا بر عین منم علی
مرتضی ع یعنی عالم بکتابهای حنای از انبیا تا با نبیها چون توریت
و انجیل و زبور و فرقان و غیرهم ص یعنی صابر بر جفای
دشمنان و اجماع امت که امیر المومنین علی علیه السلم بدین صفتها
موصوفست اما آنچه امام دین علی علیه السلم فرموده است انا
فرع من فروع الزیتونة و قندیل من قنادیل النبوة
یعنی منم شاخی از شاخهای زیتون کما فی قوله تعالی والتین

ابراهیم خلیل الله عشقت
موسی کلیم الله عشقت
عیسی روح الله عشقت
محمد رسول الله عشقت

والزیتون وطور سینین وهذا البلد الامین الی آخر الآیه تاویل
این آیه آنست که چنانکه از زیتون جمیع جوارح و اعضای خلایق را
شفا باشد من که علی ام شفاء دین جمیع جن و انس باشم بی نیچ اجماع
امت قندیل نبوت که کعبه است یعنی چراغ دین محمد صلی الله علیه و آله
وسلم علی بود زیرا که بفرمان خدای تعالی منصوص و معصوم و وصی او
بود اما آنچه امام المؤمنین علی علیه السلم فرموده است انا الذی
ادی اعمال العباد لا یعزب عنی شئ فی الارض ولا
فی السماء یعنی منم آنکه می بینم اعمال هر کس که دور نیست از من چیزی
نه در آسمان و نه در زمین دلیل بر صحت این قول آنست که اجماع امت که
امیر المؤمنین علی علیه السلم فرموده است انا عالم بضمائر الانسان
و دلیل بر این سخن آنست که علی علیه السلم صاحب علم لدنی بود تا کمال
علم و دانش او بجائی رسید که فرمود سلونی عما دون العرش
پس ثابت شد که امیر یعنی در حق خود راست فرموده است اما آنچه
امیر المؤمنین علی علیه السلم فرموده است انا خازن السموات
والارضین وما بینهما بالقسط یعنی منم خزینه دار آسمانها
و زمینها و منم قائم بمانند و عدل و راستی و ایزد تعالی

مثل

مثل زده است الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة
فیها مصباح در دین آیه ایزد تعالی تاویل علی را علیه السلم چراغ
دین خود خوانده است با سراج محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و سلم
شریک ساخت پس ثابت شد که امیر یعنی در حق خود راست فرموده است
و راست بود اما آنچه آنحضرت فرموده است انا عالم بتغیر الزمان
وحوادثه یعنی منم عالم بتغیر زمان و حدثات زمان که واقع میشود
تا قیامت و دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله
وسلم فرموده است انا مدینة العلم و علی بابها پس ثابت شد
که علی علیه السلم بحادثات زمانه عالم باشد اما آنچه امام دین امیر المؤمنین
علی فرموده است انا الذی لیس عمل عامل الا بمعرفتی یعنی
منم آنکه هیچ عمل عاملی بی معرفت من خدای قبول نمیکند دلیل بر صحت
این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله و سلم این معنی که لا
یقبل الله طاعة العباد الا بولایة علی بن ابی طالب یعنی خدای
تعالی هیچ طاعت از بندگان قبول نمیکند مگر بولایة علی علیه السلم
پس ثابت شد که هیچ طاعت از مکلفان بی محبت و مودة علی مقبول نباشد
اما آنچه آنحضرت فرموده است انا اعلم عدد النمل و وزنها

وَحِفْتُهَا وَمِقْدَارُهَا وَوَزْنُهَا قَطَرَاتُ الأمْطَارِ یعنی منم آنکه
دانم شمار رحمة موران وعالم بوزن ایشان وسبکی ایشان ومقدار
کوهها ووزن آن وشمار قطرات باران ودلیل بر صحت این قول آنست
که اینهمه حق است زیرا که علی علیه السلم اجماع امتست که صاحب علم لدنی
بوده است پس اینهمه در حق خود مبارك فرموده است اما
آنچه آنحضرت فرموده است أَنَا قَتَلْتُ الْقَتْلَيْنِ وَأَحْيَيْ
مرتین یعنی منم کشنده دو قتیل وزنده کننده ایشان دو بار
دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است باسناد متصل از عبدالله
سلمی که سلمان بن سمعان عنندی چنین دید بچشم که حضرت
امیر المؤمنین علی علیه السلم جهودی را از کوه زنده کردانید
فرمود بیاورد که با قبول را که علی خداست حاکش برها آن که
ممکن نیست که علی خدا باشد علی گفت وی را که کلمه کفر گفتی باید بگوی
که علی بنده خداست سلمان ازین سخن باز نه ایستاد علی علیه السلم
بر وی غضب کرد ذو الفقار بزد و سرش بینداخت سر وی

چون

چون گوی میگردید و همچنان میگفت که علی خداست علی علیه السلم دعا کرد
خدای تعالی ببرکت او ویرا زنده کردانید علی علیه السلم او را وعظ گفت
وپندش داد که بنده خدایم مرا امام دین گوی و خدا مگوی که اگر این سخن
بگوی کافر باشی دوم بار همان توبه نکرد ووعظ نشنید و همچنان میگفت
که علی خداست مرا چون مرده بود زنده کرد علی علیه السلم دو بار ذو الفقار
بزد و سر وی بینداخت سر همان چون گوی میگردید و همچنان میگفت
که علی خداست دوم کرت علی دعا کرد و ببرکت دعای او ایزد تعالی باز زنده
کردانید همچنانکه بدم ودعای عیسی پیغمبر مرده صد ساله زنده میشدی
عیسی پیغمبر قابل نبوت بود و علی علیه السلم قابل ولایت آنکه چون امیر المؤمنین
باز زنده کردانید دیگر بار پند داد و وعظ گفت که ای بنده خدای
ازین کلمه بگرد و استغفار کن بخدای تعالی هیچگونه ترك گفتن این قول
نکند و امیر المؤمنین علی علیه السلم مناجات کرد که خداوندا این شخص
دیگر چه کنم که دو بارش کشتم و دو بارش بقدرت خدائی تو زنده کردم
از سر این کلمه کفر در نمیگذرد از حضرت ملك علام الهام آمد که دست
ازین جاهل بگذار تا بمرگ خود بمرد و بدوزخ رود و ابدا در دوزخ
بماند آنکه از قول وی بعضی مردم گمراه شدند و مردم نصیریه از قوم وی ماندند

در شهر عشق بسیار رمانیم
عشق قبله گاه گاه دلان است
ما بردی دل هیچکس نمانیم

پس ثابت شد که علی علیه السلام صاحب دو کشتن و رفعه باشد و صاحب دو دین
کرده و از قوم نصیریه امیر المؤمنین چند انکر می یافت مکثت ذیل که
بر قول وی ثابت ماندند در عالم ما من این پس ثابت شد که علی علیه السلام
راست گفته است اما آنچه آنحضرت فرموده است انا الذی رمیت
الکفار بکف تراب فرجعوا الهلکی یعنی منم آنکه مشتی خاک
در روی کفار انداختم از دست ولایت من باز گشتند و هم روی
بهزیمت نهادند از بسیاری آثار علوی که در جانب ایشان بود
و این خبر متواتر ثابت شده است اما آنچه امیر المؤمنین فرموده
انا الذی عندی الف کتاب من کتب الانبیاء
یعنی منم آنکه نزدیک منست هزار کتاب از کتابهای پیغمبران
صلوات الله علیهم دلیل بر صحت این قول آنست که
اجماع امت که رسول صلی الله علیه و آله و سلم
جامع انواع علوم انبیا بود و سینه او شهرستان علم
خدا بود بدلیل آیه کریمه الم نشرح لک صدرک
و در مدینه علم امیر المؤمنین علی علیه السلام بود زیرا که
مرتضی علی علیه السلام اسد الله یعنی شیر خدا و حضرت خدا بود

بحکم خدا و رسول خدای و دین نبی را رهنما بود بدلیل خطاب
انا مدینة العلم و علی بابها بود و پدر امام حسن و امام حسین ع
بود و زوج خیر النساء فاطمه زهرا بود و حسین علی پدر امام زین العابدین
بود که او از دم آل عبا بود ع اما آنچه امام الحق والانس علی علیه السلام
فرموده است انا الذی جحد ولایتی الف امة فمسخوا یعنی منم
آنکه انکار ولایت من کردند هزار امت خدای تعالی ایشانرا مسخ کرداند
و این اجماع علمای ماست رحمهم الله اما آنچه ابی الحسنین فرموده است
انا البیت و الکعبة یعنی منم کعبه و بیت الحرام دلیل بر صحت این قول
آنست که اجماع امتست که امیر المؤمنین علی علیه السلام در خانه کعبه از مادر
بوجود آمد و ولادة او در بیت الحرام بوده است و دیگر آنکه نبی و دوست
و مودت او از دنیا هیچ حج و عمره قبول نمیکنند پس ثابت شد که این معنی
در حق خود راست فرموده است اما آنچه امام علی ولی الله علیه السلام
فرموده است انا الحدق النصر یعنی منم درخشنده چشم اهل گیتی
دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از ابوذر غفاری رحمه الله علیه
که رسول صلی الله علیه و آله فرموده است که روشنائی چشم انسان از نور
ولایت علی علیه السلام از دنیا و آخرت است بدین حدیث که قال النبی صلی الله علیه و آله

ازرق نمود کر کس

علم و عمل برادر ... نمود کر کس

۱۳۸

ضیاء البصر من الانسان من علی اما انچه آن شاه فرموده است که انا محمد المصطفی و علی المرتضی یعنی من محمد مصطفی ام

و علی مرتضی ام دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از انس مالک

از رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم که رسول گفت که علی منی و انا

من علی یعنی علی از منست و من از علی ام پس اسمعنی دعوی خود در اینجا

فرموده است که انا الممدوح بروح القدس یعنی منم آنکس که جبرئیل

علیه السلام فرود آمد و گفت گواه یعنی صوت بود که لا فتی الا علی لا سیف

الا ذوالفقار پس ثابت شد که اسمعنی دعوی خود راست فرموده است

اما انچه آن مظهر العجایب و مظهر الغرایب فرموده است انا

اظهر کیف تشاء یعنی منم که ظاهر کنند چیزها را هر جا که خواهم

تاویل این کلمات آنست یعنی بسبب ولایت من چیزها ظاهر میشود و آنچه

میخواهم اما انچه امام مفترض الطاعة فرموده است انا موصوف

بتسعمائة وتسعون وتسع صفات الله تعالی بغیر الوهیة او خلق

و امر جاییکه در صفات ذات خود خدای گفته است یعنی منم که موصوف شده‌ام

بهمه اکثر صفات خدای عز و جل که متصف بوده‌ام بصفات غیر الوهیة

او و خلق و امر اما از برای ادب و حرمت عزت خدای خویش جل جلاله

ارزق ... علم و تو ... دست ... عزیز

جهت طلب فرزند باین روش طبیعی مربع خالق را بر نگین انگشتری نقش کند بطالع حمل یا اسد یا قوس و بر دست کرده با زن مجامعت کند مقصود حاصل شود و در وقت نوشتن بگوید یا اخر یا باطن

ق	ل	ا	خ
٥٩٩	٢	٢٩	١٠١
٢٨	٩٨	٦٠٢	٣
٤	١٠٦	٩٩	٢٧

١١	٨	١	١٤
١٣	٢	٧	١٢
٦	٩	١٦	٣
٤	١٥	١٠	٥

۱۳۹

وهم نوآمده در آخر خطبة البیان خود که فرموده است انا عبد الله واخو رسوله

ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یعنی منم بنده خدای خویش

و نیست هیچ احوال کردن من و هیچ قوت و نصرت الا بتوکه خدای و ازو

یا بوت هیچ خبر نیست و صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین

و الحمد لله رب العالمین حرره اقل

العباد واحوجهم الی رحمة ربه الغنی

... قدری رضوی

١٤	٥	١٢	٣
٤	١١	٦	١٣
٧	١٦	١	١٠
٩	٢	١٥	٨

١٥١ ١٢٠ ٩٥ ٨٧ ٧١

امین	مکین	لدینا	الیوم	انك
وفی	جمیل	باسط	مبین	سبحان
جلیل	١٠٣	معبود	محمد	[illegible]
١٢٨	٩٣	داعی	ذلیل	عدل
بدیع	٧٥	ق	١١٩	عزیز

آن یار جهان ... همدم آن دلربا

١١٣٣ ١١٢٠ ١٧٤ ٥٢

[illegible]	خلیفة	جعلت	انا
٥٤	١٧٣	١١١٨	١١٣٤
١١١٧	١١٢٣	٥٥	١٧٣
١٧٥	٥٣	١١٢١	١١١٩

١٠	٨	١٥	١
٣	١٣	٦	١٢
٥	١١	٤	١٤
١٦	٢	٩	٧

ابو البشر عالی ... ابو البصر کامل صفات ... ابو البشر ... ابو البصر دریا ...

١٠	٨	١٣	٣
١٥	١	١٢	٦
٤	١٤	٧	٩
٥	١١	٢	١٦

٩٠	١٠	٤٠	٨
٨١	٧	١٩٩	١١
٥	٧٩	١٣	٩٠١
٨٢	٩٠٢	٤	٧٠

طبیعی

١٤	٥	١١	٤
١٢	٣	١٣	٦
١	١٠	٨	١٥
٧	١٦	٢	٩

١٤١

٢٣

ابو بصير عن الصادق عليه السلم قال من قرا سورة العنكبوت والروم في شهر رمضان ليلة ثلث وعشرين فهو
والله يا ابا محمد من اهل الجنة لا استثني فيها ابدا ولا اخاف ان يكتب الله علي في يميني اثما وان لهاتين
السورتين من الله مكانا جمع بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست كه هركه سوره عنكبوت
وروم را در شب بيست وسيوم بخواند والله كه او از اهل بهشتست واستثنا نميكنم احدي را ونمي ترسم كه
در اين سوگند بر من گناهي نويسد واين دو سوره را نزد خداي تعالى منزلتي عظيم هست
واز اين حديث چند فايده استنباط ميتوان كرد اول سبب اختصاص اين فضيلت باين دو سوره از سور قرآن
دوم اختصاص خواندن اين دو سوره بشب بيست وسيوم ماه رمضان سيم قسم ياد كردن آن حضرت
باينكه تلاوت كننده آن از اهل بهشتست من غير استثناء احد

مسئلة

ما يقول الفقيه ايدك الله ولا زال عنده الاحسان في فتى علق الطلاق باشهر قبل ما بعد قبله رمضان
شعبان

قبل بعد بعده رمضان
شوال

قبل رمضان
ذو الحجة

بعد ما قبل قبله رمضان
شوال

بعد بعده رمضان
شعبان

بعد قبله رمضان
شوال

بعد بعده رمضان
جمادى الآخرة

محرم صفر ربيع ١ ربيع ٢ جمادى الأولى جمادى الآخرة رجب شعبان رمضان شوال ذو القعدة ذو الحجة

بيع بحر ...

قال الجوهري في الدرة اذا اجتمع المذكر والمؤنث
غلب المذكر الا في التاريخ فانه بالعكس و الا
في تثنية ضبع وضبعان فيقال ضبعان بفتح
الضاد وضم الباء والنون بعد ميم المكسورة

ابيات حاجب

افرايت من اتخذ الهه هويه واضله الله على علم وختم على
سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه من
بعد الله افلا تذكرون اولئك الذين طبع الله
على قلوبهم وسمعهم وابصارهم
واولئك هم الغافلون

ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه
ثم اعرض عنها

١٤

للفقيه عمارة اليمني

اذا لم يسالمك الزمان فحارب
وباعد اذا لم تنتفع بالاقارب
ولا تحقرن كيد الضعيف فربما
تموت الافاعي من سموم العقارب
فقد هد قدما عرش بلقيس هدهد
وخرب فار قبل ذا سد مارب
اذا كان راس المال عمرك فاحترز
عليه من التضييع في غير واجب
فبين اختلاف الليل والصبح معرك
يكر علينا جيشه بالعجائب

حجاب جليل

سبحان من الزم كل متكبر بقهر عزيز سلطانه واحاط علمه بما في بره وبحره حطيشا بطيشا
اللهم احمي حميثا الله جبار كشم اهيا شراهيا اذوناي اصباوت ال شداي
سقفن سقفن من مرح من طاسوما طاسوما طاسوما الا الاء الا الالك يا الله محيط
به علمك كعسلهون وبالحق انزلناه وبالحق نزل اللهم بعزم فيقبا ليل مرنوقل
فالبس اهبط ايها الملك الجليل احجبنا عن جميع من يؤذينا من حشرات الجن والانس
احجب احجب يا سلام بالنبي خلقك من نور شعشاع مهوب تهزم العساكر والمواكب
كتب الله لاغلبن انا ورسلي ان الله قوي عزيز
بسم الله يا بنا يتن سقفنا تبارك حيطا نناطه
فقلنا والله من ورائهم محيط بل هو قران مجيد في لوح
محفوظ اية الكرسي ترسي وسلاحي تبارك بلبس حسبي الله صم بكم عمي فهم لا
وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يا معشر الجن والانس ان استطعتم
ان تنفذوا من اقطار السموات والارض فانفذوا و اتيناهم العذاب من حيث لا
يا جميل الستر اذا احاط البلاء ويا مسبل الستر من عنان السماء اسئلك بحق طوبى
وسدرة المنتهى ان تكفنا شر من اراد بنا ان وصلوا الينا فرقهم وان تكاثروا
فصلهم انت ربنا وربهم ورب الخلائق كلهم فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم
قل من يكلؤكم بالليل والنهار من السارق والطارق
والحية والعقرب ومن
جميع المكائد بسم الله
الرحمن الرحيم

٧٦١		٧٥٩
٧٦٠	٧٦٢	٧٦٤
٧٦٥	٧٥٨	٧٦٣

١٩٩	ماة	جاب	١٩٢
٢٠٥	١٩٣	١٩٨	٢٠٤
١٩٤	٢٠٨	[illegible]	١٩٧
بر	١٩٦	صادق	٢٠٧

٢٥٠	٢٥٣	٢٥٦	سهم
٢٥٥	٢٤٤	٢٤٩	٢٥٤

ولقد خلقنا الانسان من سلالة من طين ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ثم خلقنا النطفة
علقة فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم انشاناه خلقا
اخر فتبارك الله احسن الخالقين

٩٧٢٧

٦٧٧٩

٨٦٥٧

ما الله محمد نقي و محمد اولاد
خواجه محمد علي شهيد بيرا اصفهيه

الوزن نوك بالضم

البقال لبياع الاطعمة عامة
والصحيح البدال وقد تقدم قاموس

البدال بياع الماكولات
والعامة تقول بقال قاموس

٨٨٨	١١	٨١	١٨
٢٣	ف	ح	٨٧
ه	ظ	ى	٨٣
٧٢	٧	٨٨٩	٢

بسم الله الرحمن الرحیم

سپاس بی‌منتها و ستایش بی‌پایان سزاوار
ثنا پروردگاری که رسوم شرع را مطابق مقتضای عقل کامل
گردانید و طبع و عادت صاحب عقل کامل را تابع عقل او و تابع شرع ساخت
و درود نامعدود بر روان خاتم انبیا و سرور اصفیا که بکامل عقل و نافذ شرع ایشان بود
و بر آل و اصحاب او که به عصمت و طهارت اند و بر ارواح ایشان باد
پرداخته و برام است عصمت و طهارت ایشان و ملک و ...
اما بعد چون خاطر اشرف نواب اقدس اعلی اعلی ملک ... پادشاه عباس ...
سلار دودمان مصطفوی و سلسله جاوید ... مرضوی بود از لطائف معروف ...
دولته بدوله القائم سلام اسمعیل ... مؤسس ... نصیر الدین محمد
حکمی که روشن دل وقوف جان را تابند و وسیله ... صاحب ... ایشان
درساخت نفیس باطل انسانی و ... از احکام که سرسیده بود ... نهایت الطلب
و بر سبب او در آن ایام رساله به زبان تازی که ... الغرض آن ... در ...
رسانیدن مضمون آن از ... آن
با ... خلاصه ... ساخت

لیکن این عقل محض
با سا و او لباس ... عقل ... نباشد ... باید که
و کسی را که این عقل ... آن که شرع قائم مقام عقل باشد
شرع را بر همه مقدم دارد ... که عقل کامل ندارد در ... عقل خود را
عقل کامل است به ... شرع ... عقل خود را بر ... عقل خود ... اخلاق
باید که تابع شرع شود ... شرع ... احکام ... عقل و شرع طبع و عادت ... از اول
منسوب دارد و ... طبع و عادت ... اند که ... مال دارد و ... در ...
در بدن آدمی ... که ... مختلف ... شود ... حاکم ... که ... عقل ... و شرع ...
از آن ... که ... دیگر ... آن ...
در ... که ... آن ... تربیت بنموده
... است ... محرق ... آن ... اند ...
... خاص ... داره ... است ... حاصل ... شد ... است
... هر کدام ... مقدم دارد ... که ... دنیا ... باشد ...
... که هر کدام را ... مقدم ... طبع و عادت ... است که ... علم ...
از طبع ... و مقدم است ... طبع و عادت ... و ... احکام ... آن ...
مقدم است ... عقل ... و ... آن ...
... عقل ... ساخت ... آن ...

[illegible] عقل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تا [illegible] عقل [illegible]
[illegible]
که [illegible] فضول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ده است که [illegible]
[illegible] السلام [illegible]

[illegible]
که آنچه آید [illegible] احوال او [illegible]
امر است که ملایم عقل باشد [illegible]
باشد دیگر [illegible] بعد از آنکه [illegible]
با ملایمت او [illegible] عقل [illegible]
آن امر موافق مقتضای عقل [illegible]
سود مند باشد [illegible]
تا حدی که [illegible]
در میان [illegible] ملایم طبع [illegible]
[illegible] اختلاف [illegible]
اندیشه و این دستور مختلف [illegible]
مباشد و گاه نه گاه [illegible]
و معقول این فرقه نباشد الزام آن [illegible] سلطنت [illegible]
و عرف اگر [illegible] علم و [illegible]
از سلطنت با جمعیت ایشان نظام [illegible]
و فرق میان شرع و سلطنت آنست که [illegible]
و نظام اسباب معیشت ایشان [illegible]
باشد [illegible]
روا است

جمعیت

و شرع اصلاح دنیا و آخرت بکسب ایشان کار بیار [illegible] بود [illegible]

کل و نظام مجموع [illegible] بالاتر است عالم ضرور [illegible] شود [illegible]

باهم باقبال صلاح ایشان مملکت [illegible] و اینکه آن کار [illegible] کند در آن

جاعد [illegible] ایشان را [illegible] حصص است [illegible] پس [illegible] امر [illegible] و بعضو

کیاعت و باو باشد و اینکه سعادت [illegible] است و [illegible] آن امور [illegible] اعمال سلطنت

بکر وانبدن رعیت از شهوات [illegible] باشد [illegible] کامله [illegible] سلطنت [illegible] و باز نصح [illegible]

باشد و کارهای که در انجا شود [illegible] عقوبت [illegible] صلاح [illegible] دوام او [illegible]

بیم کنند و این صادر نشوند [illegible] و افعال شرع باشد و بعضی امور شرع [illegible] امر [illegible]

ناتمامست و شرع تمام شوند [illegible] و بعضی امور شرع [illegible] شرع [illegible]

امور سلطنت از ذات [illegible] که از ذات [illegible] سلطنت [illegible] که [illegible]

سلطنت امر [illegible] مکند [illegible] و روز [illegible] میشود و [illegible] او [illegible]

مضماید که [illegible] بیمارگشت [illegible] اگاه [illegible] شود که [illegible]

روح را و سرایت [illegible] صورت [illegible] ملک [illegible] عالم شود [illegible] و [illegible] بیوند [illegible]

سلطنت شرع را انقیاد نماید نظام عالم که ملک [illegible] اسباب [illegible] بکمال تحصیل [illegible] حاصل

در سایه عقوبت [illegible] و اجزا [illegible] نایاب [illegible] از وجود [illegible]

پدید شود [illegible] واجبست [illegible] در

و

وجود [illegible] سعادات [illegible] آرامست [illegible]

مکتسب [illegible] گردد و [illegible] باشد او [illegible] و بوقت [illegible] انتظام

کند [illegible] کند [illegible] و نصرت [illegible] وصورت [illegible] المعروف

روز [illegible] کار [illegible] ازاله [illegible] شرع [illegible] از انوار ملکوت [illegible] عالم [illegible]

حصول [illegible] پادشاه [illegible] که [illegible] سبب [illegible] باشد [illegible] و اعتدال [illegible]

نموده و گاه [illegible] بیان [illegible] باشد [illegible] پادشاه [illegible] ایشان [illegible] و شرع

بازل شود که دلش [illegible] پادشاه [illegible] در [illegible] ملک [illegible] احکام

نامحبانکه [illegible] او [illegible] امر [illegible] بدید [illegible] عقول [illegible] ملکوت [illegible]

شتر [illegible] شرع [illegible] است [illegible] و [illegible] بدید [illegible]

و هرگاه سلطنت [illegible] شرع [illegible] و [illegible] از ایشان

و انقیاد [illegible] عالی را [illegible] معادات مکتسب گردد [illegible] کند [illegible]

حالات [illegible] بیوند [illegible] کار [illegible] باید [illegible] باشد [illegible]

[illegible] او [illegible] روز [illegible] باید [illegible] نفس [illegible] بکمال اساس [illegible]

باز کرد و [illegible] امور [illegible] کلام [illegible] است و آن [illegible] از اثبات و جون [illegible]

در سایه [illegible] خود [illegible] ایشان [illegible] عقل و طبع و [illegible]

[illegible] که در [illegible] میان [illegible] و عالم [illegible]

عدل اثر شود بر [illegible] و اگر [illegible] تعصب

اثر افلس [illegible] و سگان [illegible] باشد

رو غالب [illegible] عقل و [illegible] و اگر [illegible] عصب [illegible]

و [illegible] تعصب چه عقل [illegible] و [illegible] با اعتدال

طبع برو غلبه کند [illegible] الطبابت [illegible] حصص [illegible]

و در [illegible] و در [illegible] سلطان [illegible] و [illegible] کرد

[illegible] تعصب [illegible] مطلوب است [illegible] کند [illegible]

و دروغ و فسد [illegible] امر کند [illegible] ملامت [illegible]

سعیها [illegible] و [illegible] اقدام [illegible] تا [illegible]

اگر جوش [illegible] و [illegible] سیاست [illegible] و اگر [illegible] مطلبه

فرا [illegible] و [illegible] سود و [illegible] الطبابت [illegible] از

و اگر [illegible] بینند [illegible] و [illegible] و سگان [illegible]

[illegible] دارد و [illegible] اعتدال [illegible] احکام [illegible] و سگان [illegible]

ار [illegible] و انقلاب [illegible] و [illegible] اسکان [illegible]

گویند و [illegible] دانست [illegible] سلطنت [illegible]

دیگر [illegible] و سداد

و اگر [illegible]

[illegible] احکام [illegible] را [illegible] نه [illegible]

و [illegible] را [illegible] بیشتر [illegible] احکام [illegible]

از [illegible] آورد [illegible] باشد [illegible]

[illegible] آن [illegible] است [illegible] طبع [illegible]

از [illegible] است [illegible]

در [illegible] آورد [illegible] عقلا [illegible] عقل [illegible]

[illegible] بعقل کامل [illegible]

[illegible] شود [illegible]

[illegible] عقل [illegible] شود [illegible]

دار [illegible]

[illegible]

ملوکانه متعالی

[illegible] خوردن

[illegible] بلکه

[illegible] و در فنون [illegible]

در اکثر اوقات و [illegible]

و در عامه احوال او و اضداد او [illegible] با او [illegible] امکان [illegible]

[illegible] مقطع و [illegible] متصل [illegible]

[illegible] که یکتای [illegible] دارند و [illegible] اصحاب [illegible]

مقام عالی مستعد شود [illegible] حق تعالی او را [illegible] آورد و [illegible]

ارجمند و رتبه اش را بلند کنند او را در سلک اولیای خود [illegible]

[illegible] و ملکات ابدی و سعادت سرمدی [illegible] صلوات الله علیه و [illegible]

در زمره [illegible] بجناب الهی در حدیث [illegible] دعا و لطف [illegible]

در [illegible] وسیله [illegible] اصحاب [illegible]

[illegible]

درونش نوشته حسن حسین سلام او بر اسم علم

نگاتم اسامی سرور او صفیا و بنات او مر [illegible]

عزّ اسامی ایشان یاد کردن و در بیان کامات با صیال و گناه

ایشان طلبیدن حاجت و مدعا در ازمنه سابقه و ایام سالفه مدار

وعزّ اسامی ایشان [illegible] اصیبت عظیم و پیدا باد منزلهای بکار

نوشتن نشان [illegible] با اسم [illegible] ایشان سخن در [illegible] شده حجاب

دشوار [illegible] با کتاب [illegible] با ایام [illegible] ایشان مبوب ازند

عزّ اسامی [illegible] ایشان [illegible] و نام ها [illegible] مرهم و الهای

[illegible] ایشان [illegible] ایشان [illegible] ابیات [illegible] اقتباس [illegible]

[illegible] ارواح ایشان [illegible] و وا اسم اصطفا [illegible]

طلسم [illegible] ارواح ایشان از عرق [illegible] و دید [illegible] کلام [illegible] و روح القدس

[illegible] ایشان از عرق [illegible] و اسم [illegible] ایشان [illegible] روح الله [illegible]

[illegible] نور [illegible] ایشان [illegible] از اعمال

[illegible] و [illegible] اسامی ایشان [illegible] در ایشان [illegible]

[illegible]

معروف ایشان نوشته شد

اسم [illegible] ایشان [illegible] امت [illegible] ایشان اظهر

شعبان [illegible] بدین [illegible] بر [illegible] گاه

و فروغ [illegible] منسوب [illegible] ایشان [illegible] خود [illegible] در ایشان [illegible] گان

ایشان [illegible] جناب [illegible] الله و ایشان [illegible] بارگاه [illegible] و بگویند [illegible]

[illegible] ایشان [illegible] و [illegible] سوال [illegible] و بزرگان [illegible]

[illegible] گاه و [illegible] ایشان [illegible] علی و [illegible] محمد [illegible]

[illegible] ایشان در [illegible] محمد و [illegible] علی و [illegible] المصطفی

و [illegible] علی [illegible] محمد [illegible] دار [illegible] ایشان [illegible]

که [illegible] عصیان و خطا [illegible] از ایشان [illegible] و [illegible] بلطف [illegible]

[illegible] مخذول [illegible] کرداران [illegible] ایشان [illegible] بنام [illegible]

[illegible] ایشان [illegible] نظم [illegible] ایشان [illegible]

[illegible] و اولاد [illegible] فضل [illegible]

و بادوام [illegible] در تاریخ [illegible]

[illegible]

١٩٣٣

قال ابن الجوزي في كتاب انس الفريد وبغية المريد قال ابن عباس في القران عشرة اطيار سماها الله تعالى باسمائها البعوضة في البقرة والغراب في المائدة والجراد في الاعراف والنحلة في النحل والسلوى في طه والنملة في النمل والهدهد فيها ايضا والذباب في الحج والفراش في القارعة والابابيل في الفيل فهذه عشرة حيوة الحيوان في الغراب

قال فرقد السبخي مر سليمان عليه السلم على بلبل فوق شجرة يحرك ذنبه وراسه فقال لاصحابه اتدرون ما يقول هذا البلبل قالوا لا يا رسول الله قال يقول اكلت نصف تمرة فعلى الدنيا العفا ومر بهدهد فاخبر انه يقول اذا نزل القضا عمي البصر والفاختة يقول ليت هذا الخلق ما خلقوا وليتهم اذا خلقوا علموا لماذا خلقوا وليتهم اذ علموا لماذا خلقوا عملوا بما علموا والصرد يقول استغفروا يا مذنبين وصاحت طيطوى عنده فاخبر انها تقول كل حي ميت وكل جديد بال وقال ان الخطاف تقول قدموا خيرا تجدوه والحمامة تقول سبحان ربي الاعلى والبازي يقول سبحان ربي الاعلى وبحمده والسرطان يقول سبحان المذكور بكل لسان والدراج يقول الرحمن على العرش استوى واذا صاحت العقاب قال البعد من الناس راحة واذا صاح الخطاف قرا الفاتحة الى اخرها ومد بصوته بقوله ولا الضالين كما يمد القاري حيوة الحيوان في الطيطوى

وذكر ابن خلكان في ترجمة جعفر الصادق انه سئل ابا حنيفة ما تقول في محرم كسر رباعية ظبي فقال يا ابن بنت رسول الله لا اعلم ما فيه فقال ان الظبي لا يكون رباعيا وهو ثني ابدا كذا حكاه كشاجم في كتاب المصايد والمطارد حيوة الحيوان في الظبي

اذا ... هكذا عشرين مرة واضاف اليها هذه الاحرف ... على ...
وسقاها ... ومعافاة ... العارف ...